Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 952/2013**

2013 m. spalio 9 d.

kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas

(nauja redakcija)

(OL L 269, 2013 10 10, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2339	L 354	32	2016 12 23
►**M2**	2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/474	L 83	38	2019 3 25
►**M3**	2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/632	L 111	54	2019 4 25

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 287, 2013 10 29, p. 90 (952/2013)
►**C2** Klaidų ištaisymas, OL L 70, 2015 3 14, p. 66 (952/2013)
►**C3** Klaidų ištaisymas, OL L 267, 2016 9 30, p. 2 (952/2013)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 952/2013

2013 m. spalio 9 d.

kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas

(nauja redakcija)

TURINYS

I ANTRAŠTINĖ DALIS	**BENDROSIOS NUOSTATOS**
1 SKYRIUS	***Muitų teisės aktų taikymo sritis, muitinės misija ir sąvokų apibrėžtys***
2 SKYRIUS	***Su muitų teisės aktais susijusios asmenų teisės ir pareigos***
1 skirsnis	**Informacijos teikimas**
2 skirsnis	**Atstovavimas muitinėje**
3 skirsnis	**Sprendimai, susiję su muitų teisės aktų taikymu**
4 skirsnis	**Įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas**
5 skirsnis	**Sankcijos**
6 skirsnis	**Skundai**
7 skirsnis	**Prekių tikrinimas**
8 skirsnis	**Dokumentų ir kitos informacijos saugojimas ir rinkliavos BEI išlaidos**
3 SKYRIUS	***Valiutos konvertavimas ir terminai***
II ANTRAŠTINĖ DALIS	**VEIKSNIAI, KURIAIS REMIANTIS TAIKOMAS IMPORTO ARBA EKSPORTO MUITAS BEI KITOS SU PREKYBA PREKĖMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS**
1 SKYRIUS	***Bendrasis muitų tarifas ir prekių tarifinis klasifikavimas***
2 SKYRIUS	***Prekių kilmė***
1 skirsnis	**Nelengvatinė kilmė**
2 skirsnis	**Lengvatinė kilmė**
3 skirsnis	**Konkrečių prekių kilmės nustatymas**
3 SKYRIUS	***Prekių muitinė vertė***
III ANTRAŠTINĖ DALIS	**SKOLA MUITINEI IR GARANTIJOS**
1 SKYRIUS	***Skolos muitinei atsiradimas***
1 skirsnis	**Importo skola muitinei**
2 skirsnis	**Eksporto skola muitinei**
3 skirsnis	**Nuostatos, bendros importo ir eksporto skolai muitinei**
2 SKYRIUS	***Garantija, pateikiama dėl galinčios atsirasti arba atsiradusios skolos muitinei***
3 SKYRIUS	***Importo arba eksporto muito sumos išieškojimas, mokėjimas, grąžinimas ir atsisakymas ją išieškoti***

▼B

1 skirsnis	**Importo arba eksporto muito sumos apskaičiavimas, pranešimas apie skolą muitinei ir įtraukimas į apskaitą**
2 skirsnis	**Importo arba eksporto muito sumos mokėjimas**
3 skirsnis	**Grąžinimas ir atsisakymas išieškoti**
4 SKYRIUS	***Skolos muitinei išnykimas***
IV ANTRAŠTINĖ DALIS	**Į SĄJUNGOS MUITŲ TERITORIJĄ ĮVEŽTOS PREKĖS**
1 SKYRIUS	***Įvežimo bendroji deklaracija***
2 SKYRIUS	***Prekių atvežimas***
1 skirsnis	**Prekių įvežimas į Sąjungos muitų teritoriją**
2 skirsnis	**Prekių pateikimas, iškrovimas ir tikrinimas**
3 skirsnis	**Prekių laikinasis saugojimas**
V ANTRAŠTINĖ DALIS	**BENDROSIOS TAISYKLĖS, SUSIJUSIOS SU MUITINIU STATUSU, MUITINĖS PROCEDŪROS ĮFORMINIMU PREKĖMS, TIKRINIMU, IŠLEIDIMU IR DISPONAVIMU PREKĖMIS**
1 SKYRIUS	***Prekių muitinis statusas***
2 SKYRIUS	***Muitinės procedūros įforminimas prekėms***
1 skirsnis	**Bendrosios nuostatos**
2 skirsnis	**Standartinės muitinės deklaracijos**
3 skirsnis	**Supaprastintos muitinės deklaracijos**
4 skirsnis	**Visoms muitinės deklaracijoms taikomos nuostatos**
5 skirsnis	**Kiti supaprastinimai**
3 SKYRIUS	***Prekių tikrinimas ir išleidimas***
1 skirsnis	**Tikrinimas**
2 skirsnis	**Išleidimas**
4 SKYRIUS	***Disponavimas prekėmis***
VI ANTRAŠTINĖ DALIS	**IŠLEIDIMAS Į LAISVĄ APYVARTĄ IR ATLEIDIMAS NUO EKSPORTO MUITO**
1 SKYRIUS	***Išleidimas į laisvą apyvartą***
2 SKYRIUS	***Atleidimas nuo importo muito***
1 skirsnis	**Grąžintos prekės**
2 skirsnis	**Jūrų žvejybos ir iš jūros išgauti produktai**

▼B

VII ANTRAŠTINĖ DALIS	**SPECIALIOSIOS PROCEDŪROS**
1 SKYRIUS	***Bendrosios nuostatos***
2 SKYRIUS	***Tranzitas***
1 skirsnis	**Išorinis ir vidinis tranzitas**
2 skirsnis	**Sąjungos tranzitas**
3 SKYRIUS	***Saugojimas***
1 skirsnis	**Bendrosios nuostatos**
2 skirsnis	**Muitinis sandėliavimas**
3 skirsnis	**Laisvosios zonos**
4 SKYRIUS	***Tikslinis naudojimas***
1 skirsnis	**Laikinasis įvežimas**
2 skirsnis	**Galutinis vartojimas**
5 SKYRIUS	***Perdirbimas***
1 skirsnis	**Bendrosios nuostatos**
2 skirsnis	**Laikinasis įvežimas perdirbti**
3 skirsnis	**Laikinasis išvežimas perdirbti**
VIII ANTRAŠTINĖ DALIS	**PREKIŲ IŠVEŽIMAS IŠ SĄJUNGOS MUITŲ TERITORIJOS**
1 SKYRIUS	***Formalumai prieš prekių išvežimą***
2 SKYRIUS	***Prekių išvežimo formalumai***
3 SKYRIUS	***Eksportas ir reeksportas***
4 SKYRIUS	***Išvežimo bendroji deklaracija***
5 SKYRIUS	***Pranešimas apie reeksportą***
6 SKYRIUS	***Atleidimas nuo importo muito***
IX ANTRAŠTINĖ DALIS	**ELEKTRONINĖS SISTEMOS, SUPAPRASTINIMAI, ĮGALIOJIMŲ DELEGAVIMAS, KOMITETO PROCEDŪRA IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**
1 SKYRIUS	***Elektroninių sistemų kūrimas***
2 SKYRIUS	***Muitų teisės aktų taikymo supaprastinimai***
3 SKYRIUS	***Įgaliojimų suteikimas ir komiteto procedūra***
4 SKYRIUS	***Baigiamosios nuostatos***
PRIEDAS	**ATITIKTIES LENTELĖ**

▼B

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Muitų teisės aktų taikymo sritis, muitinės misija ir terminų apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Kodeksas), kuriame nustatomos bendrosios taisyklės ir procedūros, taikomos į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms.

Kodeksas taikomas vienodai visoje Sąjungos muitų teritorijoje, nedarant poveikio tarptautinei teisei bei konvencijoms ir kitų sričių Sąjungos teisės aktams.

2. Remiantis konkrečias sritis reglamentuojančiais teisės aktais arba tarptautinėmis konvencijomis tam tikros muitų teisės aktų nuostatos gali būti taikomos už Sąjungos muitų teritorijos ribų.

3. Tam tikros muitų teisės aktų nuostatos, įskaitant jų numatytus supaprastinimus, taikomos prekybai Sąjungos prekėmis tarp Sąjungos muitų teritorijos dalių, kurioms taikomos Direktyvos 2006/112/EB arba Direktyvos 2008/118/EB nuostatos, ir tos teritorijos dalių, kuriose tos nuostatos netaikomos, arba prekybai tarp tos teritorijos dalių, kuriose tos nuostatos netaikomos.

2 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nustatomos prekybai Sąjungos prekėmis, nurodytai 1 straipsnio 3 dalyje, taikomų muitų teisės aktų nuostatos ir jų supaprastinimai, taikomi muitinės deklaracijai, muitinio statuso įrodymui, naudojimuisi vidinio Sąjungos tranzito procedūra, tiek kiek tuo nedaromas poveikis tinkamam atitinkamų fiskalinių priemonių taikymui. Tuose aktuose gali būti įvertintos ypatingos aplinkybės, susijusios su prekyba Sąjungos prekėmis tik vienoje valstybėje narėje.

3 straipsnis

Muitinės paskirtis

Muitinė visų pirma atsako už Sąjungos tarptautinės prekybos priežiūrą, tuo prisidėdama prie sąžiningos ir atviros prekybos skatinimo, vidaus rinkos išorės aspektų, bendrosios prekybos politikos ir kitų su prekyba

▼B

susijusių bendrųjų Sąjungos politikos sričių priemonių įgyvendinimo, taip pat prie visos tiekimo grandinės saugumo užtikrinimo. Muitinė įgyvendina priemones, kuriomis visų pirma siekiama:

a) apsaugoti Sąjungos ir jos valstybių narių finansinius interesus;

b) apsaugoti Sąjungą nuo nesąžiningos ir neteisėtos prekybos, kartu remiant teisėtą verslo veiklą;

c) užtikrinti Sąjungos ir jos gyventojų saugumą bei saugą, taip pat aplinkos apsaugą, prireikus glaudžiai bendradarbiaujant su kitomis valdžios institucijomis; ir

d) išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp muitinio tikrinimo ir teisėtos prekybos palengvinimo.

4 straipsnis

Muitų teritorija

1. Sąjungos muitų teritorijai priklauso toliau išvardytos teritorijos, įskaitant jų teritorinius vandenis, vidaus vandenis ir oro erdvę:

— Belgijos Karalystės teritorija,

— Bulgarijos Respublikos teritorija,

— Čekijos Respublikos teritorija,

— Danijos Karalystės teritorija, išskyrus Farerų Salas ir Grenlandiją,

— Vokietijos Federacinės Respublikos teritorija, išskyrus Helgolando salą ir Biuzingeno teritoriją (1964 m. lapkričio 23 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos sutartis),

— Estijos Respublikos teritorija,

— Airijos teritorija,

— Graikijos Respublikos teritorija,

— Ispanijos Karalystės teritorija, išskyrus Seutą ir Melilją,

— Prancūzijos Respublikos teritorija, išskyrus Prancūzijos užjūrio šalis ir teritorijas, kurioms taikomos SESV ketvirtosios dalies nuostatos,

— Kroatijos Respublikos teritorija,

▼M2

— Italijos Respublikos teritorija, išskyrus Livinjo savivaldybę,

▼B

— Kipro Respublikos teritorija pagal 2003 m. Stojimo akto nuostatas,

▼B

— Latvijos Respublikos teritorija,

— Lietuvos Respublikos teritorija,

— Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritorija,

— Vengrijos teritorija;

— Maltos teritorija,

— Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje,

— Austrijos Respublikos teritorija,

— Lenkijos Respublikos teritorija,

— Portugalijos Respublikos teritorija,

— Rumunijos teritorija,

— Slovėnijos Respublikos teritorija,

— Slovakijos Respublikos teritorija,

— Suomijos Respublikos teritorija,

— Švedijos Karalystės teritorija, ir

— Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės ir Normandijos salų bei Meno salos teritorija.

2. Toliau išvardytos teritorijos, įskaitant jų teritorinius vandenis, vidaus vandenis ir oro erdvę, esančios už valstybių narių teritorijos ribų, atsižvelgiant į joms taikomas konvencijas ir sutartis, laikomos Sąjungos muitų teritorijos dalimi:

a) PRANCŪZIJA

Monako teritorija, kaip apibrėžta 1963 m. gegužės 18 d. Paryžiuje pasirašytoje Muitinės konvencijoje (1963 m. rugsėjo 27 d.*Journal officiel de la République française* (Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys), p. 8679);

b) KIPRAS

Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritorijų teritorija, kaip apibrėžta 1960 m. rugpjūčio 16 d. Nikosijoje pasirašytoje Sutartyje dėl Kipro Respublikos sukūrimo (*United Kingdom Treaty Series Nr. 4 (1961) Cmnd*. 1252).

5 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Kodekse vartojamų terminų apibrėžtys:

1) muitinė – valstybių narių muitinės administracijos, atsakingos už muitų teisės aktų taikymą, ir visos kitos valdžios institucijos, nacionalinės teisės aktų įgaliotos taikyti tam tikrus muitų teisės aktus;

▼B

2) muitų teisės aktai – teisės aktų visuma, kurią sudaro visi šie aktai:

   a) Kodeksas ir jį papildančios ar įgyvendinančios nuostatos, priimtos Sąjungos arba nacionaliniu lygiu;

   b) Bendrasis muitų tarifas;

   c) teisės aktai, kuriais nustatoma Sąjungos atleidimo nuo muito sistema;

   d) tarptautiniai susitarimai, kuriuose yra su muitų teise susijusių nuostatų, tiek, kiek jie taikomi Sąjungoje;

3) muitinis tikrinimas – konkretūs veiksmai, kuriuos muitinė atlieka siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi muitų teisės aktų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių prekių, vežamų tarp Sąjungos muitų teritorijos ir už šios teritorijos ribų esančių šalių ar teritorijų, įvežimo, išvežimo, vežimo tranzitu, gabenimo, saugojimo ir galutinio vartojimo, taip pat ne Sąjungos prekių ir prekių, kurioms taikoma galutinio vartojimo procedūra, laikymo Sąjungos muitų teritorijoje ir gabenimo joje tvarką;

4) asmuo – fizinis asmuo, juridinis asmuo ir bet kuris asmenų susivienijimas, kuris nėra juridinis asmuo, tačiau pagal Sąjungos arba nacionalinę teisę pripažįstamas galinčiu atlikti teisinius veiksmus;

5) ekonominės veiklos vykdytojas – asmuo, kuris užsiimdamas savo verslu vykdo veiklą, kuriai taikomi muitų teisės aktai;

6) atstovas muitinėje – bet kuris asmuo, kito asmens įgaliotas atlikti muitų teisės aktų nustatytus veiksmus ir formalumus, privalomus jo santykiuose su muitine;

7) rizika – tikėtinumas, kad gali įvykti įvykis, susijęs su prekių, vežamų tarp Sąjungos muitų teritorijos ir šiai teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų, įvežimu, išvežimu, tranzitu, gabenimu arba galutiniu vartojimu ir ne Sąjungos prekių laikymu Sąjungos muitų teritorijoje, ir to įvykio padariniai, dėl kurių:

   a) nebūtų įmanoma tinkamai taikyti Sąjungos arba nacionalinių priemonių;

   b) iškiltų pavojus Sąjungos ir jos valstybių narių finansiniams interesams; arba

   c) iškiltų grėsmė Sąjungos ir jos gyventojų saugumui bei saugai, žmonių, gyvūnų arba augalų sveikatai, aplinkai arba vartotojams;

▼B

8) muitinės formalumai – visos operacijos, kurias asmuo ir muitinė turi atlikti, kad būtų laikomasi muitų teisės aktų;

9) įvežimo bendroji deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo per konkretų laikotarpį informuoja muitinę apie numatomą prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją;

10) išvežimo bendroji deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo per konkretų laikotarpį informuoja muitinę apie numatomą prekių išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos;

11) laikinojo saugojimo deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia, kad prekės yra laikinai saugomos;

12) muitinės deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia pageidavimą, kad prekėms būtų įforminta tam tikra muitinės procedūra, atitinkamais atvejais nurodydamas ir konkrečius jos taikymo būdus;

13) reeksporto deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia pageidavimą išvežti ne Sąjungos prekes, išskyrus tas, kurioms taikoma laisvos zonos procedūra arba kurios yra laikinai saugomos, iš Sąjungos muitų teritorijos;

14) pranešimas apie reeksportą – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuris nėra reeksporto deklaracija ir kuriuo asmuo pareiškia pageidavimą išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos ne Sąjungos prekes, ►C2 kurioms taikoma laisvos zonos procedūra arba kurios yra laikinai saugomos; ◄

15) deklarantas – asmuo, pateikiantis muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją arba pranešimą apie reeksportą savo vardu, arba asmuo, kurio vardu tokia deklaracija arba pranešimas yra pateikiamas;

16) muitinės procedūra – bet kuri iš toliau išvardytų procedūrų, kuri gali būti įforminta prekėms vadovaujantis Kodeksu:

a) išleidimas į laisvą apyvartą;

b) specialiosios procedūros;

c) eksportas;

▼B

17) ►C2 laikinasis saugojimas – ne Sąjungos prekių būsena, ◄ kai jos laikinai saugomos muitinei prižiūrint laikotarpiu, trunkančiu nuo jų pateikimo muitinei iki muitinės procedūros įforminimo joms arba reeksporto;

18) skola muitinei – asmens pareiga sumokėti importo ar eksporto muito, taikomo konkrečioms prekėms pagal galiojančius muitų teisės aktus, sumą;

19) skolininkas – asmuo, privalantis sumokėti skolą muitinei;

20) importo muitas – už prekių importą mokėtinas muitas;

21) eksporto muitas – už prekių eksportą mokėtinas muitas;

22) muitinis statusas – Sąjungos prekių arba ne Sąjungos prekių statusas;

23) Sąjungos prekės – prekės, priskiriamos kuriai nors iš šių kategorijų:

a) tik Sąjungos muitų teritorijoje gautos prekės, kurių sudėtyje nėra iš Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų importuotų prekių;

b) iš Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų į šią teritoriją įvežtos ir į laisvą apyvartą išleistos prekės;

c) prekės, gautos arba pagamintos Sąjungos muitų teritorijoje arba vien tik iš b punkte nurodytų prekių, arba iš a ir b punktuose nurodytų prekių;

24) ne Sąjungos prekės – 23 punkte nenurodytos prekės arba Sąjungos prekių muitinį statusą praradusios prekės;

25) rizikos valdymas – sistemingas rizikos nustatymas, įskaitant atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, ir visų rizikos poveikiui riboti būtinų priemonių įgyvendinimas;

26) prekių išleidimas – muitinės veiksmas, kuriuo suteikiama teisė atlikti su prekėmis veiksmus, leidžiamus atliekant joms įformintą muitinės procedūrą;

27) muitinės priežiūra – veiksmai, kurių paprastai imasi muitinė siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi muitų teisės aktų ir, atitinkamais atvejais, kitų nuostatų, taikomų prekėms, kurių atžvilgiu imamasi tokių veiksmų;

▼B

28) grąžinimas – sumokėtos importo arba eksporto muito sumos grąžinimas;

29) atsisakymas išieškoti – atleidimas nuo pareigos sumokėti importo arba eksporto muito sumą, kuri nebuvo sumokėta;

30) perdirbtieji produktai – prekės, su kuriomis įforminus perdirbimo procedūrą buvo atliktos perdirbimo operacijos;

31) Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigęs asmuo:

a) fizinio asmens atveju – bet kuris asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Sąjungos muitų teritorijoje;

b) juridinio asmens arba asmenų susivienijimo atveju – bet kuris asmuo, kurio registruota buveinė, centrinė būstinė arba nuolatinis verslo padalinys yra Sąjungos muitų teritorijoje;

32) nuolatinis verslo padalinys – pastovi verslo vieta, kurioje nuolatos laikomi būtini žmogiškieji ir techniniai ištekliai ir per kurią vykdomos visos muitinės prižiūrimos asmens operacijos ar jų dalis;

33) prekių pateikimas muitinei – pranešimas muitinei apie prekių pristatymą į muitinės įstaigą arba bet kurią kitą muitinės nustatytą arba muitinei priimtiną vietą ir galimybę atlikti šių prekių muitinį tikrinimą;

34) prekių turėtojas – prekių savininkas arba panašią teisę disponuoti prekėmis turintis asmuo, arba fiziškai prekes turintis asmuo;

35) procedūros vykdytojas:

a) muitinės deklaraciją pateikiantis asmuo arba asmuo, dėl kurio interesų minėta deklaracija pateikiama; arba

b) asmuo, kuriam buvo perduotos su muitinės procedūra susijusios teisės ir pareigos;

36) prekybos politikos priemonės – įgyvendinant bendrąją prekybos politiką nustatytos netarifinio reguliavimo priemonės, apibrėžtos tarptautinės prekybos prekėmis tvarką reglamentuojančių Sąjungos teisės aktų nuostatose;

37) perdirbimo operacijos – bet kuri iš šių operacijų:

a) prekių apdorojimas, įskaitant jų surinkimą, montažą arba priderinimą prie kitų prekių,

b) prekių perdirbimas,

▼B

c) prekių sunaikinimas;

d) prekių remontas, įskaitant jų atnaujinimą ir sutaisymą;

e) prekių, kurių neįmanoma aptikti perdirbtuosiuose produktuose, naudojimas, kai jos būtinos šiems produktams pagaminti arba jų gamybai palengvinti, net ir tais atvejais, kai jos visai arba iš dalies sunaudojamos gamybos procese (gamybos priedai);

38) išeiga – perdirbtųjų produktų, gautų perdirbus tam tikrą prekių, kurioms įforminta perdirbimo procedūra, kiekį, absoliutus arba santykinis kiekis;

39) sprendimas – bet kuris muitinės veiksmas, susijęs su muitų teisės aktais, kuriuo duodamas nurodymas konkrečiu atveju, sukeliantis teisines pasekmes atitinkamam asmeniui arba asmenims;

40) vežėjas:

a) įvežimo atveju – asmuo, kuris įveža prekes į Sąjungos muitų teritoriją arba prisiima atsakomybę už prekių vežimą. Tačiau:

i) jeigu prekės gabenamos įvairiarūšiu transportu, vežėjas – asmuo, naudosiantis transporto priemonę, kuri, įvežta į Sąjungos muitų teritoriją, toliau vyks pati kaip aktyvioji transporto priemonė;

ii) jeigu prekės gabenamos jūrų arba oro transportu pagal bendro laivo ar orlaivio naudojimo arba nuomos sutartį, vežėjas – asmuo, kuris sudarė sutartį ir išrašė konosamentą arba orlaivio važtaraštį faktiniam prekių vežimui į Sąjungos muitų teritoriją;

b) išvežimo atveju – asmuo, kuris išveža prekes iš Sąjungos muitų teritorijos arba prisiima atsakomybę už prekių vežimą. Tačiau:

i) jeigu prekės gabenamos įvairiarūšiu transportu, kai iš Sąjungos muitų teritorijos išvykstanti aktyvioji transporto priemonė tik gabena kitą transporto priemonę, kuri, aktyviajai transporto priemonei atvykus į savo paskirties vietą, toliau vyks pati kaip aktyvioji transporto priemonė, vežėjas – asmuo, naudosiantis transporto priemonę, kuri vyks pati, kai iš Sąjungos muitų teritorijos išvykstanti transporto priemonė atvyks į savo paskirties vietą;

▼B

ii) jeigu prekės gabenamos jūrų arba oro transportu pagal bendro laivo ar orlaivio naudojimo arba nuomos sutartį, vežėjas – asmuo, kuris sudarė sutartį ir išrašė konosamentą arba orlaivio važtaraštį faktiniam prekių išvežimui iš Sąjungos muitų teritorijos;

41) pirkimo komisiniai – importuotojo mokamas atlygis savo agentui už atstovavimą pirmajam perkant prekes, kurių vertė nustatinėjama.

2 SKYRIUS

Su muitų teisės aktais susijusios asmenų teisės ir pareigos

1 skirsnis

Informacijos teikimas

6 straipsnis

Informacijos mainų bei saugojimo priemonės ir bendri duomenų reikalavimai

1. Visi informacijos, pavyzdžiui, deklaracijų, prašymų ar sprendimų mainai tarp muitinių tarpusavyje ir tarp ekonominės veiklos vykdytojų ir muitinių, taip pat tokios informacijos saugojimas, kaip reikalaujama pagal muitų teisės aktus, vykdomi naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis.

2. 1 dalyje nurodytos informacijos mainų ir saugojimo tikslais nustatomi bendri duomenų reikalavimai.

3. Ne elektroninės informacijos mainų ir saugojimo priemonės, kurios nėra nurodytos 1 dalyje, gali būti naudojamos:

a) nuolat, kai tai tinkamai pagrindžiama prekių apyvartos ypatumais arba kai elektroninių duomenų apdorojimo priemonių naudojimas netinka atitinkamiems muitinės formalumams atlikti;

b) laikinai, muitinės arba ekonominės veiklos vykdytojų kompiuterizuotų sistemų veikimo laikinų sutrikimų atvejais;

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, Komisija gali išimtiniais atvejais priimti sprendimus leisti vienai ar kelioms valstybėms narėms naudoti informacijos mainams ir saugojimui ne elektronines duomenų apdorojimo priemones.

▼B

Toks sprendimas dėl nukrypti leidžiančios nuostatos pagrindžiamas jos prašančios valstybės narės ypatinga padėtimi ir nukrypti leidžiančią nuostatą leidžiama taikyti konkrečiu laikotarpiu. Ši nukrypti leidžianti nuostata periodiškai peržiūrima ir jos taikymas gali būti pratęsiamas tolesniems konkretiems laikotarpiams valstybei narei, kuriai ta nuostata skirta, pateikus kitą prašymą. Ji atšaukiama, kai jos taikymas nebėra pagrįstas.

Ši nukrypti leidžianti nuostata nedaro poveikio nei informacijos mainams tarp valstybės narės, kuriai ta nuostata skirta, ir kitų valstybių narių, nei muitų teisės aktų taikymo tikslu vykdomiems informacijos mainams ir saugojimui kitose valstybėse narėse.

7 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus bendrus duomenų reikalavimus, atsižvelgiant į poreikį atlikti muitų teisės aktuose nustatytus muitinės formalumus ir į 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos mainų ir saugojimo pobūdį bei tikslą;

b) konkrečius atvejus, kuriais pagal 6 straipsnio 3 dalies a punktą informacijos mainams ir saugojimui gali būti naudojamos ne elektroninės duomenų apdorojimo priemonės;

c) kokio pobūdžio informaciją ir kokius duomenis reikia saugoti apskaitos registruose, nurodytuose 148 straipsnio 4 dalyje ir 214 straipsnio 1 dalyje.

8 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

1. Komisija įgyvendinimo aktais siekia nustatyti:

a) jeigu reikia, su 6 straipsnio 2 dalyje nurodytais bendrais duomenų reikalavimais susijusius duomenų formatus ir kodus;

b) informacijos mainų ir saugojimo, vykdomų ►C2 naudojant 6 straipsnio 3 dalyje nurodytas ne elektronines duomenų apdorojimo priemones ◄, procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisijos priimami 6 straipsnio 4 dalyje nurodyti sprendimai dėl nukrypti leidžiančių nuostatų įforminami įgyvendinimo aktais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

▼B

9 straipsnis

Registravimas

1. Sąjungos muitų teritorijoje ►C2 įsisteigę ◄ ekonominės veiklos vykdytojai registruojami muitinėje, kurios kompetencijai priskiriama jų ►C2 įsisteigimo ◄ vietos priežiūra.

2. Konkrečiais atvejais Sąjungos muitų teritorijoje ►C2 neįsisteigę ◄ ekonominės veiklos vykdytojai registruojami muitinėje, kurios kompetencijai priskiriama vietos, kur jie pirmą kartą pateikia deklaraciją arba prašymą priimti sprendimą, priežiūra.

3. Asmenys, kurie nėra ekonominės veiklos vykdytojai, neprivalo būti registruojami muitinėje, išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip.

Jeigu pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys privalo būti registruojami, taikomos šios nuostatos:

a) jeigu jie yra ►C2 įsisteigę ◄ Sąjungos muitų teritorijoje, jie registruojami muitinėje, kurios kompetencijai priklauso jų ►C2 įsisteigimo ◄ vietos priežiūra;

b) jeigu jie ►C2 neįsisteigę ◄ Sąjungos muitų teritorijoje, jie registruojami muitinėje, kurios kompetencijai priklauso vietos, kur jie pirmą kartą pateikia deklaraciją arba prašymą priimti sprendimą, priežiūra.

4. Konkrečiais atvejais muitinė pripažįsta tokį registravimą negaliojančiu.

10 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) 9 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, kai muitinėje privalo būti registruojami Sąjungos muitų teritorijoje neįsisteigę ekonominės veiklos vykdytojai;

b) 9 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus atvejus, kai muitinėje privalo būti registruojami asmenys, kurie nėra ekonominės veiklos vykdytojai;

c) ►C2 9 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus, kai muitinė pripažįsta registravimą negaliojančiu. ◄

11 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato muitinę, atsakingą už 9 straipsnyje nurodytą registravimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

12 straipsnis

Informacijos perdavimas ir duomenų apsauga

1. Visa informacija, kurią gauna muitinė vykdydama savo funkcijas ir kuri pagal savo turinį arba pateikimo būdą yra konfidenciali, laikoma profesine paslaptimi. Kompetentingos valdžios institucijos be aiškaus tą informaciją pateikusio asmens arba valdžios institucijos leidimo jos neatskleidžia, išskyrus 47 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus.

Vis dėlto ši informacija gali būti atskleista be leidimo, jeigu muitinė privalo arba yra įgaliota ją atskleisti pagal galiojančias nuostatas, ypač susijusias su duomenų apsauga, arba kai atliekami procesiniai veiksmai.

2. 1 dalyje nurodyta konfidenciali informacija gali būti perduodama Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų muitinėms ir kitoms kompetentingoms valdžios institucijoms muitinių bendradarbiavimo su tomis šalimis ar teritorijomis tikslu pagal tarptautinį susitarimą arba pagal bendrosios prekybos politikos srities Sąjungos teisės aktus.

3. Atskleidžiant arba perduodant informaciją, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, užtikrinamas tinkamas duomenų apsaugos lygis griežtai laikantis galiojančių duomenų apsaugos nuostatų.

13 straipsnis

Papildomos informacijos mainai tarp muitinės ir ekonominės veiklos vykdytojų

1. Muitinė ir ekonominės veiklos vykdytojai gali keistis bet kuria informacija, kuria keistis pagal muitų teisės aktus konkrečiai nereikalaujama, visų pirma abipusio bendradarbiavimo rizikos nustatymo ir neutralizavimo srityje tikslais. Tokie informacijos mainai gali būti vykdomi pagal rašytinį susitarimą ir apimti muitinės naudojimąsi prieiga prie ekonominės veiklos vykdytojo kompiuterinių sistemų.

2. Jeigu abi šalys nesusitaria kitaip, visa informacija, kurią, bendradarbiaudamos pagal 1 dalį, viena šalis teikia kitai šaliai, yra konfidenciali.

14 straipsnis

Muitinės teikiama informacija

1. Bet kuris asmuo gali prašyti, kad muitinė pateiktų informaciją apie muitų teisės aktų taikymą. Toks prašymas gali būti nepatenkinamas, jeigu jis nėra susijęs su tikrai numatoma vykdyti veikla tarptautinės prekybos prekėmis srityje.

▼B

2. Muitinė palaiko nuolatinį dialogą su ekonominės veiklos vykdytojais ir kitomis tarptautinėje prekyboje prekėmis dalyvaujančiomis valdžios institucijomis. Ji skatina skaidrumą, užtikrindama muitų teisės aktų, bendro pobūdžio administracinių nurodymų ir prašymų formų prieinamumą, kai tai įmanoma – nemokamai, ir internete.

15 straipsnis

Muitinei teikiama informacija

1. Bet kuris asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujantis atliekant muitinės formalumus arba muitinį tikrinimą, muitinės prašymu per nustatytą terminą tinkama forma pateikia jai visus būtinus dokumentus bei informaciją ir suteikia visą tiems formalumams arba tikrinimui atlikti būtiną pagalbą.

2. Pateikdamas muitinei muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą arba prašymą išduoti leidimą ar priimti kitą sprendimą, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už visus toliau išvardytus atvejus:

a) deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą;

b) visų deklaraciją, pranešimą arba prašymą papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą ir galiojimą;

c) kai taikytina – visų pareigų, susijusių su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu konkrečioms prekėms arba su operacijomis, kurias leista atlikti, vykdymą.

Pirma pastraipa taip pat taikoma, kai bet kuri muitinės reikalaujama arba jai suteikiama informacija teikiama bet kuria kita forma.

Jeigu deklaraciją arba pranešimą, prašymą arba informaciją pateikia suinteresuotojo asmens atstovas muitinėje, kaip nurodyta 18 straipsnyje, tas atstovas muitinėje taip pat privalo vykdyti šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytas pareigas.

16 straipsnis

Elektroninės sistemos

1. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija siekdamos kurti, prižiūrėti ir naudoti elektronines sistemas, skirtas vadovaujantis Kodeksu vykdomiems informacijos mainams tarp muitinių ir su Komisija bei tokios informacijos saugojimui.

2. Nėra reikalaujama, kad valstybės narės, kurioms pagal 6 straipsnio 4 dalį leista taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, kurtų, prižiūrėtų ir naudotų šio straipsnio 1 dalyje nurodytas elektronines sistemas, patenkančias į tos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį.

▼B

17 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 16 straipsnio 1 dalyje nurodytų elektroninių sistemų kūrimo, priežiūros ir naudojimo techninės priemones.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Atstovavimas muitinėje

18 straipsnis

Atstovas muitinėje

1. Bet kuris asmuo gali paskirti atstovą muitinėje.

Toks atstovavimas gali būti tiesioginis, kai atstovas muitinėje veikia kito asmens vardu ir to asmens interesais, arba netiesioginis, kai atstovas muitinėje veikia savo vardu, tačiau kito asmens interesais.

2. Atstovas muitinėje turi būti įsisteigęs Sąjungos muitų teritorijoje.

Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, nuo pareigos vykdyti tą reikalavimą atleidžiama, kai atstovas muitinėje veikia asmenų, kurie neprivalo būti ►C2 įsisteigę ◄ Sąjungos muitų teritorijoje, interesais.

3. Pagal Sąjungos teisę valstybės narės gali nustatyti sąlygas, kuriomis atstovas muitinėje gali teikti paslaugas valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs. Tačiau neribojant suinteresuotosios valstybės narės teisės taikyti liberalesnius kriterijus, 39 straipsnio a–d punktuose nustatytus kriterijus atitinkantys atstovai muitinėje turi teisę teikti tokias paslaugas kitoje nei jų įsisteigimo valstybėje narėje.

4. Valstybės narės gali taikyti Sąjungos muitų teritorijoje neįsisteigusiems atstovams muitinėje sąlygas, nustatytas pagal 3 dalies pirmą sakinį.

19 straipsnis

Įgaliojimas

1. Santykiuose su muitine atstovas muitinėje pareiškia, kad veikia atstovaujamojo asmens interesais, ir nurodo, ar jo atstovavimas yra tiesioginis, ar netiesioginis.

▼B

Asmenys, kurie nepareiškia, kad jie veikia kaip atstovai muitinėje, arba kurie pareiškia, kad veikia kaip atstovai muitinėje, neturėdami atitinkamų įgaliojimų, laikomi veikiančiais savo vardu ir savo interesais.

2. Muitinė gali pareikalauti, kad asmenys, kurie pareiškia, kad veikia kaip atstovai muitinėje, pateiktų įrodymą, jog jie turi atstovaujamojo asmens jiems suteiktus įgaliojimus.

Konkrečiais atvejais muitinė nereikalauja, kad būtų pateiktas toks įrodymas.

3. Muitinė nereikalauja, kad kaip atstovas muitinėje veikiantis asmuo, kuris reguliariai atlieka veiksmus ir formalumus, kiekvieną kartą pateiktų įrodymą, kad turi įgaliojimus, su sąlyga, kad toks asmuo muitinei paprašius gali pateikti tokį įrodymą.

20 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) atvejus, kai netaikomas atleidimas nuo pareigos, nurodytas 18 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje;

b) atvejus, kai muitinė nereikalauja, kad būtų pateiktas 19 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas suteiktų įgaliojimų įrodymas.

21 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato ►C2 18 straipsnio 3 dalyje ◄ nurodytos teisės suteikimo ir įrodymo, kad ji suteikta, procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 skirsnis

Sprendimai, susiję su muitų teisės aktų taikymu

22 straipsnis

Gavus prašymą priimami sprendimai

1. Asmuo, prašantis priimti sprendimą, susijusį su muitų teisės aktų taikymu, pateikia kompetentingai muitinei visą jos ►C2 prašomą informaciją, būtiną, kad ji galėtų priimti tokį sprendimą. ◄

▼B

Be to, laikantis muitų teisės aktų nustatytų sąlygų, prašymą priimti sprendimą gali pateikti keli asmenys, ir priimtas sprendimas gali būti taikomas keliems asmenims.

Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, kompetentinga muitine laikoma muitinė, veikianti toje vietoje, kurioje laikomi ar yra prieinami pagrindiniai muitinei reikalingi pareiškėjo apskaitos registrai ir kurioje bus vykdoma bent dalis veiklos, kuriai taikomas sprendimas.

2. Muitinė nedelsdama ir ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo priimti sprendimą gavimo dienos patikrina, ar įvykdytos to prašymo priėmimo sąlygos.

Kai muitinė nustato, kad prašyme pateikta visa informacija, kurios reikia, kad ji galėtų priimti sprendimą, ji per pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį praneša pareiškėjui apie prašymo priėmimą.

3. Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, kompetentinga muitinė nedelsdama ir ne vėliau kaip per 120 dienų nuo prašymo priėmimo dienos priima 1 dalyje nurodytą sprendimą ir praneša apie jį pareiškėjui.

Kai muitinė negali priimti sprendimo per nustatytą jo priėmimo terminą, ji iki to termino pabaigos apie tai informuoja pareiškėją, nurodydama priežastis ir kitą laikotarpį, kuris, jos manymu, būtinas sprendimui priimti. Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, tas kitas laikotarpis yra ne ilgesnis kaip 30 dienų.

Nedarant poveikio antrai pastraipai, muitinė gali pratęsti sprendimo priėmimo terminą, kaip nustatyta muitų teisės aktuose, jeigu pareiškėjas prašo pratęsimo padėčiai pataisyti, siekdamas įvykdyti sąlygas ir atitikti kriterijus. Apie tokį padėties taisymą ir jai pataisyti reikalingą papildomą laikotarpį pranešama muitinei, kuri nusprendžia dėl sprendimo priėmimo laikotarpio pratęsimo.

4. Išskyrus atvejus, kai sprendime arba muitų teisės aktuose nustatyta kitaip, sprendimas įsigalioja nuo tos dienos, kurią pareiškėjas jį gauna arba laikomas gavusiu. Išskyrus 45 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus, priimtus sprendimus muitinė vykdo nuo tos dienos.

5. Išskyrus atvejus, kai muitų teisės aktuose nustatyta kitaip, sprendimas galioja neribotą laiką.

6. Prieš priimdama sprendimą, kuris galėtų būti nepalankus pareiškėjui, muitinė praneša pareiškėjui priežastis, kuriomis ji ketina pagrįsti savo sprendimą, ir suteikia jam galimybę per nustatytą laikotarpį, skaičiuojamą nuo tos dienos, kurią jis gauna tokį pranešimą arba laikomas jį gavusiu, pareikšti savo nuomonę. Pasibaigus šiam laikotarpiui, pareiškėjui tinkama forma pranešama apie sprendimą.

▼B

Pirma pastraipa netaikoma nė vienu iš šių atvejų:

a) kai ji susijusi su 33 straipsnio 1 dalyje nurodytu sprendimu;

b) kai nesuteikiama galimybė pasinaudoti tarifine kvota, jei konkrečios tarifinės kvotos apimtis jau išnaudota, kaip nurodyta 56 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje;

c) kai tai būtina dėl grėsmės Sąjungos ir jos gyventojų saugumui bei saugai, žmonių, gyvūnų arba augalų sveikatai, aplinkai arba vartotojams pobūdžio ar lygio;

d) kai sprendimu siekiama užtikrinti kito sprendimo, kuriam jau pritaikyta pirma pastraipa, įgyvendinimą, nedarant poveikio atitinkamos valstybės narės teisės aktams;

e) kai tai pakenktų kovos su sukčiavimu tikslu pradėtam tyrimui;

f) kitais specifiniais atvejais.

7. Sprendime, kuris nepalankus pareiškėjui, nurodomos priežastys, kurių pagrindu jis buvo priimtas, ir nurodoma 44 straipsnyje numatyta teisė pateikti skundą.

23 straipsnis

Gavus prašymą priimtų sprendimų valdymas

1. Sprendimo adresatas vykdo tuo sprendimu nustatytas pareigas.

2. Sprendimo adresatas nedelsdamas praneša muitinei apie visus po sprendimo priėmimo atsiradusius veiksnius, kurie gali turėti įtakos tolesniam to sprendimo taikymui arba jo turiniui.

3. Nedarant poveikio kitų sričių teisės aktų nuostatoms, nustatančioms atvejus, kai sprendimai negalioja arba tampa niekiniais, sprendimą priėmusi muitinė gali bet kuriuo metu jį pripažinti negaliojančiu, iš dalies pakeisti arba atšaukti, jeigu jis neatitinka muitų teisės aktų.

4. Konkrečiais atvejais muitinė:

a) peržiūri sprendimą;

b) sustabdo sprendimo, kuris neturi būti pripažintas negaliojančiu, būti atšauktas arba iš dalies pakeistas, galiojimą.

▼B

5. Muitinė vykdo sąlygų, kurias turi įvykdyti sprendimo adresatas, ir kriterijų, kuriuos jis turi atitikti, stebėseną. Be to, ji stebi, kaip vykdomos tuo sprendimu nustatytos pareigos. Jeigu sprendimo adresatas yra ►C2 įsisteigęs ◄ mažiau nei prieš trejus metus, pirmaisiais metais po sprendimo priėmimo muitinė jį stebi atidžiau.

24 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) išimtis, kai netaikoma 22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa;

▼C2

b) 22 straipsnio 2 dalyje nurodytas prašymo priėmimo sąlygas;

▼B

c) pagal 22 straipsnio 3 dalį taikytiną konkretaus sprendimo priėmimo laikotarpį, įskaitant galimą to laikotarpio pratęsimą;

d) 22 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus, kai sprendimas įsigalioja ne nuo tos dienos, kurią pareiškėjas jį gauna arba laikomas gavusiu;

e) 22 straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus, kai sprendimas negalioja neribotą laiką;

f) 22 straipsnio 6 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto laikotarpio trukmę;

▼C2

g) 22 straipsnio 6 dalies antros pastraipos f punkte nurodytus specifinius atvejus, kai pareiškėjui nesuteikiama galimybė pareikšti savo nuomonę;

▼B

h) pagal 23 straipsnio 4 dalį vykdomo sprendimų peržiūrėjimo ir jų galiojimo sustabdymo atvejus ir taisykles.

25 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

▼C2

a) prašymo priimti sprendimą pateikimo ir priėmimo, kaip nurodyta 24 straipsnio 1 ir 2 dalyse, tvarką;

b) 22 straipsnyje nurodyto sprendimo priėmimo, taip pat tam tikrais atvejais rengiamų konsultacijų su atitinkamomis valstybėmis narėmis, tvarką;

▼C2

c) sprendimo stebėsenos pagal 23 straipsnio 5 dalį tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

26 straipsnis

Sprendimų galiojimas visoje Sąjungoje

Išskyrus atvejus, kai sprendimas galioja tik vienoje ar keliose valstybėse narėse, sprendimai, susiję su muitų teisės aktų taikymu, galioja visoje Sąjungos muitų teritorijoje.

27 straipsnis

Palankių sprendimų pripažinimas negaliojančiais

1. Muitinė pripažįsta negaliojančiu sprendimą, palankų sprendimo adresatui, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) sprendimas buvo priimtas remiantis neteisinga arba neišsamia informacija;

b) sprendimo adresatas žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, jog informacija buvo neteisinga arba neišsami;

c) jeigu informacija būtų buvusi teisinga ir išsami, sprendimas būtų buvęs kitoks.

2. Sprendimo adresatas informuojamas apie sprendimo pripažinimą negaliojančiu.

3. Jeigu pagal muitų teisės aktus priimtame sprendime nenurodyta kitaip, sprendimo pripažinimas negaliojančiu įsigalioja nuo tos dienos, kurią įsigaliojo pirminis sprendimas.

28 straipsnis

Palankių sprendimų atšaukimas ir dalinis pakeitimas

1. Palankus sprendimas atšaukiamas arba iš dalies pakeičiamas šiais 27 straipsnyje nenurodytais atvejais:

a) nebuvo įvykdytos arba nebevykdomos viena arba kelios iš to sprendimo priėmimo sąlygų; arba

b) sprendimo adresatui pateikus prašymą.

2. Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, palankaus sprendimo, kurio adresatai yra keli asmenys, atšaukimas gali galioti tik tam asmeniui, kuris nevykdo tuo sprendimu nustatytos pareigos.

3. Sprendimo adresatas informuojamas apie sprendimo atšaukimą arba dalinį pakeitimą.

4. Sprendimo atšaukimui arba daliniam pakeitimui taikoma 22 straipsnio 4 dalis.

▼B

Vis dėlto išimtiniais atvejais, kai tai būtina dėl teisėtų sprendimo adresato interesų, muitinė gali atidėti sprendimo atšaukimo arba dalinio pakeitimo įsigaliojimo datą ne ilgiau kaip vieneriems metams. Ta data nurodoma sprendime dėl atšaukimo ar dalinio pakeitimo.

29 straipsnis

Negavus išankstinio prašymo priimami sprendimai

Išskyrus atvejus, kai muitinė veikia kaip teisminė institucija, 22 straipsnio 4, 5, 6 bei 7 dalys, 23 straipsnio 3 dalis ir 26, 27 bei 28 straipsniai taip pat taikomi sprendimams, kuriuos muitinė priima negavusi suinteresuotojo asmens išankstinio prašymo.

30 straipsnis

Sprendimams dėl prekių, kurioms įforminta muitinės procedūra arba kurios yra laikinai saugomos, taikomi apribojimai

Išskyrus atvejus, kai to prašo suinteresuotasis asmuo, jam palankaus sprendimo atšaukimas, dalinis pakeitimas arba galiojimo sustabdymas netaikomas prekėms, kurioms sprendimo atšaukimo, dalinio pakeitimo arba galiojimo sustabdymo įsigaliojimo metu jau buvo įforminta ir dar tebetaikoma, remiantis atšauktuoju ar iš dalies pakeistuoju sprendimu arba sprendimu, kurio galiojimas sustabdytas, muitinės procedūra arba laikinasis saugojimas.

31 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

▼C2

a) 28 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, kai palankaus sprendimo, kurio adresatai – keli asmenys atšaukimas gali galioti ne tik tam asmeniui, kuris nevykdo tuo sprendimu nustatytos pareigos, bet ir kitiems asmenims;

b) išimtinius atvejus, kai muitinė gali atidėti sprendimo atšaukimo arba dalinio pakeitimo įsigaliojimo datą pagal 28 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą.

▼B

32 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato palankių sprendimų pripažinimo negaliojančiais, jų atšaukimo ar dalinio pakeitimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

33 straipsnis

Su privalomąja informacija susiję sprendimai

1. Gavusi prašymą, muitinė priima su privalomąja tarifine informacija susijusius sprendimus (toliau – PTI sprendimai) arba su privalomąja kilmės informacija susijusius sprendimus (toliau – PKI sprendimai).

Toks prašymas nepriimamas susiklosčius kurioms nors iš toliau nurodytų aplinkybių:

a) jei tai pačiai arba kitai muitinės įstaigai yra ar buvo pateiktas prašymas, kurio pateikėjas – toms pačioms prekėms taikytino sprendimo adresatas arba jo interesais veikiantis asmuo, o PKI sprendimų atveju – prašymas, susijęs su tokiomis pačiomis aplinkybėmis, nulemiančiomis kilmės įgijimą;

b) jei prašymas nesusijęs su jokiu numatomu PTI ar PKI sprendimo taikymu arba jokia numatoma taikyti muitinės procedūra.

2. PTI arba PKI sprendimai yra privalomi tik atliekant prekių tarifinį klasifikavimą arba nustatant prekių kilmę:

a) muitinei jos santykiuose su sprendimo adresatu, tačiau tik tada, jeigu jie taikytini prekėms, su kuriomis susiję muitinės formalumai užbaigiami po sprendimo įsigaliojimo dienos;

b) sprendimo adresatui jo santykiuose su muitine, tačiau tik nuo tos dienos, kai jis gauna arba laikomas gavusiu pranešimą apie sprendimą.

3. PTI arba PKI sprendimai galioja trejus metus nuo jų įsigaliojimo dienos.

4. Norėdamas, kad PTI arba PKI sprendimas būtų taikomas atliekant tam tikrą muitinės procedūrą, sprendimo adresatas įrodo, kad:

a) PTI sprendimo atveju deklaruotos prekės pagal visus požymius atitinka sprendime aprašytas prekes;

b) PKI sprendimo atveju atitinkamos prekės ir aplinkybės, nulemiančios kilmės įgijimą, pagal visus požymius atitinka sprendime aprašytas prekes ir aplinkybes.

34 straipsnis

Su privalomąja informacija susijusių sprendimų valdymas

1. PTI sprendimas nustoja galioti nepasibaigus 33 straipsnio 3 dalyje nurodytam laikotarpiui, kai jis nebeatitinka teisės aktų, bet kuriuo iš šių atvejų:

a) priėmus 56 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų nomenklatūrų pakeitimus;

▼B

b) priėmus 57 straipsnio 4 dalyje nurodytas priemones;

ir nebegalioja nuo tokių pakeitimų ar priemonių taikymo pradžios datos.

2. PKI sprendimas nustoja galioti nepasibaigus 33 straipsnio 3 dalyje nurodytam laikotarpiui bet kuriuo iš šių atvejų:

a) priėmus reglamentą arba sudarius susitarimą ir ►C2 pradėjus jį taikyti Sąjungoje, jeigu PKI sprendimas nebeatitinka ◄ juo nustatytų teisės normų, ir nebegalioja nuo to reglamento ar susitarimo taikymo pradžios datos;

b) kai jis nebeatitinka Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) priimto Susitarimo dėl kilmės taisyklių arba aiškinant tą susitarimą priimtų aiškinamųjų pastabų arba nuomonės apie kilmę, ir nebegalioja nuo tų dokumentų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

3. PTI arba PKI sprendimai nenustoja galioti atgaline data.

4. Nukrypstant nuo 23 straipsnio 3 dalies ir 27 straipsnio, PTI ir PKI sprendimai pripažįstami negaliojančiais, jeigu jie buvo priimti remiantis pareiškėjų pateikta netikslia arba neišsamia informacija.

5. PTI ir PKI sprendimai atšaukiami pagal 23 straipsnio 3 dalį ir 28 straipsnį. Tačiau tokie sprendimai neatšaukiami sprendimo adresato prašymu.

6. PTI ir PKI sprendimai negali būti iš dalies keičiami.

7. Muitinė atšaukia PTI sprendimus:

a) kai jie nebeatitinka 56 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų nomenklatūrų aiškinimo remiantis bet kuriuo iš šių atvejų:

i) paaiškinimais, nurodytais1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo [1] 9 straipsnio 1 dalies a punkto antroje įtraukoje, taikomais nuo jų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos;

ii) Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, taikomu nuo to sprendimo rezoliucinės dalies paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos;

[1] OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

▼B

iii) sprendimais dėl klasifikavimo, nuomonėmis dėl klasifikavimo ar Suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos nomenklatūros, kurią patvirtino organizacija, įsteigta pagal 1950 m. gruodžio 15 d. Briuselyje sudarytą Muitinių bendradarbiavimo tarybos steigimo konvenciją, paaiškinimų pakeitimais, taikomais nuo Komisijos komunikato paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje dienos; arba

b) kitais konkrečiais atvejais.

8. PKI sprendimai atšaukiami:

a) kai jie nebeatitinka Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo, taikomo nuo sprendimo rezoliucinės dalies paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos; arba

b) kitais konkrečiais atvejais.

▼M2

9. Jeigu PTI arba PKI sprendimas nustoja galioti remiantis 1 dalies b punktu arba 2 dalimi arba yra atšaukiamas remiantis 5, 7 arba 8 dalimi, PTI arba PKI sprendimu gali būti toliau naudojamasi vykdant privalomas sutartis, sudarytas remiantis tuo sprendimu prieš jam nustojant galioti ar prieš jį atšaukiant. Tas pratęstas naudojimasis sprendimu netaikomas tuo atveju, kai PKI sprendimas priimtas dėl eksportuotinų prekių.

▼B

Pirmoje pastraipoje nurodytas pratęstas naudojimasis sprendimu negali trukti ilgiau kaip 6 mėnesius nuo tos dienos, kai PTI ar PKI sprendimas nustojo galioti ar buvo atšauktas. Vis dėlto 57 straipsnio 4 dalyje arba 67 straipsnyje nurodytos priemonės gali nenumatyti to pratęsto naudojimosi arba nustatyti jam trumpesnį laikotarpį. Tais atvejais, kai atliekant muitinės formalumus pateikiamas produktams įformintas importo arba eksporto sertifikatas, šešių mėnesių laikotarpis pakeičiamas sertifikato galiojimo laikotarpiu.

►C2 Siekdamas pasinaudoti naudojimosi PTI ar PKI sprendimu pratęsimu, ◄ tokio sprendimo adresatas per 30 dienų nuo tos dienos, kai sprendimas nustojo galioti arba buvo atšauktas, pateikia prašymą sprendimą priėmusiai muitinei, kuriame nurodo prekių kiekį, kuriam prašo naudojimosi sprendimu pratęsimo, ir valstybę (-es) narę (-es), kurioje (-se) bus atliekamas prekių muitinis įforminimas per naudojimosi sprendimu pratęsimo laikotarpį. Ta muitinė priima sprendimą dėl naudojimosi sprendimu pratęsimo ir apie tai nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią ji gavo visą sprendimui priimti reikalingą informaciją, praneša sprendimo adresatui.

10. Komisija praneša muitinei, kai:

a) sustabdomas PTI ir PKI sprendimų priėmimas dėl prekių, kurių teisingas ir vienodas tarifinis klasifikavimas arba kilmės nustatymas neužtikrinamas; ar

b) atšaukiamas a punkte nurodytas sustabdymas.

▼B

11. Komisija gali priimti sprendimus, kuriais valstybių narių reikalaujama atšaukti PTI ar PKI sprendimus, siekiant užtikrinti teisingą ir vienodą prekių tarifinį klasifikavimą arba kilmės nustatymą.

35 straipsnis

Su privalomąja informacija susiję sprendimai, taikytini kitiems veiksniams

Konkrečiais atvejais muitinė, gavusi prašymą, priima sprendimus, susijusius su privalomąja informacija, taikytina kitiems veiksniams, nurodytiems II antraštinėje dalyje, kuriais remiantis taikomas importo arba eksporto muitas ir kitos su prekyba prekėmis susijusios priemonės.

36 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) kitus konkrečius PTI ir PKI sprendimų atšaukimo atvejus, nurodytus 34 straipsnio 7 dalies b punkte ir 34 straipsnio 8 dalies b punkte;

b) 35 straipsnyje nurodytus atvejus, kai priimami su privalomąja informacija susiję sprendimai, taikytini kitiems veiksniams, kuriais remiantis taikomas importo arba eksporto muitas ir kitos su prekyba prekėmis susijusios priemonės.

37 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

1. Komisija įgyvendinimo aktais priima procedūrines taisykles dėl:

a) naudojimosi PTI ar PKI sprendimu ►C2 pagal 34 straipsnio 9 dalį, jam nustojus galioti ar jį atšaukus, tvarką; ◄

b) tvarkos, pagal kurią Komisija informuoja muitinę pagal 34 straipsnio 10 dalies a ir b punktus;

c) naudojimosi sprendimais, nurodytais 35 straipsnyje ir nustatytais pagal 36 straipsnio b punktą, jiems nustojus galioti, tvarką;

d) sprendimų, nurodytų 35 straipsnyje ir nustatytų pagal 36 straipsnio b punktą sustabdymo ir pranešimo muitinėms apie tokį sustabdymą arba sustabdymo atšaukimą tvarkos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2. Komisija įgyvendinimo aktais priima sprendimus, kuriais valstybių narių reikalaujama atšaukti:

a) sprendimus nurodytus 34 straipsnio 11 dalyje;

b) sprendimus nurodytus 35 straipsnyje ir nustatytus pagal 36 straipsnio b punktą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

Jei 285 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonė turėtų būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, taikoma 285 straipsnio 6 dalis.

4 skirsnis

Įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas

38 straipsnis

Prašymo pateikimas ir leidimo išdavimas

1. Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigęs ir 39 straipsnyje nustatytus kriterijus atitinkantis ekonominės veiklos vykdytojas gali prašyti, kad jam būtų suteiktas įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusas.

Muitinė, prireikus pasikonsultavusi su kitomis kompetentingomis valdžios institucijomis, suteikia minėtą statusą ir vykdo naudojimosi juo stebėseną.

2. Įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusą sudaro šių tipų leidimai:

a) įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo (muitinės formalumų supaprastinimas) leidimas, kuris turėtojui suteikia teisę naudotis tam tikrais muitų teisės aktų numatytais supaprastinimais; arba

b) įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo (saugumas ir sauga) leidimas, kuris turėtojui suteikia teisę naudotis lengvatomis, susijusiomis su saugumu ir sauga.

3. Abiejų 2 dalyje nurodytų tipų leidimus galima turėti tuo pačiu metu.

4. Visų valstybių narių muitinės pripažįsta įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusą, laikydamosi 39, 40 ir 41 straipsnių.

5. Remdamasi įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo (muitinės formalumų supaprastinimas) statuso pripažinimu ir įvertinusi, ar įvykdyti muitų teisės aktų nustatyti reikalavimai, susiję su konkrečios rūšies supaprastinimu, muitinė leidžia ►C2 įgaliotajam ekonominės veiklos vykdytojui ◄ naudotis tuo supaprastinimu. Muitinė iš naujo netikrina tų kriterijų, kurie jau buvo patikrinti suteikiant ►C2 įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusą. ◄

▼B

6. 2 dalyje nurodytas ►C2 įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas ◄ naudojasi, priklausomai nuo suteikto leidimo tipo, palankesnėmis muitinio tikrinimo sąlygomis nei taikomos kitiems ►C2 įgaliotiesiems ekonominės veiklos vykdytojams, ◄ įskaitant rečiau atliekamą fizinį ir dokumentų tikrinimą.

7. Muitinė leidžia asmenims, ►C2 įsisteigusiems Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiose šalyse ar teritorijose ◄, naudotis įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusą įgijusiems asmenims taikomomis lengvatomis, jeigu jie atitinka tų šalių ar teritorijų atitinkamais teisės aktais nustatytas sąlygas ir vykdo jais nustatytas pareigas ir jeigu tas sąlygas ir pareigas Sąjunga pripažįsta lygiavertėmis Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigusiems įgaliotiesiems ekonominės veiklos vykdytojams nustatytoms sąlygoms ir pareigoms. Toks leidimas naudotis lengvatomis grindžiamas abipusiškumo principu, išskyrus atvejus, kai Sąjunga nusprendžia kitaip, ir taikomas remiantis tarptautiniu susitarimu arba bendrosios prekybos politikos srities Sąjungos teisės aktais.

39 straipsnis

Statuso suteikimas

Įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusas suteikiamas remiantis šiais kriterijais:

a) nepadaryta reikšmingų arba kartotinių muitų teisės aktų ir mokesčių taisyklių pažeidimų, taip pat nėra duomenų apie sunkius nusikaltimus, susijusius su pareiškėjo ekonomine veikla;

b) pareiškėjo pateikti įrodymai, liudijantys apie aukštą jo veiklos ir prekių srautų valdymo lygį, kurį užtikrinanti prekybos ir, atitinkamais atvejais, transporto registrų tvarkymo sistema sudaro galimybes tinkamai atlikti muitinį tikrinimą;

c) mokumas, kuris laikomas įrodytu, jeigu pareiškėjo finansinė padėtis yra gera, ir dėl to jis gali vykdyti savo įsipareigojimus, deramai atsižvelgus į atitinkamos verslo veiklos rūšies ypatumus;

d) sprendžiant, ar suteikti 38 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą leidimą, – tiesiogiai su vykdoma veikla susiję praktiniai kompetencijos arba profesinės kvalifikacijos standartai; ir

e) sprendžiant, ar suteikti 38 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą leidimą, – atitinkami saugumo ir saugos standartai, kurie laikomi įgyvendintais, jeigu pareiškėjas pateikia įrodymus, kad taiko tinkamas priemones, užtikrinančias tarptautinės tiekimo grandinės saugumą ir saugą, be kita ko, fizinės objektų apsaugos ir patekimo į juos kontrolės, logistikos procesų ir konkrečių prekių rūšių tvarkymo, personalo valdymo bei jo verslo partnerių tapatybės nustatymo srityse.

▼B

40 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) 38 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytus supaprastinimus;

b) 38 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas lengvatas;

c) 38 straipsnio 6 dalyje nurodytas palankesnes sąlygas.

41 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina 39 straipsnyje nurodytų kriterijų taikymo sąlygas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 skirsnis

Sankcijos

42 straipsnis

Sankcijų taikymas

1. Kiekviena valstybė narė nustato sankcijas, taikomas už muitų teisės aktų nesilaikymą. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Kai taikomos administracinės sankcijos, jos gali būti, *inter alia*, vienos arba abiejų iš toliau nurodytų formų:

a) muitinės paskirta piniginė bauda, įskaitant atitinkamais atvejais taikomą susitarimą, pakeičiantį baudžiamosios sankcijos taikymą;

b) atitinkamam asmeniui suteikto leidimo atšaukimas, jo galiojimo sustabdymas arba dalinis pakeitimas.

3. Valstybės narės per 180 dienų nuo tos dienos, kurią šis straipsnis pradedamas taikyti, kaip nustatyta 288 straipsnio 2 dalyje, praneša Komisijai apie galiojančias nacionalinės teisės aktų nuostatas, susijusias su šio straipsnio 1 dalimi, ir, nedelsdamos, – apie visus vėlesnius tų nuostatų pakeitimus.

▼B

6 skirsnis

Skundai

43 straipsnis

Teisminės institucijos priimami sprendimai

44 ir 45 straipsniai netaikomi skundams, pateiktiems prašant pripažinti negaliojančiais, atšaukti arba iš dalies pakeisti su muitų teisės aktų taikymu susijusius sprendimus, kuriuos priėmė teisminė institucija arba kaip teisminė institucija veikianti muitinė.

44 straipsnis

Teisė pateikti skundą

1. Bet kuris asmuo turi teisę pateikti skundą dėl bet kurio jam tiesiogiai ir asmeniškai taikomo muitinės sprendimo, susijusio su muitų teisės aktų taikymu.

Bet kuris asmuo, kuris kreipėsi į muitinę su prašymu priimti sprendimą, taip pat gali pasinaudoti teise pateikti skundą, jeigu atitinkamas sprendimas dėl to prašymo nebuvo priimtas per 22 straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą.

2. Teise pateikti skundą galima pasinaudoti bent dvejais etapais:

a) pirmiausia, pateikiant skundą muitinei, teisminei institucijai arba kitai valstybės narės valdžios institucijai, paskirtai nagrinėti tokius skundus;

b) vėliau, vadovaujantis valstybėse narėse galiojančių teisės aktų nuostatomis, kreipiantis į aukštesnę nepriklausomą valdžios instituciją, kuri gali būti teisminė institucija arba jai lygiavertė specializuota valdžios institucija.

3. Skundas pateikiamas toje valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas sprendimas arba pateiktas prašymas jį priimti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad skundų nagrinėjimo procedūra sudarytų sąlygas greitai patvirtinti muitinės priimtų sprendimų teisingumą arba juos pataisyti.

45 straipsnis

Vykdymo sustabdymas

1. Skundo pateikimas nesustabdo apskųsto sprendimo vykdymo.

2. Vis dėlto muitinė visiškai arba iš dalies sustabdo tokio sprendimo vykdymą, jeigu turi rimtą pagrindą manyti, kad apskųstas sprendimas neatitinka muitų teisės aktų arba kad dėl jo atitinkamam asmeniui gali būti padaryta neatitaisoma žala.

▼B

3. 2 dalyje nurodytais atvejais, jeigu vykdant apskųstą sprendimą atsirastų pareiga mokėti importo arba eksporto muitą, to sprendimo vykdymas sustabdomas tik pateikus garantiją, išskyrus atvejus, kai remiantis dokumentais pagrįstu įvertinimu nustatoma, kad dėl tokios garantijos skolininkas gali patirti didelių ekonominių arba socialinių sunkumų.

7 skirsnis

Prekių tikrinimas

46 straipsnis

Rizikos valdymas ir muitinis tikrinimas

1. Muitinė gali atlikti bet kokį muitinį tikrinimą, kuris, jos manymu, yra būtinas.

Atliekant muitinį tikrinimą visų pirma gali būti tikrinamos prekės, imami jų pavyzdžiai, tikrinamas deklaracijoje ar pranešime pateiktos informacijos tikslumas ir išsamumas, taip pat tai, ar egzistuoja dokumentai ir ar jie autentiški, tikslūs ir galiojantys, tikrinami ekonominės veiklos vykdytojų apskaitos ir kiti registrai, apžiūrimos transporto priemonės, tikrinamas bagažas ir kitos prekės, kurias gabena arba su savimi turi asmenys, atliekami tarnybiniai tyrimai ir kiti panašūs veiksmai.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, pirmiausia grindžiamas rizikos analize, kuri atliekama naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis, siekiant nustatyti ir įvertinti riziką ir parengti priemones jai neutralizuoti, remiantis nacionaliniu, Sąjungos ir, jei yra, tarptautiniu lygiu nustatytais kriterijais.

3. Muitinis tikrinimas atliekamas naudojant bendrą rizikos valdymo schemą, grindžiamą informacijos apie riziką ir rizikos analizės rezultatų mainais tarp muitinės administracijų bei bendrų rizikos kriterijų ir standartų, tikrinimo priemonių ir prioritetinių tikrinimo sričių nustatymu.

Tokia informacija ir kriterijais grindžiamas tikrinimas atliekamas neribojant teisės atlikti kitus tikrinimus, atliekamus pagal 1 dalį arba kitas galiojančias nuostatas.

4. Muitinė taiko rizikos valdymo priemones siekdama diferencijuoti rizikos lygmenis, susijusius su muitinės tikrinamomis arba prižiūrimomis prekėmis, ir nustatyti, ar tokioms prekėms taikytinas tam tikras muitinis tikrinimas, ir jei taip, kur jis bus atliktas.

Rizikos valdymas apima duomenų ir informacijos rinkimą, rizikos analizę ir vertinimą, veiksmų parinkimą ir taikymą, reguliarią proceso ir jo rezultatų stebėseną bei peržiūrą, grindžiamus tarptautiniais, Sąjungos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis.

▼B

5. Muitinės vykdo informacijos apie riziką ir rizikos analizės rezultatų mainus tais atvejais, kai:

a) muitinės vertinimu, rizika yra didelė ir dėl to būtinas muitinis tikrinimas, o jo rezultatai parodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis; ar

b) tikrinimo rezultatai neparodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis, tačiau, atitinkamos muitinės nuomone, kitur Sąjungoje kyla grėsmė, susijusi su didele rizika.

6. Nustatant 3 dalyje nurodytus bendrus rizikos kriterijus ir standartus, tikrinimo priemones ir prioritetines tikrinimo sritis, atsižvelgiama į visus šiuos elementus:

a) proporcingumą rizikai;

b) taikytinų tikrinimo veiksmų skubumą;

c) galimą poveikį prekybos srautams, atskiroms valstybėms narėms ir tikrinimo ištekliams.

7. 3 dalyje nurodyti bendri rizikos kriterijai ir standartai apima visus šiuos elementus:

a) rizikos aprašymą;

b) rizikos veiksnius arba rodiklius, naudotinus atrenkant prekes arba ekonominės veiklos vykdytojus muitiniam tikrinimui;

c) muitinio tikrinimo, kurį turi atlikti muitinė, pobūdį;

d) c punkte nurodyto muitinio tikrinimo trukmę.

8. Prioritetinėms tikrinimo sritims priskiriamos tam tikros muitinės procedūros, prekių rūšys, jų gabenimo maršrutai, transporto priemonių rūšys ar ekonominės veiklos vykdytojai, kurių atžvilgiu tam tikrą laikotarpį taikomos aukštesnio lygio rizikos analizės ir muitinio tikrinimo priemonės, nedarančios poveikio kitam tikrinimui, kurį paprastai atlieka muitinė.

47 straipsnis

Valdžios institucijų bendradarbiavimas

1. Jeigu be muitinio tikrinimo turi būti atliekamas ir kitas tų pačių prekių tikrinimas, kurį atlieka ne muitinė, o kitos kompetentingos valdžios institucijos, muitinė, glaudžiai bendradarbiaudama su tomis valdžios institucijomis, deda pastangas, kad visais įmanomais atvejais šis tikrinimas būtų atliekamas tuo pačiu laiku ir toje pačioje vietoje kaip muitinis tikrinimas (taikant „vieno sustojimo“ principą), muitinei atliekant koordinatoriaus vaidmenį.

▼B

2. Atlikdamos šiame skirsnyje minėtą tikrinimą, muitinė ir kitos kompetentingos valdžios institucijos gali keistis gautais duomenimis apie prekių, vežamų tarp Sąjungos muitų teritorijos ir už Sąjungos teritorijos ribų esančių šalių ar teritorijų, įvežimą, išvežimą, vežimą tranzitu, gabenimą, saugojimą ir galutinį vartojimą, taip pat gabenimą pašto siuntomis, įskaitant duomenis apie ne Sąjungos prekių ir prekių, kurioms taikoma galutinio vartojimo procedūra, laikymą Sąjungos muitų teritorijoje ir gabenimą joje, bei visų tikrinimų rezultatais, jei tai būtina rizikos mažinimui ir kovai su sukčiavimu. Muitinė ir Komisija taip pat gali tarpusavyje keistis tokiais duomenimis siekdamos užtikrinti vienodą muitų teisės aktų taikymą.

48 straipsnis

Po prekių išleidimo atliekamas tikrinimas

Siekdama muitinio tikrinimo tikslų muitinė gali po prekių išleidimo tikrinti muitinės deklaracijoje, laikinojo saugojimo deklaracijoje, įvežimo bendrojoje deklaracijoje, išvežimo bendrojoje deklaracijoje, reeksporto deklaracijoje arba pranešime apie reeksportą pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą, ar egzistuoja ir ar yra autentiški, tikslūs ir galiojantys bet kurie ją papildantys dokumentai, taip pat tikrinti deklaranto apskaitos ir kitus registrus, susijusius su operacijomis, atliktomis su atitinkamomis prekėmis, arba su ankstesnėmis ar paskesnėmis prekybos šiomis prekėmis operacijomis. Muitinė taip pat turi teisę tikrinti tokias prekes ir (arba) imti jų pavyzdžius, jeigu tą dar įmanoma padaryti.

Toks tikrinimas gali būti atliekamas prekių turėtojo arba turėtojo atstovo, taip pat bet kurio kito asmens, tiesiogiai arba netiesiogiai per verslą susijusio su minėtomis operacijomis, arba dėl verslo turinčio tuos dokumentus ir duomenis, patalpose.

49 straipsnis

Sąjungos vidaus reisai oro ir jūrų transportu

1. Sąjungos vidaus reisais oro ir jūrų transportu vykstančių asmenų rankinio ir registruoto bagažo muitinis tikrinimas arba įforminimas atliekamas tik tais atvejais, kai toks tikrinimas ar įforminimas numatytas muitų teisės aktuose.

2. 1 dalis taikoma nedarant poveikio:

a) su saugumu ir sauga susijusiems tikrinimams;

b) su draudimais arba apribojimais susijusiems tikrinimams.

▼B

50 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

1. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina vienodų muitinio tikrinimo veiksmų užtikrinimo priemones, įskaitant informacijos apie riziką ir jos analizės rezultatų mainus, bendrus rizikos kriterijus ir standartus, tikrinimo priemones ir prioritetines tikrinimo sritis, kaip nurodyta 46 straipsnio 3 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jeigu su tokiomis priemonėmis susijusiais atvejais to reikia dėl neišvengiamų skubos priežasčių, tinkamai pagrįstų būtinybe skubiai atnaujinti bendrą rizikos valdymo schemą ir pridėrinti informacijos apie riziką ir jos analizę mainus, bendrus rizikos kriterijus ir standartus, tikrinimo priemones ir prioritetines tikrinimo sritis prie rizikos pokyčių, Komisija 285 straipsnio 5 dalyje nurodyta tvarka priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Jei 285 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonė turėtų būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, taikoma 285 straipsnio 6 dalis.

2. Komisija įgyvendinimo aktais nustato uostus ir oro uostus, kuriuose, vadovaujantis 49 straipsniu, atliekamas muitinis tikrinimas ir formalumai taikomi:

a) asmenų rankiniam ir registruotam bagažui, kai tie asmenys:

   i) skrenda orlaiviu, atskridusiu iš ne Sąjungos oro uosto ir po nusileidimo Sąjungos oro uoste toliau skrendančiu į kitą Sąjungos oro uostą;

   ii) skrenda orlaiviu, kuris prieš toliau skrisdamas į ne Sąjungos oro uostą nusileidžia Sąjungos oro uoste;

   iii) tuo pačiu laivu vyksta maršrutu, kurį sudaro kelios susijungiančios tiesioginio plaukimo iš vieno jūrų uosto į kitą atkarpos, o išvykimo jūrų uostas, tarpinio sustojimo jūrų uostas arba paskirties jūrų uostas yra ne Sąjungos jūrų uostas;

   iv) vyksta pramoginiu laivu ir turistiniu arba verslo orlaiviu;

b) rankiniam ir registruotam bagažui, kuris:

   i) į Sąjungos oro uostą atskraidinamas orlaiviu, atskrendančiu iš ne Sąjungos oro uosto, ir tame Sąjungos oro uoste perkraunamas į kitą orlaivį, skrendantį Sąjungos vidaus reisu;

▼B

ii) Sąjungos oro uoste pakraunamas į Sąjungos vidaus reisu skrendantį orlaivį, kad kitame Sąjungos oro uoste būtų perkrautas į orlaivį, kurio paskirties oro uostas yra ne Sąjungos oro uostas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8 skirsnis

Dokumentų ir kitos informacijos saugojimas ir rinkliavos BEI išlaidos

51 straipsnis

Dokumentų ir kitos informacijos saugojimas

1. Suinteresuotasis asmuo, naudodamas muitinei prieinamas ir priimtinas priemones, saugo 15 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus ir informaciją, kad būtų įmanoma atlikti jų muitinį tikrinimą, ne trumpiau kaip trejus metus.

Prekių, išleistų į laisvą apyvartą trečioje pastraipoje nenurodytomis aplinkybėmis, atveju arba eksportui įforminti deklaruotų prekių atveju tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais buvo priimtos prekių išleidimo į laisvą apyvartą arba eksporto muitinės deklaracijos, pabaigos.

Prekių išleidimo į laisvą apyvartą atveju, kai dėl prekių galutinio vartojimo joms taikoma nulinė arba sumažinta importo muito norma, tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais tos prekės nustojo būti muitinės priežiūros objektu, pabaigos.

Kitos muitinės procedūros įforminimo prekėms atveju arba prekių laikinojo saugojimo atveju tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais atitinkama muitinės procedūra buvo pripažinta įvykdyta arba baigėsi laikinasis saugojimas, pabaigos.

2. Nedarant poveikio 103 straipsnio 4 daliai, jeigu atlikus su skola muitinei susijusį muitinį tikrinimą paaiškėja, kad turi būti ištaisytas tam tikras įrašas apskaitoje, ir apie tai pranešama suinteresuotajam asmeniui, dokumentai ir informacija turi būti saugomi trejus metus po šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino pabaigos.

Jeigu pateikiamas skundas arba pradedamas bylos nagrinėjimas teisme, dokumentai ir informacija saugomi 1 dalyje nustatytą laikotarpį arba iki skundo nagrinėjimo procedūros ar bylos nagrinėjimo teisme pabaigos, priklausomai nuo to, kuri iš šių datų yra vėlesnė.

▼B

52 straipsnis

Rinkliavos ir išlaidos

1. Už muitinį tikrinimą arba bet kuriuos kitus veiksmus, kuriuos oficialiai nustatytu darbo laiku atlieka kompetentingos muitinės įstaigos, taikydamos muitų teisės aktus, muitinė rinkliavų nerenka.

2. Muitinė gali rinkti rinkliavas arba reikalauti išlaidų atlyginimo, kai teikiamos konkrečios paslaugos, visų pirma:

a) pateikus prašymą, muitinės darbuotojai dirba ne oficialiai nustatytu darbo laiku arba ne muitinės patalpose;

b) atliekama prekių analizė arba ekspertizė ir reikia apmokėti už prekių grąžinimą pareiškėjui paštu, ypač kai tai susiję su sprendimais, priimtais vadovaujantis 33 straipsniu, arba informacijos teikimu vadovaujantis 14 straipsnio 1 dalimi;

c) prekės tikrinamos ar jų pavyzdžiai imami patikros tikslais arba prekės naikinamos, jei turima išlaidų, nesusijusių su muitinės darbuotojų darbu;

d) taikomos išimtinės tikrinimo priemonės, kai jos būtinos dėl prekių pobūdžio arba galimos rizikos.

3 SKYRIUS

Valiutos konvertavimas ir terminai

53 straipsnis

Valiutos konvertavimas

1. Kompetentingos valdžios institucijos paskelbia ir (arba) internete nurodo valiutos keitimo kursą, taikytiną, kai ją reikia konvertuoti dėl kurios nors iš toliau nurodytų priežasčių:

a) veiksniai, naudojami prekių muitinei vertei nustatyti, išreikšti ne valstybės narės, kurioje nustatoma muitinė vertė, valiuta;

b) prekių tarifiniam klasifikavimui ir importo bei eksporto muito sumoms nustatyti, įskaitant Bendrojo muitų tarifo ribinių verčių nustatymą, reikalingi euro santykiai su nacionalinėmis valiutomis.

2. Kai valiutą reikia konvertuoti dėl 1 dalyje nenurodytų priežasčių, euro ir nacionalinių valiutų santykiai, naudotini taikant muitų teisės aktus, nustatomi bent kartą per metus.

▼B

54 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato valiutos konvertavimo taisykles, taikytinas 53 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais tikslais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

55 straipsnis

Laikotarpiai, datos ir terminai

1. Jeigu nenurodyta kitaip, kai laikotarpis, data arba terminas yra nustatyti muitų teisės aktuose, šis laikotarpis nepratęsiamas ir nesutrumpinamas, ir data arba terminas neatidedami ir nepaankstinami.

2. Taikomos 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamente (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatančiame terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles ([1]), nustatytiems laikotarpiams, datoms ir terminams nustatytos taisyklės, išskyrus atvejus, kai muitų teisės aktuose nustatyta kitaip.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKSNIAI, KURIAIS REMIANTIS TAIKOMAS IMPORTO ARBA EKSPORTO MUITAS BEI KITOS SU PREKYBA PREKĖMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS

1 SKYRIUS

Bendrasis muitų tarifas ir prekių tarifinis klasifikavimas

56 straipsnis

Bendrasis muitų tarifas ir priežiūra

1. Mokėtinas importo ir eksporto muitas nustatomas remiantis Bendruoju muitų tarifu.

Kitos priemonės, taikytinos vadovaujantis specifines su prekyba prekėmis susijusias sritis reglamentuojančiomis Sąjungos nuostatomis, atitinkamais atvejais turi būti taikomos atsižvelgiant į tokių prekių tarifinį klasifikavimą.

2. Bendrąjį muitų tarifą sudaro visi šie elementai:

a) Kombinuotoji prekių nomenklatūra, kaip nustatyta Reglamente (EEB) Nr. 2658/87;

b) bet kuri kita nomenklatūra, visa arba iš dalies sudaryta remiantis Kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildanti subpozicijų dalimis ir nustatyta konkrečias sritis reglamentuojančiomis Sąjungos nuostatomis, siekiant taikyti su prekyba prekėmis susijusias tarifinio reguliavimo priemones;

([1]) OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

▼B

c) konvencinis arba įprastinis autonominis muitas, taikomas į Kombinuotąją nomenklatūrą įtrauktoms prekėms;

d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Sąjunga sudarė su tam tikromis Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis;

e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Sąjunga vienašališkai nustatė tam tikroms Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančioms šalims ar teritorijoms arba tokių šalių ar teritorijų grupėms;

f) autonominės priemonės, kuriomis sumažinamas tam tikroms prekėms nustatytas muitas arba nuo jo atleidžiama;

g) palankus tarifų režimas, nustatytas tam tikroms prekėms dėl jų pobūdžio arba galutinio vartojimo taikant c–f arba h punktuose nurodytas priemones;

h) kitos tarifinio reguliavimo priemonės, numatytos žemės ūkio, prekybos arba kitais Sąjungos teisės aktais.

3. Jeigu atitinkamos prekės atitinka sąlygas, įtrauktas į 2 dalies d–g punktuose nustatytas priemones, tose nuostatose nurodytos priemonės deklaranto prašymu taikomos vietoj tos dalies c punkte nurodytų priemonių. Jos gali būti taikomos atgaline data, jeigu laikomasi atitinkama priemone arba Kodeksu nustatytų terminų ir sąlygų.

4. Jeigu 2 dalies d–g punktuose nurodytos priemonės taikomos arba tos dalies h punkte nurodytos priemonės netaikomos tik tam tikram importuojamų arba eksportuojamų prekių kiekiui ir nustatomos tarifinės kvotos, minėtos priemonės taikomos arba netaikomos tol, kol pasiekiamas nustatytas importuojamų arba eksportuojamų prekių kiekis.

Tarifinių ribų taikymo atveju toks taikymas nutraukiamas priėmus Sąjungos teisės aktą.

5. Gali būti vykdoma prekių išleidimo į laisvą apyvartą arba jų eksporto, kuriam taikomos 1 ir 2 dalyse nurodytos priemonės, priežiūra.

57 straipsnis

Prekių tarifinis klasifikavimas

1. Taikant Bendrąjį muitų tarifą prekių tarifinis klasifikavimas reiškia Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijos ar subpozicijos dalies, kuriai priskiriamos atitinkamos prekės, nustatymą.

2. Taikant netarifinio reguliavimo priemones prekių tarifinis klasifikavimas reiškia Kombinuotosios nomenklatūros arba kurios nors kitos Sąjungos nuostatomis nustatytos nomenklatūros, kuri visa arba iš dalies sudaryta remiantis Kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildanti subpozicijų dalimis, subpozicijos arba subpozicijos dalies, kuriai priskiriamos atitinkamos prekės, nustatymą.

▼B

3. Pagal 1 ir 2 dalis nustatyta subpozicija arba subpozicijos dalis naudojama taikant tą subpoziciją atitinkančias priemones.

4. Komisija gali patvirtinti priemones, kuriomis pagal 1 ir 2 dalis nustatomas prekių tarifinis klasifikavimas.

58 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

1. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina priemones dėl vienodo 56 straipsnio 4 dalyje nurodytų tarifinių kvotų ir tarifinių ribų administravimo ir 56 straipsnio 5 dalyje nurodytos prekių išleidimo į laisvą apyvartą ar eksporto priežiūros vykdymo.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina 57 straipsnio 4 dalyje nurodytas priemones.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jeigu to reikia dėl neišvengiamų skubos priežasčių, susijusių su tokiomis priemonėmis ir tinkamai pagrįstų būtinybe skubiai užtikrinti tinkamą ir vienodą Kombinuotosios nomenklatūros taikymą, Komisija 285 straipsnio 5 dalyje nurodyta tvarka priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Jei 285 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonė turi būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, taikoma 285 straipsnio 6 dalis.

2 SKYRIUS

Prekių kilmė

1 skirsnis

Nelengvatinė kilmė

59 straipsnis

Taikymo sritis

60 ir 61 straipsniuose nustatomos nelengvatinės prekių kilmės nustatymo taisyklės, naudojamos taikant:

a) Bendrąjį muitų tarifą, išskyrus 56 straipsnio 2 dalies d ir e punktuose nurodytas priemones;

▼B

b) priemones, nustatytas konkrečias su prekyba prekėmis susijusias sritis reglamentuojančiomis Sąjungos nuostatomis, išskyrus tarifinio reguliavimo priemones; ir

c) kitas su prekių kilme susijusias Sąjungos priemones.

60 straipsnis

Kilmės įgijimas

1. Tik vienoje šalyje ar teritorijoje gautos prekės laikomos tos šalies ar teritorijos kilmės prekėmis.

2. Laikoma, kad prekės, kurios gaminamos ne vienoje šalyje ar teritorijoje, yra kilusios iš tos šalies ar teritorijos, kurioje buvo atliktas jų paskutinis esminis ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas tam tikslui pritaikytoje įmonėje, kurio metu buvo pagamintas naujas produktas arba kuris buvo svarbus jo gamybos etapas.

61 straipsnis

Kilmės įrodymas

1. Jeigu pagal muitų teisės aktus prekių kilmė nurodoma muitinės deklaracijoje, muitinė gali reikalauti, kad deklarantas įrodytų prekių kilmę.

2. Jeigu prekių kilmės įrodymas pateikiamas pagal muitų teisės aktus arba pagal kitus konkrečias sritis reglamentuojančius Sąjungos teisės aktus, muitinė gali, kilus pagrįstoms abejonėms, reikalauti bet kokių papildomų įrodymų, patvirtinančių, kad prekių kilmė nurodyta pagal atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose nustatytas taisykles.

3. Jei to reikia dėl su prekyba susijusių aplinkybių, Sąjungoje gali būti išduotas kilmę įrodantis dokumentas, kuris išduodamas laikantis paskirties šalyje ar teritorijoje galiojančių kilmės taisyklių arba bet kurio kito metodo, pagal kurį nustatoma šalis, kurioje prekės buvo pagamintos arba kurioje buvo atliktas paskutinis esminis jų pakeitimas.

62 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

►C2 Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai ◄ priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės, pagal kurias prekės, kurių nelengvatinę kilmę reikia nustatyti taikant 59 straipsnyje nurodytas Sąjungos priemones, vadovaujantis 60 straipsniu laikomos prekėmis, gautomis tik vienoje šalyje ar teritorijoje, arba prekėmis, kurių paskutinis esminis ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas tam tikslui pritaikytoje įmonėje, kurio metu buvo pagamintas naujas produktas arba kuris buvo svarbus jo gamybos etapas, buvo atliktas tam tikroje šalyje ar teritorijoje.

▼B

63 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais priima procedūrines taisykles, reglamentuojančias 61 straipsnyje nurodyto kilmės įrodymo pateikimo ir tikrinimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Lengvatinė kilmė

64 straipsnis

Lengvatinė prekių kilmė

1. Kad prekėms būtų galima taikyti 56 straipsnio 2 dalies d arba e punkte nurodytas priemones arba lengvatines netarifinio reguliavimo priemones, jos turi atitikti šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytas lengvatinės kilmės taisykles.

2. Prekių, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Sąjunga sudarė su tam tikromis Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis, lengvatinės kilmės taisyklės nustatomos tuose susitarimuose.

3. Prekių, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, kurias Sąjunga vienašališkai nustatė tam tikroms Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančioms šalims ar teritorijoms arba tokių šalių ar teritorijų grupėms, nenurodytoms 5 dalyje, lengvatinės kilmės taisykles nustatančias priemones patvirtina Komisija.

Tos taisyklės grindžiamos prekių gavimo tik vienoje šalyje ar teritorijoje kriterijumi arba prekių pagaminimo atlikus pakankamą perdirbimą ar apdorojimą kriterijumi.

4. Prekių, kurioms taikomos lengvatinės prekybos tarp Sąjungos muitų teritorijos ir Seutos bei Meliljos priemonės, nustatytos 1985 m. Stojimo akto 2 protokole, lengvatinės kilmės taisyklės patvirtinamos laikantis minėto protokolo 9 straipsnio.

5. Prekių, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, nustatytos lengvatiniuose susitarimuose, taikomuose su Sąjunga asocijuotoms užjūrio šalimis ir teritorijomis, lengvatinės kilmės taisyklės nustatomos pagal SESV 203 straipsnį.

6. Komisija savo iniciatyva arba lengvatomis besinaudojančios šalies ar teritorijos prašymu gali leisti tai šaliai ar teritorijai laikinai nukrypti nuo 3 dalyje nurodytų lengvatinės kilmės taisyklių, taikomų tam tikroms prekėms.

▼B

Laikinai nukrypti leidžianti nuostata grindžiama viena iš šių priežasčių:

a) dėl vidaus ar išorės veiksnių lengvatomis besinaudojanti šalis ar teritorija kurį laiką negali laikytis lengvatinės kilmės taisyklių;

b) lengvatomis besinaudojančiai šaliai ar teritorijai reikia laiko, kad ji galėtų pasirengti laikytis tų taisyklių.

Atitinkama lengvatomis besinaudojanti šalis ar teritorija pateikia Komisijai rašytinį prašymą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą. Prašyme nurodomos antroje pastraipoje paminėtos priežastys, kodėl reikia nukrypti leidžiančios nuostatos, ir pateikiami atitinkami tai pagrindžiantys dokumentai.

Laikinai nukrypti leidžianti nuostata taikoma ribotą laiką: kol veikia vidaus ar išorės veiksniai, dėl kurių ji buvo priimta, arba kiek trunka laikotarpis, kurio reikia, kad lengvatomis besinaudojanti šalis ar teritorija, būtų pasirengusi laikytis taisyklių.

Jeigu leidžiama taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, atitinkama lengvatomis besinaudojanti šalis ar teritorija laikosi nustatytų reikalavimų dėl Komisijai pateiktinos informacijos, susijusios su tos nuostatos taikymu ir su prekių kiekių, kuriems leista ją taikyti, administravimu.

65 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos 64 straipsnio 3 dalyje nurodytos lengvatinės kilmės taisyklės.

66 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina:

a) palengvinto lengvatinės prekių kilmės, nurodytos 64 straipsnio 1 dalyje, nustatymo Sąjungoje procedūrines taisykles;

b) priemonę, kuria lengvatomis besinaudojančiai šaliai ar teritorijai leidžiama taikyti 64 straipsnio 6 dalyje nurodytą laikinai nukrypti leidžiančią nuostatą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3 skirsnis

Konkrečių prekių kilmės nustatymas

67 straipsnis

Priemonės, kurių imasi Komisija

Komisija gali patvirtinti priemones, kuriomis nustatoma konkrečių prekių kilmė pagal toms prekėms taikomas kilmės taisykles.

68 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų delegavimas

Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina 67 straipsnyje nurodytas priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jeigu to reikia dėl neišvengiamų skubos priežasčių, susijusių su tokiomis priemonėmis ir tinkamai pagrįstų būtinybe skubiai užtikrinti tinkamą ir vienodą prekių kilmės taisyklių taikymą, Komisija 285 straipsnio 5 dalyje nurodyta tvarka priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Jei 285 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonė turi būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, taikoma 285 straipsnio 6 dalis.

3 SKYRIUS

Prekių muitinė vertė

69 straipsnis

Taikymo sritis

Taikant Bendrąjį muitų tarifą ir netarifinio reguliavimo priemones, nustatytas konkrečias su prekyba prekėmis susijusias sritis reglamentuojančiomis Sąjungos nuostatomis, prekių muitinė vertė nustatoma laikantis 70 ir 74 straipsnių.

70 straipsnis

Sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas

1. Prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama.

▼B

2. Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina – ►C2 visa pirkėjo pardavėjui arba, pardavėjo naudai, pirkėjo trečiajai šaliai sumokėta arba mokėtina pinigų suma ◄ už importuojamas prekes, įskaitant visus įvykdytus arba vykdytinus mokėjimus, kurie yra importuojamų prekių pardavimo sąlyga.

3. Sandorio vertė taikoma, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) pirkėjui netaikomi disponavimo prekėmis arba jų naudojimo apribojimai, išskyrus šiuos:

   i) įstatymo arba Sąjungos valdžios institucijų nustatytus arba reikalaujamus nustatyti apribojimus;

   ii) geografinės srities, kurioje prekės gali būti perparduotos, apribojimus;

   iii) prekių muitinei vertei didelės įtakos neturinčius apribojimus;

b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamoms prekėms neįmanoma įvertinti;

c) jokia pajamų, gautų pirkėjui toliau perparduodant prekes, disponuojant jomis ar jas naudojant, dalis tiesiogiai ar netiesiogiai neatitenka pardavėjui, išskyrus atvejus, kai galima padaryti atitinkamus patikslinimus;

d) pirkėjas ir pardavėjas nėra susiję arba jų ryšys neturėjo įtakos kainai.

71 straipsnis

Sandorio vertės elementai

1. Nustatant muitinę vertę pagal 70 straipsnį, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos už importuojamas prekes kainos pridedama:

a) toliau nurodytos pinigų sumos, kurias sumoka pirkėjas ir kurios nėra įskaitytos į už prekes faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą:

   i) komisiniai ir apmokėjimas tarpininkams, išskyrus pirkimo komisinius;

   ii) išlaidos talpykloms, kurias muitinė laiko neatskiriama atitinkamų prekių dalimi; ir

   iii) pakavimo išlaidos, susijusios ir su darbu, ir su medžiagomis;

▼B

b) atitinkamai paskirstyta toliau išvardytų pirkėjo tiesiogiai arba netiesiogiai, nemokamai arba sumažintomis kainomis tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, susijusių su importuojamų prekių gamyba ir pardavimu eksportui, vertė, jeigu ši vertė nebuvo įskaityta į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą:

i) medžiagų, komponentų, dalių ir panašių daiktų, įeinančių į importuojamų prekių sudėtį;

ii) įrankių, štampų, formų ir panašių daiktų, naudotų importuojamoms prekėms gaminti;

iii) medžiagų, sunaudotų gaminant importuojamas prekes; ir

iv) inžinerinių, projektavimo, meninio apipavidalinimo, dizaino darbų, eskizų ir brėžinių parengimo, atliktų ne Sąjungoje ir būtinų importuojamų prekių gamybai, išlaidos;

c) mokesčiai už patentus ir licencijas, susiję su vertinamomis prekėmis, kuriuos pirkėjas privalo tiesiogiai ar netiesiogiai sumokėti, vykdydamas vertinamų prekių pardavimo sąlygas, tiek, kiek mokesčiai už patentus ir licencijas nėra įskaityti į faktiškai sumokėtą ar mokėtiną kainą;

d) tiesiogiai arba netiesiogiai pardavėjui tenkančios dalies pajamų, gautų toliau perparduodant, perleidžiant arba naudojant importuojamas prekes, vertė; ir

e) toliau nurodytos išlaidos, patirtos prekes gabenant iki jų įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją vietos:

i) importuojamų prekių vežimo ir draudimo išlaidos; ir

ii) su importuojamų prekių vežimu susijusios krovimo ir tvarkymo išlaidos.

2. Papildomos pinigų sumos prie faktiškai sumokėtos ar mokėtinos kainos pridedamos vadovaujantis 1 dalimi tik remiantis objektyviais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis.

3. Nustatant muitinę vertę, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos nepridedamos jokios pinigų sumos, išskyrus numatytąsias šiame straipsnyje

72 straipsnis

Į muitinę vertę neįskaitytini elementai

Nustatant muitinę vertę pagal 70 straipsnį, į ją neįskaitomos nė viena iš toliau nurodytų pinigų sumų:

a) ►C2 importuojamų prekių vežimo išlaidos, patirtos po prekių įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją; ◄

▼B

b) statybos, montavimo, surinkimo, priežiūros ar techninės pagalbos išlaidos, patirtos po to, kai importuojamos prekės, pavyzdžiui, pramoninė įranga, mašinos ar įrenginiai, ►C2 jau įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją; ◄

c) palūkanos, sumokėtos pagal pirkėjo sudarytą finansavimo susitarimą, susijusį su importuojamų prekių pirkimu, neatsižvelgiant į tai, ar finansavimą skiria pardavėjas ar kitas asmuo, jeigu finansavimo susitarimas buvo sudarytas raštu ir pirkėjas pareikalavus gali įrodyti, kad įvykdytos šios sąlygos:

i) tos prekės iš tikrųjų parduodamos už tokią kainą, kuri deklaruota kaip faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina;

ii) nurodyta palūkanų norma neviršija įprastinio tokiems sandoriams dydžio šalyje, kurioje skirtas finansavimas, tuo metu, kai jis buvo skirtas;

d) mokėjimai už teisę reprodukuoti importuojamas prekes Sąjungoje;

e) pirkimo komisiniai;

f) importo muitai ar kiti privalomieji mokėjimai, mokėtini Sąjungoje, kai prekės importuojamos ar parduodamos;

g) nepaisant 71 straipsnio 1 dalies c punkto pirkėjo mokėjimai už teisę platinti ar perparduoti importuojamas prekes, jeigu tokie mokėjimai nėra prekių pardavimo eksportui į Sąjungą sąlyga.

73 straipsnis

Supaprastinimas

Gavusi prašymą, muitinė gali leisti, kad tada, kai muitinės deklaracijos priėmimo dieną sumų neįmanoma kiekybiškai įvertinti, remiantis konkrečiais kriterijais būtų nustatytos šios sumos:

a) sumos, ►C2 įskaitytinos į muitinę vertę ◄ pagal 70 straipsnio 2 dalį; ir

b) nurodytos 71 ir 72 straipsniuose sumos.

74 straipsnis

Antriniai muitinio įvertinimo metodai

1. Jeigu prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 70 straipsnį, ji nustatoma iš eilės taikant kiekvieną 2 dalies punktą nuo a iki d, kol pasiekiamas tas punktas, pagal kurį prekių muitinę vertę įmanoma nustatyti.

▼B

Deklaranto prašymu 2 dalies c ir d punktai jų taikymo eilėje sukeičiami vietomis.

2. Pagal 1 dalį muitinė vertė – tai:

a) tapačių prekių, parduotų eksportui į Sąjungos muitų teritoriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir vertinamos prekės, sandorio vertė;

b) panašių prekių, parduotų eksportui į Sąjungos muitų teritoriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir vertinamos prekės, sandorio vertė;

c) vertė, nustatyta pagal prekių vieneto kainą, už kurią Sąjungos muitų teritorijoje su pardavėjais nesusijusiems asmenimis parduotas didžiausias bendras importuotų prekių arba tapačių ar panašių importuotų prekių kiekis; arba

d) apskaičiuotoji vertė, kurią sudaro šių elementų suma:

i) išlaidos medžiagoms ir gamybai arba kitokiam perdirbimui, atliktam gaminant importuojamas prekes, arba jų vertė;

ii) pelno ir bendrųjų išlaidų, kurių dydis lygus pelnui ir bendrosioms išlaidoms, paprastai nurodomoms šalies eksportuotojos gamintojams parduodant eksportui į Sąjungą prekes, kurios yra tos pačios klasės ar rūšies kaip ir vertinamos prekės, suma;

iii) išlaidos 71 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems elementams arba vertė.

3. Jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 1 dalį, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungos muitų teritorijoje, pasitelkiant tinkamas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti visuose šiuose aktuose:

a) Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo;

b) Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnyje;

c) šiame skyriuje.

75 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti 73 straipsnyje nurodyto leidimo suteikimo sąlygas.

▼B

76 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) muitinės vertės nustatymo pagal 70 straipsnio 1 ir 2 dalis, 71 ir 72 straipsnius tvarką, įskaitant faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos tikslinimo tvarką;

b) 70 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų taikymo tvarką;

c) 74 straipsnyje nurodyto muitinės vertės nustatymo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SKOLA MUITINEI IR GARANTIJOS

1 SKYRIUS

Skolos muitinei atsiradimas

1 skirsnis

Importo skola muitinei

77 straipsnis

Išleidimas į laisvą apyvartą ir laikinasis įvežimas

1. Importo skola muitinei atsiranda, kai importo muitu apmokestinamoms ne Sąjungos prekėms įforminama viena iš šių muitinės procedūrų:

a) išleidimas į laisvą apyvartą, įskaitant atvejus, kai taikomos nuostatos, susijusios su galutiniu vartojimu;

b) laikinasis įvežimas iš dalies neapmokestinant importo muitu.

2. Skola muitinei atsiranda muitinės deklaracijos priėmimo metu.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio interesais pateikiama muitinės deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

Jeigu muitinės deklaracija, pateikta deklaruojant prekes vienai iš 1 dalyje nurodytų procedūrų įforminti, surašyta remiantis informacija, dėl kurios nebūtų surinkta visa importo muito suma arba jos dalis, asmuo, kuris pateikė deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, jog tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku.

▼B

78 straipsnis

Specialiosios nuostatos dėl kilmės statuso neturinčių prekių

1. Jeigu tarp Sąjungos ir tam tikrų Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų arba tokių šalių ar teritorijų grupių sudarytame lengvatiniame susitarime uždrausta taikyti sąlyginį apmokestinimą arba neapmokestinimą importo muitu kilmės statuso neturinčioms prekėms, naudojamoms gaminant prekes, kurioms vadovaujantis minėtu susitarimu išduodamas arba surašomas prekių kilmės įrodymas, su tokiomis kilmės statuso neturinčiomis prekėmis susijusi importo skola muitinei atsiranda, kai priimama atitinkamų produktų reeksporto deklaracija.

2. Jeigu skola muitinei atsiranda pagal 1 dalį, šią skolą atitinkanti importo muito suma apskaičiuojama tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tuo atveju, kai skola muitinei atsiranda tą pačią dieną priėmus kilmės statuso neturinčių prekių, naudojamų gaminant atitinkamus produktus, išleidimo į laisvą apyvartą muitinės deklaraciją, pateiktą norint užbaigti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

3. Taikomos 77 straipsnio 2 ir 3 dalys. Tačiau 270 straipsnyje nurodytų ne Sąjungos prekių atveju skolininku laikomas reeksporto deklaraciją pateikęs asmuo. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio interesais pateikiama deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

79 straipsnis

Skolos muitinei atsiradimas dėl reikalavimų nesilaikymo

1. Importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma:

a) bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje;

b) bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su prekių galutiniu vartojimu Sąjungos muitų teritorijoje;

c) kuri nors sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant ne Sąjungos prekėms muitinės procedūrą arba taikant su prekių galutiniu vartojimu susijusį neapmokestinimą muitu ar apmokestinimą taikant sumažintą importo muito normą.

2. Skolos muitinei atsiradimo laiku laikomas vienas iš šių momentų:

a) kai neįvykdoma arba nustojama vykdyti pareiga, kurios nevykdymas nulemia skolos muitinei atsiradimą;

▼B

b) kai priimama muitinės deklaracija, kuria prekės deklaruojamos muitinės procedūrai įforminti, jeigu po to nustatoma, kad iš tikrųjų nebuvo įvykdyta sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant prekėms tokią procedūrą arba taikant su prekių galutiniu vartojimu susijusį neapmokestinimą muitu arba apmokestinimą taikant sumažintą importo muito normą.

3. 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais skolininku laikomas bet kuris iš šių asmenų:

a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas;

b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais arba kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių ta pareiga nebuvo įvykdyta;

c) asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta.

4. 1 dalies c punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, turintis įvykdyti sąlygas, nustatytas reglamentuojant muitinės procedūros įforminimo prekėms tvarką arba muitinės deklaracijos pateikimo, kai prekėms įforminama ta muitinės procedūra, tvarką, arba su prekių galutiniu vartojimu susijusio prekių neapmokestinimo muitu arba apmokestinimo taikant sumažintą importo muito normą tvarką.

Jeigu surašoma muitinės deklaracija, kuria prekės deklaruojamos kuriai nors iš 1 dalies c punkte nurodytų muitinės procedūrų įforminti, ir muitinei pateikiama informacija, kurią privaloma pateikti pagal muitų teisės aktus vykdant tos muitinės procedūros įforminimo atitinkamoms prekėms sąlygas, ir dėl to nesurenkama visa importo muito suma arba jos dalis, asmuo, kuris pateikė muitinės deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku.

80 straipsnis

Jau sumokėto importo muito sumos atėmimas

1. Jeigu pagal 79 straipsnio 1 dalį atsiranda skola muitinei, susijusi su prekėmis, išleistomis į laisvą apyvartą taikant su jų galutiniu vartojimu susijusią sumažintą importo muito normą, iš skolą muitinei atitinkančios importo muito sumos atimama importo muito suma, sumokėta išleidžiant prekes į laisvą apyvartą.

Pirma pastraipa taikoma ir tada, kai atsiradusi skola muitinei yra susijusi su laužu ir atliekomis, likusiais sunaikinus tokias prekes.

2. Jeigu pagal 79 straipsnio 1 dalį atsiranda skola muitinei, susijusi su prekėmis, kurioms įforminta laikinojo įvežimo procedūra iš dalies neapmokestinant jų importo muitu, pagal dalinio neapmokestinimo tvarką sumokėta importo muito suma atimama iš skolą muitinei atitinkančios importo muito sumos.

▼B

2 skirsnis

Eksporto skola muitinei

81 straipsnis

Eksportas ir laikinasis išvežimas perdirbti

1. Eksporto skola muitinei atsiranda, kai eksporto muitu apmokestinamoms prekėms įforminama eksporto procedūra arba laikinojo išvežimo perdirbti procedūra.

2. Skola muitinei atsiranda muitinės deklaracijos priėmimo metu.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio interesais pateikiama muitinės deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

Jeigu muitinės deklaracija surašyta remiantis informacija, dėl kurios nebūtų surinkta visa eksporto muito suma arba jos dalis, asmuo, kuris pateikė deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku.

82 straipsnis

Skolos muitinei atsiradimas dėl reikalavimų nesilaikymo

1. Eksporto skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis eksporto muitu, atsiranda, jei neįvykdoma:

a) bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su prekių išvežimu;

b) kuri nors sąlyga, kurią privaloma įvykdyti, kad prekes būtų leista išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto muitu.

2. Skolos muitinei atsiradimo laiku laikomas vienas iš šių momentų:

a) kai prekės faktiškai išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos be muitinės deklaracijos;

b) kai prekės pristatomos ne į tą paskirties vietą, į kurią jas buvo leista išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto muitu;

c) jeigu muitinė neturi galimybių nustatyti b punkte nurodyto laiko – kai baigiasi terminas, per kurį turi būti pateikti įrodymai, kad buvo įvykdytos sąlygos, kurias privaloma įvykdyti tokiais prekių neapmokestinimo atvejais.

▼B

3. 1 dalies a punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas bet kuris iš šių asmenų:

a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamą pareigą;

b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad atitinkama pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais;

c) asmuo, kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių nebuvo įvykdyta ta pareiga, ir kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitinės deklaracija, nors ir turėjo būti pateikta, nebuvo pateikta.

4. 1 dalies b punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, turintis įvykdyti sąlygas, kurias privaloma įvykdyti, kad prekes būtų leista išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto muitu.

3 skirsnis

Nuostatos, bendros importo ir eksporto skolai muitinei

83 straipsnis

Draudimai ir apribojimai

1. Importo arba eksporto skola muitinei atsiranda net ir tuo atveju, kai ji susijusi su prekėmis, kurioms taikomos bet kokios rūšies importo arba eksporto draudimo arba ribojimo priemonės.

2. Tačiau skola muitinei neatsiranda šiais atvejais:

a) neteisėtai įvežus į Sąjungos muitų teritoriją padirbtos valiutos;

b) įvežus į Sąjungos muitų teritoriją narkotinių ar psichotropinių medžiagų, kurios nėra griežtai prižiūrimos kompetentingų valdžios institucijų siekiant jas naudoti medicinos ir mokslo tikslais.

3. Tačiau taikant sankcijas už muitų teisės aktų pažeidimus, skola muitinei laikoma atsiradusia, jeigu pagal valstybės narės teisės aktus nustatant sankcijas remiamasi importo ar eksporto muitu arba skolos muitinei atsiradimu.

84 straipsnis

Keli skolininkai

Jeigu importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tos sumos sumokėjimą.

▼B

85 straipsnis

Bendrosios importo arba eksporto muito sumos apskaičiavimo taisyklės

1. Importo arba eksporto muito suma apskaičiuojama remiantis tomis muito apskaičiavimo taisyklėmis, kurios buvo taikomos atitinkamoms prekėms tuo metu, kai dėl jų atsirado skola muitinei.

2. Jeigu tikslaus skolos muitinei atsiradimo laiko nustatyti neįmanoma, skola muitinei laikoma atsiradusia tada, kai muitinė pripažįsta, kad dėl situacijos, kurioje yra atitinkamos prekės, atsirado skola muitinei.

Tačiau jeigu muitinės turima informacija leidžia nustatyti, kad skola muitinei jau buvo atsiradusi, kai muitinė padarė tokią išvadą, skola muitinei laikoma atsiradusia tuo metu, kai jau buvo įmanoma nustatyti, kad susidarė tokia situacija.

86 straipsnis

Specialiosios importo muito sumos apskaičiavimo taisyklės

1. Jeigu Sąjungos muitų teritorijoje patiriama prekių saugojimo arba įprastinių tvarkymo operacijų išlaidų, susijusių su prekėmis, kurioms buvo įforminta muitinės procedūra arba kurios yra laikinai saugomos, apskaičiuojant importo muito sumą į šias išlaidas arba vertės padidėjimą neatsižvelgiama, jeigu deklarantas pateikia priimtiną šių išlaidų patyrimo įrodymą.

Tačiau apskaičiuojant importo muito sumą atsižvelgiama į operacijose naudotų ne Sąjungos prekių muitinę vertę, kiekį, pobūdį ir kilmę.

2. Jeigu Sąjungos muitų teritorijoje atlikus įprastines prekių, kurioms įforminta muitinės procedūra, tvarkymo operacijas pasikeičia tų prekių tarifinis klasifikavimas, deklaranto prašymu taikomas pirminis prekių, kurioms įforminta procedūra, tarifinis klasifikavimas.

3. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su perdirbtaisiais produktais, gautais taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, importo muito suma, atitinkanti tokią skolą, deklaranto prašymu apskaičiuojama remiantis prekių, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, tarifiniu klasifikavimu, muitine verte, kiekiu, pobūdžiu ir kilme tą procedūrą įforminant pateiktos muitinės deklaracijos priėmimo metu.

4. Konkrečiais atvejais importo muito suma apskaičiuojama vadovaujantis šio straipsnio 2 ir 3 dalimis ir negavus deklaranto prašymo, siekiant, kad nebūtų apeinamos 56 straipsnio 2 dalies h punkte nurodytos tarifinio reguliavimo priemonės.

▼B

5. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su perdirbtaisiais produktais, gautais taikant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, arba su pakaitos produktais, nurodytais 261 straipsnio 1 dalyje, importo muito suma apskaičiuojama remiantis ne Sąjungos muitų teritorijoje atliktos perdirbimo operacijos išlaidomis.

6. Jeigu muitų teisės aktuose numatyta, kad prekėms taikomas palankus muitų tarifų režimas, atleidimas nuo importo arba eksporto muito arba visiškas ar dalinis neapmokestinimas šiuo muitu pagal šio reglamento 56 straipsnio 2 dalies d–g punktus, 203, 204, 205 ir 208 arba 259–262 straipsnius arba pagal 2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1186/2009, nustatantį Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą ([1]), toks palankus muitų tarifų režimas, neapmokestinimas arba atleidimas nuo muito taip pat taikomas ir tais atvejais, kai skola muitinei atsiranda pagal šio reglamento 79 arba 82 straipsnį, jeigu reikalavimų nesilaikymo, dėl kurio atsirado skola muitinei, nėra pagrindo laikyti bandymu apgauti.

87 straipsnis

Skolos muitinei atsiradimo vieta

1. Skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje pateikiama 77, 78 ir 81 straipsniuose nurodyta muitinės deklaracija ar reeksporto deklaracija.

Visais kitais atvejais skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai.

Jeigu tos vietos nustatyti neįmanoma, skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje muitinė pripažįsta, kad dėl situacijos, kurioje yra atitinkamos prekės, atsirado skola muitinei.

2. Jeigu nebuvo pripažinta, kad prekėms įforminta muitinės procedūra buvo įvykdyta arba jeigu laikinasis saugojimas nebuvo tinkamai užbaigtas, o vietos, kurioje atsirado skola muitinei pagal 1 dalies antrą arba trečią pastraipą neįmanoma nustatyti per konkretų terminą, skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje prekėms buvo įforminta atitinkama procedūra arba kurioje jos buvo įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją taikant tą procedūrą, arba kurioje jos buvo laikinai saugomos.

3. Jeigu pagal muitinės turimą informaciją įmanoma nustatyti, kad skola muitinei galėjo atsirasti keliose vietose, skola muitinei laikoma atsiradusia toje vietoje, kurioje ji atsirado pirmiausia.

4. Jeigu muitinė nustato, kad skola muitinei pagal 79 ar 82 straipsnį atsirado kitoje valstybėje narėje ir kad importo ar eksporto muito suma, atitinkanti tą skolą, yra mažesnė nei 10 000 EUR, laikoma, kad skola muitinei atsirado jos atsiradimą nustačiusioje valstybėje narėje.

([1]) OL L 324, 2009 12 10, p. 23.

▼B

88 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) prekėms, su kuriomis susijusi skola muitinei atsiranda taikant specialiąją procedūrą, taikomos importo ar eksporto muito sumos apskaičiavimo taisykles, kuriomis papildomos 85 ir 86 straipsniuose nustatytos taisyklės;

b) 86 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus;

c) 87 straipsnio 2 dalyje nurodytą konkretų terminą.

2 SKYRIUS

Garantija, pateikiama dėl galinčios atsirasti arba atsiradusios skolos muitinei

89 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Jei nenurodyta kitaip, šis skyrius taikomas garantijoms, pateikiamoms dėl jau atsiradusių ir dėl galinčių atsirasti skolų muitinei.

2. Jeigu muitinė reikalauja pateikti garantiją dėl galinčios atsirasti arba atsiradusios skolos, ta garantija turi užtikrinti importo ar eksporto muito sumos ►C2 ir kitų privalomųjų mokėjimų, mokėtinų ◄ importuojant ar eksportuojant prekes, sumokėjimą, kai:

a) garantija naudojama prekėms įforminant Sąjungos tranzito procedūrą; arba

b) garantija gali būti naudojama daugiau nei vienoje valstybėje narėje.

Garantija, kurios negalima naudoti ne valstybėje narėje, kurioje jos reikalaujama, turi galioti tik toje valstybėje narėje ir turi užtikrinti bent importo arba eksporto muito sumos sumokėjimą.

3. Jeigu muitinė reikalauja pateikti garantiją, jos turi būti reikalaujama iš skolininko arba asmens, galinčio tapti skolininku. Be to, ji gali leisti, kad garantiją pateiktų ne asmuo, iš kurio jos reikalaujama, o kitas asmuo.

4. Nedarant poveikio 97 straipsniui, muitinė reikalauja pateikti tik vieną garantiją, susijusią su konkrečiomis prekėmis arba konkrečia deklaracija.

Pateikta garantija, susijusi su konkrečia deklaracija, taikoma importo ar eksporto muito sumai, atitinkančiai skolą muitinei, ir kitiems privalomiesiems mokėjimams, susijusiems su visomis toje deklaracijoje nurodytomis arba pagal ją išleistomis prekėmis, nepriklausomai nuo to, ar ta deklaracija yra teisinga.

▼B

Jeigu garantijos nebuvo atsisakyta, ji, neviršijant garantijos dydžio, taip pat gali būti naudojama importo ir eksporto muito ir kitų privalomųjų mokėjimų sumoms, mokėtinoms atlikus tikrinimą po atitinkamų prekių išleidimo, išieškoti.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyto asmens prašymu muitinė, laikydamasi 95 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, gali leisti pateikti bendrąją garantiją, užtikrinančią importo ar eksporto muito sumos, atitinkančios skolą muitinei, susijusią su dviem arba daugiau operacijų, deklaracijų arba muitinės procedūrų, sumokėjimą.

6. Muitinė atlieka garantijos stebėseną.

7. Garantijos pateikti nereikalaujama iš valstybės, regioninės ir vietos valdžios institucijų arba kitų institucijų, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė, kai jos vykdo savo veiklą kaip valdžios institucijos.

8. Garantijos pateikti nereikalaujama bet kuriuo iš šių atvejų:

a) vežant prekes Reinu, Reino vandens keliais, taip pat Dunojumi ir Dunojaus vandens keliais;

b) vežant prekes stacionariomis transporto priemonėmis;

c) konkrečiais atvejais, kai prekėms įforminama laikinojo įvežimo procedūra;

d) kai Sąjungos tranzito procedūra prekėms įforminama naudojantis 233 straipsnio 4 dalies e punkte nurodytu supaprastinimu ir kai jos gabenamos jūra arba oru tarp Sąjungos uostų arba oro uostų.

9. Muitinė gali nereikalauti, kad būtų pateikta garantija, jeigu importo ar eksporto muito suma, kurios sumokėjimą ji užtikrintų, neviršija deklaracijoms taikomos statistinės vertės ribos, nustatytos 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis ([1]) 3 straipsnio 4 dalyje.

90 straipsnis

Privaloma garantija

1. Jeigu garantiją pateikti privaloma, muitinė nustato jos dydį, kuris turi būti lygus tiksliai apskaičiuotai importo ar eksporto muito sumai, atitinkančiai skolą muitinei, ir kitų privalomųjų mokėjimų sumai, jei tą dydį įmanoma tiksliai nustatyti tuo metu, kai reikalaujama pateikti garantiją.

Jeigu tikslaus garantijos dydžio nustatyti negalima, šis dydis nustatomas atsižvelgiant į didžiausią muitinės nustatytą importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią skolą muitinei, ir kitų privalomųjų mokėjimų, kurie atsirado arba gali atsirasti, sumą.

([1]) OL L 152, 2009 6 16, p. 23.

▼B

2. Nedarant poveikio 95 straipsniui, jeigu bendroji garantija pateikiama užtikrinant importo ar eksporto muito sumos, atitinkančios skolas muitinei, ir kitų privalomųjų mokėjimų, kurių suma laikui bėgant kinta, sumokėjimą, nustatomas toks šios garantijos dydis, kad jo visuomet pakaktų importo ar eksporto muito sumos, atitinkančios skolas muitinei, ar kitų privalomųjų mokėjimų sumokėjimui užtikrinti.

91 straipsnis

Neprivaloma garantija

Jeigu garantijos pateikti neprivaloma, muitinė visuomet reikalauja ją pateikti, kai nėra įsitikinusi, kad importo ar eksporto muito suma, atitinkanti skolą muitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai bus sumokėti per nustatytą laikotarpį. Muitinės nustatytas garantijos dydis neturi viršyti 90 straipsnyje nurodyto dydžio.

92 straipsnis

Garantijos pateikimas

1. Garantija gali būti pateikiama pasirenkant vieną iš šių formų:

a) piniginį užstatą arba kurį nors kitą mokėjimo būdą, kurį muitinė pripažįsta lygiaverčiu piniginiam užstatui, eurais arba valstybės narės, kurioje reikalaujama garantijos, valiuta;

b) garanto įsipareigojimą;

c) kitos formos garantiją, lygiaverčiai užtikrinančią, kad bus sumokėta importo ar eksporto muito suma, atitinkanti skolą muitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai.

2. Piniginio užstato arba piniginiam užstatui lygiaverčio kito mokėjimo būdo formos garantija pateikiama vadovaujantis valstybėje narėje, kurioje reikalaujama garantijos, galiojančiomis nuostatomis.

Kai garantija pateikiama sumokant piniginį užstatą ar atliekant kitą lygiavertį mokėjimą, muitinė už ją palūkanų nemoka.

93 straipsnis

Garantijos pasirinkimas

Asmuo, iš kurio reikalaujama pateikti garantiją, gali pasirinkti vieną iš 92 straipsnio 1 dalyje nurodytų garantijos formų.

Tačiau muitinė gali nepriimti pasirinktos formos garantijos, jeigu ji nesuderinama su atitinkamos muitinės procedūros tinkamo atlikimo reikalavimais.

Muitinė gali reikalauti, kad konkretų laikotarpį pasirinkta garantijos forma nebūtų keičiama.

▼B

94 straipsnis

Garantas

1. 92 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas turi būti Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigęs trečiasis asmuo. Garantas turi būti pripažintas garantiją pateikti reikalaujančios muitinės, išskyrus atvejus, kai garantas yra kredito, finansų įstaiga ar draudimo bendrovė, kuriai pagal galiojančias Sąjungos nuostatas leista veikti Sąjungoje.

2. Garantas raštu įsipareigoja sumokėti garantija užtikrinamą importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią skolą muitinei, ir kitus privalomuosius mokėjimus.

3. Muitinė gali atsisakyti pripažinti garantą arba siūlomos garantijos rūšį, jeigu ji nėra įsitikinusi, kad toks garantas ar garantijos rūšis užtikrina, jog importo ar eksporto muito suma, atitinkanti skolą muitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai bus sumokėti per nustatytą laikotarpį.

95 straipsnis

Bendroji garantija

1. 89 straipsnio 5 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik tiems asmenims, kurie atitinka visus šiuos reikalavimus:

a) yra ►C2 įsisteigę ◄ Sąjungos muitų teritorijoje;

b) atitinka 39 straipsnio a punkte nustatytus kriterijus;

c) nuolat taiko atitinkamas muitinės procedūras arba vykdo veiklą laikinojo saugojimo sandėliuose, arba atitinka 39 straipsnio d punkte nustatytus kriterijus.

2. Kai bendroji garantija turi būti pateikta dėl galinčių atsirasti skolų muitinei ir kitų privalomųjų mokėjimų, ekonominės veiklos vykdytojui gali būti leista pateikti sumažinto dydžio bendrąją garantiją arba naudotis atleidimu nuo pareigos pateikti garantiją, jeigu jis atitinka 39 straipsnio b ir c punktuose nustatytus kriterijus.

3. Kai bendroji garantija turi būti pateikta dėl atsiradusių skolų muitinei ir kitų privalomųjų mokėjimų, įgaliotajam ekonominės veiklos vykdytojui (muitinės formalumų supaprastinimas), gavus jo prašymą, leidžiama naudotis sumažinto dydžio bendrąja garantija.

4. Naudojimasis 3 dalyje nurodyta sumažinto dydžio bendrąja garantija yra lygiavertis garantijos pateikimui.

96 straipsnis

Laikinieji draudimai, susiję su naudojimusi bendrosiomis garantijomis

1. Komisija gali laikinai uždrausti, kad taikant specialiąsias procedūras arba laikinąjį saugojimą būtų naudojamasi bet kuriuo iš šių atvejų:

a) 95 straipsnio 2 dalyje nurodyta sumažinto dydžio bendrąja garantija arba atleidimu nuo pareigos pateikti garantiją;

▼B

b) ►C2 95 straipsnyje nurodyta bendrąja garantija prekėms, ◄ kurios, kaip nustatyta, tapo plataus masto sukčiavimo objektu.

2. Taikant šios straipsnio 1 dalies a arba b punktą, gali būti leidžiama naudotis sumažinto dydžio bendrąja garantija, atleidimu nuo pareigos pateikti garantiją arba 95 straipsnyje nurodyta bendrąja garantija, kai atitinkamas asmuo įvykdo vieną iš šių sąlygų:

a) tas asmuo gali įrodyti, kad per dvejus metus iki 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo nebuvo atsiradusi skola muitinei tam asmeniui vykdant operacijas su atitinkamomis prekėmis;

b) jeigu per 2 metus nuo 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo dienos buvo atsiradusios skolos muitinei, atitinkamas asmuo gali įrodyti, kad per nustatytą terminą visas tas skolas sumokėjo skolininkas (-ai), arba garantas.

Asmuo, norintis gauti leidimą naudotis bendrąja garantija, kai ja naudotis laikinai uždrausta, taip pat privalo atitikti 39 straipsnio b ir c punktuose nustatytus kriterijus.

97 straipsnis

Papildoma arba pakaitinė garantija

Nustačiusi, kad pateikta garantija neužtikrina arba kad jos patikimumo arba dydžio nebepakanka užtikrinti, jog importo ar eksporto muito suma, atitinkanti skolą muitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai bus sumokėti per nustatytą laikotarpį, muitinė reikalauja, kad bet kuris iš 89 straipsnio 3 dalyje nurodytų asmenų savo nuožiūra pateiktų papildomą garantiją arba pakeistų anksčiau pateiktąją garantiją nauja.

98 straipsnis

Garantijos atsisakymas

1. Muitinė nedelsdama atsisako garantijos, kai sumokama skola muitinei ar įvykdoma pareiga, susijusi su kitais privalomaisiais mokėjimais, arba kai paaiškėja, kad tokia skola ar pareiga nebegali atsirasti.

2. Kai sumokama dalis skolos muitinei ar iš dalies įvykdoma pareiga, susijusi su kitais privalomaisiais mokėjimais, arba kai paaiškėja, kad galinti atsirasti skola arba pareiga sudarytų tik dalį pinigų sumos, dėl kurios pateikta garantija, suinteresuotojo asmens prašymu atsisakoma atitinkamos garantijos dalies, išskyrus atvejus, kai tokią priemonę taikyti netikslinga dėl pinigų sumos nereikšmingumo.

99 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) konkrečius atvejus, nurodytus 89 straipsnio 8 dalies c punkte, kai nereikalaujama pateikti garantijos, kai prekėms įforminama laikinojo įvežimo procedūra;

▼B

b) garantijos formą, nurodytą 92 straipsnio 1 dalies c punkte, ►C2 ir taisykles, taikytinas garantui, nurodytam 94 straipsnyje; ◄

c) leidimo pateikti sumažinto dydžio bendrąją garantiją arba naudotis atleidimu nuo pareigos ►C2 pateikti garantiją, nurodyto 95 straipsnio 2 dalyje, suteikimo sąlygas; ◄

d) ►C2 garantijos atsisakymo terminus. ◄

100 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

1. Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) garantijos dydžio, įskaitant 95 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą sumažintą dydį, nustatymo tvarką;

b) garantijos pateikimo ir stebėsenos, nurodytų 89 straipsnyje, garanto, nurodyto 94 straipsnyje, įsipareigojimo atšaukimo bei panaikinimo ir garantijos atsisakymo, nurodyto 98 straipsnyje, tvarką;

c) 96 straipsnyje nurodytų laikinųjų draudimų taikymo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija patvirtina 96 straipsnyje nurodytas priemones priimdama įgyvendinimo aktus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jeigu to reikia dėl neišvengiamų skubos priežasčių, susijusių su tokiomis priemonėmis, tinkamai pagrįstų būtinybe skubiai sustiprinti Sąjungos ir valstybių narių finansinių interesų apsaugą, Komisija 285 straipsnio 5 dalyje nurodyta tvarka priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Jei 285 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonė turi būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, taikoma 285 straipsnio 6 dalis.

▼B

3 SKYRIUS

Importo arba eksporto muito sumos išieškojimas, mokėjimas, grąžinimas ir atsisakymas ją išieškoti

1 skirsnis

Importo arba eksporto muito sumos apskaičiavimas, pranešimas apie skolą muitinei ir įtraukimas į apskaitą

101 straipsnis

Importo arba eksporto muito sumos apskaičiavimas

1. Mokėtiną importo ar eksporto muito sumą tuojau pat, kai gauna būtiną informaciją, apskaičiuoja muitinės įstaiga, kurios kompetencijai priklauso vietos, kurioje atsirado arba pagal 87 straipsnį laikoma atsiradusia skola muitinei, priežiūra.

2. Nedarant poveikio 48 straipsniui, muitinė gali laikyti priimtina deklaranto apskaičiuotą mokėtiną importo ar eksporto muito sumą.

3. Kai mokėtina importo ar eksporto suma nėra sveikas skaičius, ji gali būti suapvalinta.

Jeigu pirmoje pastraipoje nurodyta suma išreikšta eurais, ją apvalinti galima tik iki artimiausio mažesnio ar didesnio sveiko skaičiaus.

Valstybė narė, kurios valiuta nėra euro, gali *mutatis mutandis* taikyti antros pastraipos nuostatas arba nukrypti nuo tos pastraipos su sąlyga, kad taikytinų apvalinimo taisyklių finansinis poveikis nebūtų didesnis už antros pastraipos taisyklės taikymo poveikį.

102 straipsnis

Pranešimas apie skolą muitinei

1. Skolininkui apie skolą muitinei pranešama vietoje, kurioje pagal 87 straipsnį atsirado arba laikoma atsiradusia skola muitinei, nustatyta tvarka.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pranešimas nepateikiamas nė vienu iš šių atvejų:

a) taikoma muito formos laikinoji prekybos politikos priemonė, kol galutinė importo ar eksporto muito suma dar neapskaičiuota;

b) mokėtina importo ar eksporto muito suma yra didesnė nei ta, kuri buvo apskaičiuota pagal sprendimą, priimtą pagal 33 straipsnį;

▼B

c) pirminis sprendimas nepranešti apie skolą muitinei arba pranešti apie mažesnę nei mokėtina importo ar eksporto muito sumą buvo priimtas laikantis bendrųjų nuostatų, kurios vėliau teismo sprendimu buvo pripažintos negaliojančiomis;

d) pagal muitų teisės aktus muitinė neprivalo pranešti apie skolą muitinei.

2. Jeigu mokėtina importo ar eksporto muito suma yra lygi muitinės deklaracijoje nurodytai sumai, muitinės sprendimas išleisti prekes laikomas lygiaverčiu skolininkui pateiktam pranešimui apie skolą muitinei.

3. Jeigu netaikoma 2 dalis, muitinė skolininkui apie skolą muitinei praneša tuomet, kai ji gali apskaičiuoti mokėtiną importo ar eksporto muito sumą ir priimti sprendimą.

Tačiau tuo atveju, kai pranešimu apie skolą muitinei būtų pakenkta nusikaltimo tyrimui, muitinė gali atidėti tokio pranešimo pateikimą iki to laiko, kai juo nebebūtų pakenkta nusikaltimo tyrimui.

4. Jeigu buvo pateikta tos skolos sumokėjimą užtikrinanti garantija, apie skolą muitinei, atitinkančią bendrą importo arba eksporto muitų sumą, susijusią su visomis tam pačiam asmeniui skirtomis ir per muitinės nustatytą laikotarpį išleistomis prekėmis, gali būti pranešta to laikotarpio pabaigoje. Muitinės nustatyto laikotarpio trukmė negali viršyti 31 dienos.

103 straipsnis

Skolos muitinei senaties terminas

1. Skolininkui apie skolą muitinei nebepranešama praėjus trejiems metams nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei.

2. Jeigu skolos muitinei atsiradimo priežastis buvo veiksmas, dėl kurio tada, kai jis buvo įvykdytas, galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, 1 dalyje nustatytas trejų metų laikotarpis pagal nacionalinę teisę pratęsiamas mažiausiai iki penkerių, o daugiausia iki 10 metų.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytų laikotarpių trukmės skaičiavimas sustabdomas, jeigu:

a) pateikiamas skundas pagal 44 straipsnį; toks sustabdymas taikomas nuo skundo pateikimo dienos iki tol, kol trunka skundo nagrinėjimo procesas; arba

▼B

b) laikydamasi 22 straipsnio 6 dalies, muitinė praneša skolininkui apie priežastis, kuriomis remdamasi ji ketina pranešti apie skolą muitinei; toks sustabdymas taikomas nuo to pranešimo pateikimo dienos iki laikotarpio, per kurį skolininkui suteikiama galimybė pareikšti savo nuomonę, pabaigos.

4. Jeigu pagal 116 straipsnio 7 dalį vėl atsiranda skolos muitinei sumokėjimo pareiga, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų laikotarpių trukmės skaičiavimas laikomas sustabdytu nuo tos dienos, kai vadovaujantis 121 straipsniu buvo pateiktas prašymas grąžinti muito sumą arba atsisakyti ją išieškoti, iki sprendimo dėl muito sumos grąžinimo ar atsisakymo ją išieškoti priėmimo dienos.

104 straipsnis

Muito sumos įtraukimas į apskaitą

1. 101 straipsnyje nurodyta muitinės įstaiga, vadovaudamasi nacionaliniais teisės aktais, įtraukia į savo tvarkomą apskaitą mokėtiną importo ar eksporto muito sumą, apskaičiuotą vadovaujantis tuo straipsniu.

Pirma pastraipa netaikoma 102 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nurodytais atvejais.

2. Muitinė neprivalo įtraukti į apskaitą importo ar eksporto muito sumų, atitinkančių skolą muitinei, apie kurią skolininkui nebepranešama pagal 103 straipsnį.

3. Valstybės narės nustato praktines importo ar eksporto muito sumų įtraukimo į apskaitą procedūras. Tos procedūros gali skirtis priklausomai nuo to, ar, įvertinusi skolos muitinei atsiradimo aplinkybes, muitinė yra tikra, kad tos pinigų sumos bus sumokėtos.

105 straipsnis

Muito sumos įtraukimo į apskaitą laikas

1. Jeigu skola muitinei atsiranda priėmus muitinės deklaraciją, kuria prekės deklaruojamos kuriai nors muitinės procedūrai, išskyrus laikinąjį įvežimą iš dalies neapmokestinant importo muitu, įforminti, arba atlikus kurį nors kitą veiksmą, sukeliantį tokias pačias teisines pasekmes kaip deklaracijos priėmimas, muitinė įtraukia į apskaitą mokėtiną importo ar eksporto muito sumą per 14 dienų nuo prekių išleidimo.

Tačiau jeigu buvo pateikta tos skolos sumokėjimą užtikrinanti garantija, bendra importo ar eksporto muito suma, mokėtina už visas tam pačiam asmeniui skirtas ir per muitinės nustatytą laikotarpį, kurio trukmė negali viršyti 31 dienos, išleistas prekes, gali būti įtraukiama į apskaitą to laikotarpio pabaigoje, padarant vieną įrašą. Toks įtraukimas į apskaitą atliekamas per 14 dienų nuo atitinkamo laikotarpio pabaigos.

▼B

2. Jeigu prekės gali būti išleistos tik laikantis tam tikrų reikalavimų, reglamentuojančių mokėtinos importo ar eksporto muito sumos apskaičiavimo arba jos surinkimo tvarką, įtraukimas į apskaitą atliekamas per 14 dienų nuo mokėtinos importo ar eksporto muito sumos apskaičiavimo arba pareigos sumokėti tą muitą įregistravimo dienos.

Tačiau kai skola muitinei yra susijusi su muito formos laikinosios prekybos politikos priemonės taikymu, mokėtina importo ar eksporto muito suma įtraukiama į apskaitą per dvejus mėnesius nuo reglamento, nustatančio galutinę prekybos politikos priemonę, paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

3. Jeigu skola muitinei atsiranda susiklosčius 1 dalyje nenurodytoms aplinkybėms, mokėtina importo ar eksporto muito suma įtraukiama į apskaitą per 14 dienų nuo tos dienos, kai muitinė galėjo apskaičiuoti atitinkamą importo ar eksporto muito sumą ir priimti sprendimą.

4. 3 dalis taikoma išieškotinai importo ar eksporto muito sumai arba dar neišieškotai jos daliai, jeigu mokėtina importo ar eksporto muito suma nebuvo įtraukta į apskaitą vadovaujantis 1, 2 ir 3 dalimis arba jeigu buvo apskaičiuota ir įtraukta į apskaitą už mokėtiną pinigų sumą mažesnė muito suma.

5. 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti muito sumų įtraukimo į apskaitą terminai netaikomi susiklosčius nenumatytoms aplinkybėms arba *force majeure* atvejais.

6. Įtraukimas į apskaitą gali būti atidėtas 102 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytu atveju iki to laiko, kai pranešimu apie skolą muitinei nebebūtų pakenkta nusikaltimo tyrimui.

106 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, ►C3 siekiant nustatyti 102 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punkte nurodytus atvejus, ◄ kai muitinė neprivalo pranešti apie skolą muitinei;

107 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, patvirtina priemones muitinių tarpusavio pagalbai užtikrinti, kai atsiranda skola muitinei.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2 skirsnis

Importo arba eksporto muito sumos mokėjimas

108 straipsnis

Bendrieji mokėjimo terminai ir mokėjimo termino trukmės skaičiavimo sustabdymas

1. Skolininkas sumoka importo ar eksporto muito sumas, atitinkančias skolą muitinei, apie kurią jam buvo pranešta pagal 102 straipsnį, per muitinės nustatytą laikotarpį.

Nedarant poveikio 45 straipsnio 2 daliai, tas laikotarpis neturi būti ilgesnis kaip 10 dienų nuo pranešimo skolininkui apie skolą muitinei dienos. Tais atvejais, kai, laikantis 105 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytų reikalavimų, į apskaitą įtraukiama bendra muito suma, nustatoma tokia šio laikotarpio trukmė, kad skolininkas neturėtų galimybės sumokėti skolą per ilgesnį laikotarpį, palyginti su laikotarpiu, kuris būtų taikomas, jeigu vadovaujantis 110 straipsniu jam būtų suteikta teisė į mokėjimo atidėjimą.

Skolininko prašymu muitinė gali tą laikotarpį pratęsti, jeigu mokėtina importo ar eksporto muito suma buvo apskaičiuota atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, nurodytą 48 straipsnyje. Nedarant poveikio 112 straipsnio 1 daliai, taip pratęsto laikotarpio trukmė neturi būti ilgesnė nei būtina tam, kad skolininkas galėtų imtis reikiamų priemonių savo pareigai įvykdyti.

2. Jeigu skolininkui suteikiama teisė pasinaudoti kuria nors iš 110–112 straipsniuose nustatytų mokėjimo lengvatų, jis turi įvykdyti mokėjimo pareigą per laikotarpį arba laikotarpius, nustatytus apibrėžiant šias lengvatas.

3. Importo ar eksporto muito sumos, atitinkančios skolą muitinei, sumokėjimo termino trukmės skaičiavimas sustabdomas bet kuriuo iš šių atvejų:

a) kai pagal 121 straipsnį pateikiamas prašymas atsisakyti išieškoti muitą;

b) kai prekės turi būti konfiskuotos, sunaikintos arba perduotos valstybės nuosavybėn;

c) kai skola muitinei atsirado pagal 79 straipsnį ir kai yra daugiau kaip vienas skolininkas.

109 straipsnis

Mokėjimas

1. Mokama vadovaujantis nacionaliniais teisės aktais grynaisiais pinigais arba naudojant bet kurias kitas, panašias atsiskaitymo pasekmes sukeliančias priemones, įskaitant kredito likučio patikslinimą.

▼B

2. Už skolininką gali mokėti ir trečiasis asmuo.

3. Skolininkas visuomet turi teisę sumokėti visą importo ar eksporto muito sumą arba jos dalį nelaukdamas jam suteikto mokėjimo laikotarpio pabaigos.

110 straipsnis

Mokėjimo atidėjimas

Muitinė leidžia suinteresuotajam asmeniui, pateikusiam prašymą ir garantiją, pasinaudoti kuriuo nors iš šių mokėtino muito mokėjimo atidėjimo būdų:

a) atskirai pagal kiekvieną importo ar eksporto muito sumą, įtrauktą į apskaitą ►C2 pagal 105 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą arba pagal 105 straipsnio 4 dalį; ◄

b) bendrai pagal visas importo ar eksporto muito sumas, įtrauktas į apskaitą pagal 105 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą per muitinės nustatytą laikotarpį, kurio trukmė neviršija 31 dienos;

c) bendrai pagal visas importo ar eksporto muito sumas, įtrauktas į apskaitą padarius vieną įrašą pagal 105 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

111 straipsnis

Mokėjimo atidėjimo laikotarpiai

1. Laikotarpis, kuriam pagal 110 straipsnį atidedamas mokėjimas, yra 30 dienų.

2. Jeigu mokėjimas atidedamas pagal 110 straipsnio a punktą, laikotarpio trukmė pradedama skaičiuoti kitą dieną po to, kai skolininkui pranešama apie skolą muitinei.

3. Jeigu mokėjimas atidedamas pagal 110 straipsnio b punktą, laikotarpio trukmė pradedama skaičiuoti kitą dieną po to, kai baigiasi bendros muito sumos kaupimo laikotarpis. Šis laikotarpis sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kuris lygus pusei bendros muito sumos kaupimo laikotarpio dienų skaičiaus.

4. Jeigu mokėjimas atidedamas pagal 110 straipsnio c punktą, laikotarpio trukmė pradedama skaičiuoti kitą dieną po to, kai pasibaigia atitinkamų prekių išleidimui nustatytas laikotarpis. Šis laikotarpis sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kuris lygus pusei atitinkamo laikotarpio dienų skaičiaus.

5. Jeigu 3 ir 4 dalyse nurodyti laikotarpiai trunka nelyginį dienų skaičių, vadovaujantis tomis dalimis iš 30 dienų laikotarpio atimamas dienų skaičius yra lygus pusei artimiausio už nurodytąjį skaičių mažesnio lyginio skaičiaus.

▼B

6. Jeigu 3 ir 4 dalyse nurodyti laikotarpiai nustatyti savaitėmis, valstybės narės gali nustatyti, kad importo ar eksporto muito suma, kurios mokėjimas buvo atidėtas, turi būti sumokėta ne vėliau kaip ketvirtosios savaitės, sekančios po atitinkamos savaitės, penktadienį.

Jeigu minėti laikotarpiai nustatyti mėnesiais, valstybės narės gali nustatyti, kad importo ar eksporto muito suma, kurios mokėjimas buvo atidėtas, turi būti sumokėta iki kito mėnesio šešioliktos dienos.

112 straipsnis

Kitos mokėjimo lengvatos

1. Skolininkui pateikus garantiją muitinė gali suteikti jam teisę naudotis ne tik mokėjimo atidėjimu, bet ir kitomis mokėjimo lengvatomis.

2. Jeigu vadovaujantis 1 dalimi suteikiama teisė naudotis lengvatomis, prie importo ar eksporto muito sumos pridedamos kredito palūkanos.

Valstybėje narėje, kurios valiuta yra ►C2 euro, ◄ kredito palūkanų norma turi būti lygi *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje paskelbtai palūkanų normai, kurią paskutinės mokėjimo dienos mėnesio pirmą dieną Europos Centrinis Bankas taikė savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintai vienu procentiniu punktu.

Valstybėje narėje, kurios valiuta nėra ►C2 euro, ◄ kredito palūkanų norma turi būti lygi palūkanų normai, kurią pirmą atitinkamo mėnesio dieną nacionalinis centrinis bankas taikė savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintai vienu procentiniu punktu, o valstybėje narėje, kurioje nacionalinio centrinio banko taikyta palūkanų norma pasiremti neįmanoma, – ją geriausiai atitinkančiai palūkanų normai, kuri buvo taikoma atitinkamo mėnesio pirmą dieną tos valstybės narės pinigų rinkoje, padidintai vienu procentiniu punktu.

3. Muitinė gali nereikalauti, kad būtų pateikiama garantija ar mokamos kredito palūkanos, kai remiantis dokumentais pagrįstu skolininko būklės įvertinimu pripažįstama, kad tai jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

4. Muitinė nereikalauja, kad būtų mokamos kredito palūkanos, jeigu su kiekvienu išieškojimo veiksmu susijusi pinigų suma yra mažesnė už 10 EUR.

113 straipsnis

Mokėjimo įvykdymo užtikrinimas

Jeigu mokėtina importo ar eksporto muito suma nesumokama per nustatytą laikotarpį, muitinė tos sumos sumokėjimą užtikrina pasinaudodama visomis priemonėmis, kuriomis pasinaudoti ji gali pagal atitinkamos valstybės narės teisę.

▼B

114 straipsnis

Delspinigiai

1. Pasibaigus nustatytam importo ar eksporto muito sumos sumokėjimo laikotarpiui prie šios sumos pridedami delspinigiai, kurie skaičiuojami už laiką nuo minėto laikotarpio pabaigos iki muito sumokėjimo dienos.

Valstybėje narėje, kurios valiuta yra ►C2 euro, ◄ delspinigių norma turi būti lygi *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje paskelbtai palūkanų normai, kurią paskutinės mokėjimo dienos mėnesio pirmą dieną Europos Centrinis Bankas taikė savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintai dviem procentiniais punktais.

Valstybėje narėje, kurios valiuta nėra ►C2 euro, ◄ delspinigių norma turi būti lygi palūkanų normai, kurią pirmą atitinkamo mėnesio dieną nacionalinis centrinis bankas taikė savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintai dviem procentiniais punktais, o valstybėje narėje, kurioje nacionalinio centrinio banko taikyta palūkanų norma pasiremti neįmanoma, – ją geriausiai atitinkančiai palūkanų normai, kuri buvo taikoma atitinkamo mėnesio pirmą dieną tos valstybės narės pinigų rinkoje, padidintai dviem procentiniais punktais.

2. Kai skola muitinei atsiranda pagal 79 ar 82 straipsnį arba kai apie skolą muitinei pranešama atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, delspinigiai už importo ar eksporto muito sumą skaičiuojami nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei, iki pranešimo apie ją dienos.

Delspinigių norma nustatoma pagal 1 dalį.

3. Muitinė gali nereikalauti, kad būtų mokami delspinigiai, kai remiantis dokumentais pagrįstu skolininko būklės įvertinimu pripažįstama, kad delspinigių sumokėjimas jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

4. Muitinė nereikalauja, kad būtų mokami delspinigiai, jeigu su kiekvienu išieškojimo veiksmu susijusi pinigų suma yra mažesnė už 10 EUR.

115 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti importo arba eksporto muito sumos, atitinkančios skolą muitinei, sumokėjimo termino trukmės skaičiavimo sustabdymo pagal 108 straipsnio 3 dalį taisykles ir to sustabdymo laikotarpį.

▼B

3 skirsnis

Grąžinimas ir atsisakymas išieškoti

116 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikantis šiame skirsnyje nustatytų sąlygų, importo arba eksporto muito sumos grąžinamos arba atsisakomos išieškoti dėl bet kurios iš šių priežasčių:

a) esant importo ar eksporto muito sumų permokoms;

b) prekėms turint defektų arba neatitinkant sutarties sąlygų;

c) kompetentingoms valdžios institucijoms padarius klaidą;

d) siekiant teisingumo.

Sumokėta importo ar eksporto muito suma grąžinama, jeigu atitinkama muitinės deklaracija buvo pripažinta negaliojančia pagal 174 straipsnį.

2. Muitinė grąžina arba atsisako išieškoti 1 dalyje nurodytą importo arba eksporto muito sumą, kai ji nėra mažesnė nei 10 EUR, išskyrus atvejus, kai atitinkamas asmuo prašo, kad būtų grąžinta arba atsisakyta išieškoti mažesnė suma.

3. Jeigu muitinė laiko, kad muitas turėtų būti grąžintas arba atsisakytas išieškoti pagal 119 arba 120 straipsnį, atitinkama valstybė narė perduoda medžiagą Komisijai, kad ši priimtų sprendimą, šiais atvejais:

a) kai muitinė laiko, kad ypatingos aplinkybės susiklostė dėl to, kad Komisija neįvykdė savo pareigų;

b) kai muitinė laiko, kad Komisija padarė klaidą, kaip apibrėžta 119 straipsnyje;

c) kai atvejo aplinkybės yra susijusios su Sąjungos tyrimo, atlikto pagal 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą ([1]) arba pagal bet kurį kitą Sąjungos teisės aktą ar susitarimą, kurį Sąjunga sudarė su šalimi arba šalių grupe ir kuriame numatyta tokių Sąjungos tyrimų atlikimo galimybė, išvadomis;

d) kai pinigų suma, susijusi su viena ar daugiau importo ar eksporto operacijų, kurią atitinkamas asmuo gali būti įpareigotas sumokėti dėl klaidos ar ypatingų aplinkybių, prilygsta 500 000 EUR arba ją viršija.

([1]) OL L 82, 1997 3 22, p. 1.

▼B

Nepaisant pirmos pastraipos, medžiaga neperduodama susidarius kuriai nors iš šių situacijų:

a) jei Komisija jau yra priėmusi sprendimą dėl nagrinėtų faktų ir teisės normų požiūriu panašaus atvejo;

b) jei Komisija jau nagrinėja faktų ir teisės normų požiūriu panašų atvejį.

4. Laikydamasi kompetenciją priimti sprendimus nustatančių taisyklių, muitinė, per 121 straipsnio 1 dalyje nurodytus laikotarpius pati nustačiusi, kad importo arba eksporto muito suma grąžintina arba atsisakytina išieškoti pagal 117, 119 arba 120 straipsnius, ji tą sumą grąžina arba atsisako ją išieškoti savo iniciatyva.

5. Muito sumos negrąžinamos arba neatsisakoma jų išieškoti, jeigu situacija, dėl kurios buvo pranešta apie skolą muitinei, susidarė dėl skolininko įvykdytos apgaulės.

6. Grąžindama muitą muitinė nemoka jokių palūkanų.

Tačiau palūkanos mokamos, jeigu sprendimas dėl muito grąžinimo neįgyvendinamas per trejus mėnesius nuo jo priėmimo dienos, išskyrus atvejus, kai šio termino nesilaikyta dėl nuo muitinės nepriklausančių priežasčių.

Tokiais atvejais palūkanos mokamos nuo tos dienos, kurią baigėsi trejų mėnesių laikotarpis, iki muito grąžinimo dienos. Palūkanų norma nustatoma pagal 112 straipsnį.

7. Muitinei per klaidą priėmus sprendimą grąžinti muitą arba atsisakyti jį išieškoti, pirminė skola muitinei atsiranda iš naujo, jeigu nesuėjęs 103 straipsnyje nustatytas jos senaties terminas.

▼C3

Tokiais atvejais pagal 6 dalies antrą pastraipą sumokėtos palūkanos grąžinamos.

▼B

117 straipsnis

Permokėtos ar su perviršiu apskaičiuotos importo ar eksporto muito sumos

1. Importo arba eksporto muito suma grąžinama arba atsisakoma ją išieškoti, kai pranešus apie pirminę skolą muitinei paaiškėja, kad ją atitinkanti muito suma viršija mokėtiną sumą, arba kai apie skolą muitinei ►C3 skolininkui buvo pranešta nesilaikant 102 straipsnio 1 dalies antros pastraipos c arba d punkto. ◄

2. Kai prašymas dėl grąžinimo arba atsisakymo išieškoti pateikiamas remiantis tuo, kad išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos priėmimo metu prekėms galėjo būti pritaikyta sumažinta arba nulinė importo muito norma pagal tarifinę kvotą, tarifinę ribą arba kitą palankų tarifų režimą, muitas grąžinamas arba atsisakoma jį išieškoti, jeigu prašymo kartu su reikalingais dokumentais pateikimo metu yra įvykdyta viena iš šių sąlygų:

a) tarifinės kvotos atveju – jos apimtis nebuvo išnaudota;

▼B

b) kitais atvejais – nebuvo sugrąžinta įprastinė muito norma.

118 straipsnis

Defektų turinčios arba sutarties sąlygų neatitinkančios prekės

1. Importo muito suma grąžinama arba atsisakoma išieškoti, jeigu pranešimas apie skolą muitinei yra susijęs su prekėmis, kurių importuotojas atsisakė dėl to, kad išleidimo metu jos turėjo defektų arba neatitiko sutarties, pagal kurią buvo importuotos, sąlygų.

Defektų turinčiomis prekėmis taip pat laikomos prekės, kurios buvo sugadintos iki jų išleidimo.

2. Nepaisant 3 dalies, muitas grąžinamas arba atsisakoma jį išieškoti, jeigu prekės nebuvo naudojamos, išskyrus pirminį jų naudojimo etapą, būtiną prekių defektams arba neatitikimui sutarties sąlygoms nustatyti, ir jeigu jos išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos.

3. Muitas negrąžinamas arba neatsisakoma jo išieškoti, kai:

a) prekėms prieš jų išleidimą į laisvą apyvartą buvo įforminta specialioji procedūra, siekiant jas išbandyti, išskyrus atvejus, kai nustatoma, kad atliekant tokius bandymus praktiškai nebuvo įmanoma aptikti prekių turimų defektų ar konstatuoti jų neatitikimo sutarties sąlygoms fakto;

b) nustatant sutarties sąlygas, o ypač kainą, buvo atsižvelgta į prekių defektus, turėtus prieš joms įforminant muitinės procedūrą, susijusią su skolos muitinei atsiradimu; arba

c) pareiškėjas pardavė prekes po to, kai buvo nustatyta, kad jos turi defektų arba neatitinka sutarties sąlygų.

4. Suinteresuotojo asmens prašymu muitinė leidžia vietoj prekių išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos įforminti jų laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, įskaitant atvejus, kai to reikia prekėms sunaikinti, arba išorinio tranzito, muitinio sandėliavimo ar laisvosios zonos procedūrą.

119 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos klaida

1. 116 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 117, 118 bei 120 straipsniuose nenurodytais atvejais importo ar eksporto muito suma grąžinama arba atsisakoma ją išieškoti, jeigu pranešus apie pirminę skolą muitinei paaiškėja, kad dėl kompetentingos valdžios institucijos padarytos klaidos šią skolą atitinkanti muito suma yra mažesnė už mokėtiną sumą, ir jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) skolininkas pagrįstai negalėjo pastebėti tos klaidos; ir

b) skolininkas veikė sąžiningai.

▼B

2. Tais atvejais, kai neįvykdomos 117 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos, muitas grąžinamas arba atsisakoma jį išieškoti, jeigu sumažinta arba nulinė importo muito norma nebuvo pritaikyta dėl muitinės klaidos, o išleidimo į laisvą apyvartą muitinės deklaracijoje buvo pateikti visi duomenys ir kartu su ja buvo pateikti visi dokumentai, reikalingi sumažintai arba nulinei muito normai pritaikyti.

3. Jeigu lengvatinis režimas prekėms taikomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą, kurioje dalyvauja Sąjungos muitų teritorijai nepriklausiančios šalies ar teritorijos valdžios institucija, šiai institucijai išdavus neteisingą sertifikatą, toks išdavimas laikomas klaida, kurios 1 dalies a punkto prasme pagrįstai nebuvo galima pastebėti.

Tačiau neteisingo sertifikato išdavimas nelaikomas klaida, jeigu sertifikatas buvo išduotas remiantis neteisingais eksportuotojo pateiktais faktais, išskyrus tuos atvejus, kai yra aišku, kad sertifikatą išdavusi valdžios institucija žinojo arba turėjo žinoti, kad prekės neatitiko lengvatinio režimo taikymo reikalavimų.

Laikoma, kad skolininkas veikė sąžiningai, jeigu jis gali įrodyti, jog per visą laikotarpį, kai buvo vykdomos atitinkamos prekybos operacijos, jis deramai stengėsi užtikrinti visų lengvatinio režimo taikymo reikalavimų laikymąsi.

Skolininkas negali remtis sąžiningo veikimo argumentu, jeigu Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* yra paskelbusi pranešimą, kuriame nurodyta, jog yra pagrindo abejoti tinkamu lengvatinių susitarimų taikymu atitinkamoje lengvatomis besinaudojančioje šalyje ar teritorijoje.

120 straipsnis

Teisingumas

1. 116 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 117, 118 bei 119 straipsniuose nenurodytais atvejais importo ar eksporto muito suma grąžinama arba atsisakoma ją išieškoti siekiant teisingumo, jei skola muitinei yra atsiradusi susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, kurias vertinant skolininko veiksmuose nepastebėta apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių.

2. Tai, kad susiklostė 1 dalyje nurodytos ypatingos aplinkybės, nustatoma tuomet, kai įvertinus atvejo aplinkybes paaiškėja, kad situacija, į kurią pateko skolininkas, yra išskirtinė palyginti ►C2 su kitų tuo pačiu verslu užsiimančių veiklos vykdytojų ◄ situacija ir kad tokioms aplinkybėms nesusiklosčius jis nebūtų nukentėjęs dėl importo arba eksporto muito sumos surinkimo.

121 straipsnis

Grąžinimo arba atsisakymo išieškoti tvarka

1. Prašymai grąžinti muitą ar atsisakyti jį išieškoti pagal 116 straipsnį pateikiami muitinei per šiuos laikotarpius:

a) permokėtų arba su perviršiu apskaičiuotų importo ar eksporto muito sumų, kompetentingos valdžios institucijos klaidos arba teisingumo siekimo atveju – per trejus metus nuo pranešimo apie skolą muitinei dienos;

▼B

b) defektų turinčių arba sutarties sąlygų neatitinkančių prekių atveju – per vienerius metus nuo pranešimo apie skolą muitinei dienos;

c) muitinės deklaracijos pripažinimo negaliojančia atveju – per deklaracijų pripažinimo negaliojančiomis taisyklėse nurodytą laikotarpį.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodyti laikotarpiai pratęsiami, jei pareiškėjas pateikia įrodymų, jog per nustatytą laikotarpį jis negalėjo pateikti prašymo dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure*.

2. Kai muitinė, įvertinusi nurodytas priežastis, negali grąžinti importo ar eksporto muito sumos arba atsisakyti jos išieškoti, ji turi įvertinti, ar tas prašymas nėra tenkintinas dėl kitų grąžinimo ar atsisakymo išieškoti priežasčių, nurodytų 116 straipsnyje.

3. Jeigu pagal 44 straipsnį pateikiamas skundas dėl pranešimo apie skolą muitinei, 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto atitinkamo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas nuo skundo pateikimo dienos iki tol, kol trunka skundo nagrinėjimo procesas.

4. Kai muitinė priima sprendimą grąžinti muitą arba atsisakyti jį išieškoti pagal 119 ir 120 straipsnius, atitinkama valstybė narė apie tai praneša Komisijai.

122 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės, kurias ji turi įvykdyti priimdama 116 straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą, visų pirma, apibrėžiančios:

a) medžiagos priėmimo sąlygas;

b) sprendimo priėmimo terminą ir to termino trukmės skaičiavimo sustabdymo tvarką;

c) kokia tvarka prieš priimant sprendimą, kuris būtų nepalankus atitinkamam asmeniui, jam pranešama apie priežastis, kuriomis Komisija ketina grįsti savo sprendimą;

d) pranešimo apie sprendimą tvarką;

e) sprendimo nepriėmimo arba nepranešimo apie tokį sprendimą pasekmes.

123 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

1. Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) ►C2 116 straipsnyje nurodyto muito grąžinimo arba atsisakymo išieškoti tvarką; ◄

b) Komisijos informavimo pagal 121 straipsnio 4 dalį tvarką ir apibrėžiančias, kokia informacija turi būti pateikta.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija priimdama įgyvendinimo aktus priima 116 straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

Jei 285 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonė turi būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, taikoma 285 straipsnio 6 dalis.

4 SKYRIUS

Skolos muitinei išnykimas

124 straipsnis

Skolos muitinei išnykimas

1. Nedarant poveikio galiojančioms nuostatoms, susijusioms su importo ar eksporto muito sumos, atitinkančios skolą muitinei, neišieškojimu teismine tvarka pripažinus skolininką nemokiu, importo arba eksporto skola muitinei išnyksta kiekvienu iš šių atvejų:

a) kai nebeįmanoma skolininkui pranešti apie skolą muitinei pagal 103 straipsnį;

b) kai sumokama importo arba eksporto muito suma;

c) kai, atsižvelgiant į 5 dalį, atsisakoma išieškoti importo ar eksporto muito sumą;

d) kai pripažįstama negaliojančia muitinės deklaracija, kuria prekės buvo deklaruotos muitinės procedūrai, dėl kurios taikymo atsiranda pareiga sumokėti importo ar eksporto muitą, įforminti;

e) kai importo arba eksporto muitu apmokestinamos prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos;

f) kai importo ar eksporto muitu apmokestinamos prekės muitinei prižiūrint sunaikinamos arba perduodamos valstybės nuosavybėn;

g) kai prekių dingimo arba muitų teisės aktais nustatytų pareigų neįvykdymo priežastis yra visiškas minėtų prekių sunaikinimas arba negrąžinamas praradimas, nulemtas prekių pobūdžio, nenumatytų aplinkybių, *force majeure* arba muitinės duotų nurodymų; taikant šį punktą, prekės laikomos negrąžinamai prarastomis tada, kai jų nebegali panaudoti joks asmuo;

▼B

h) kai skola muitinei yra atsiradusi pagal 79 arba 82 straipsnį ir yra įvykdytos šios sąlygos:

▼M2

i) reikalavimų nesilaikymas, dėl kurio atsirado skola muitinei, neturėjo didelės įtakos teisingam laikinojo saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui ir jo nėra pagrindo laikyti bandymu apgauti;

▼B

ii) vėliau atliekami visi formalumai, būtini su atitinkamomis prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti;

i) kai muitinei leidus eksportuojamos prekės, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą dėl jų galutinio vartojimo neapmokestinus muitu ar pritaikius sumažintą importo muito normą;

j) kai ji yra atsiradusi pagal 78 straipsnį ir negaliojančiais pripažįstami formalumai, atlikti siekiant taikyti tame straipsnyje nurodytą palankų tarifų režimą;

k) kai, atsižvelgiant į 6 dalį, skola muitinei yra atsiradusi pagal 79 straipsnį ir muitinei pateikiami jai priimtini įrodymai, kad prekės nebuvo naudojamos arba suvartotos ir buvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos.

2. Tačiau nepaisant to, 1 dalies e punkte nurodytais atvejais sankcijų už muitų teisės aktų pažeidimus taikymo tikslais skola muitinei laikoma neišnykusia, jeigu pagal valstybės narės teisę importo arba eksporto muitas ar skola muitinei laikomi pagrindu sankcijoms taikyti.

3. Jeigu pagal 1 dalies g punktą išnyksta skola muitinei, susijusi su prekėmis, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą dėl jų galutinio vartojimo neapmokestinus muitu arba pritaikius sumažintą importo muito normą, laužas arba atliekos, likę po tokių prekių sunaikinimo, laikomi ne Sąjungos prekėmis.

4. Galiojančios nuostatos, susijusios su standartinėmis negrąžinamo prekių praradimo dėl jų pobūdžio normomis, taikomos tais atvejais, kai suinteresuotasis asmuo neįrodo, kad tikrieji nuostoliai viršija apskaičiuotuosius taikant standartines atitinkamų prekių praradimo normas.

5. Jeigu importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys ir tą muitą atsisakoma išieškoti, skola muitinei išnyksta tik tam asmeniui ar asmenims, iš kurių muitą atsisakyta išieškoti.

6. 1 dalies k punkte nurodytu atveju skola muitinei neišnyksta bandžiusiam apgauti asmeniui ar asmenims.

7. Jeigu skola muitinei yra atsiradusi pagal 79 straipsnį, ji išnyksta asmeniui, kurio veiksmuose nepastebėta jokių bandymo apgauti požymių ir kuris padėjo kovoti su sukčiavimu.

▼B

125 straipsnis

Sankcijų taikymas

Skolos muitinei išnykimas pagal 124 straipsnio 1 dalies h punktą neužkerta kelio valstybėms narėms taikyti sankcijas už muitų teisės aktų nesilaikymą.

▼M2

126 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti pažeidimų, neturinčių didelės įtakos teisingam laikinojo saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui, sąrašą, ir papildyti 124 straipsnio 1 dalies h punkto i papunktį.

▼B

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Į SĄJUNGOS MUITŲ TERITORIJĄ ĮVEŽTOS PREKĖS

1 SKYRIUS

Įvežimo bendroji deklaracija

127 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimas

1. Į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės turi būti nurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje.

2. 1 dalyje nurodyta pareiga netaikoma:

a) kai transporto priemonės, vyksta tik per Sąjungos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo toje teritorijoje ir kai prekės vežamos tokiomis transporto priemonėmis; ir

b) kitais atvejais, kai tai yra deramai pagrįsta prekių ar transporto rūšimi arba tarptautinių susitarimų reikalavimais.

3. Įvežimo bendroji deklaracija pateikiama pirmajai įvežimo muitinės įstaigai per konkretų terminą prieš prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją.

Muitinė gali leisti, kad įvežimo bendroji deklaracija būtų pateikta kitai muitinės įstaigai, jeigu pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis pirmajai įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

4. Įvežimo bendrąją deklaraciją pateikia vežėjas.

▼B

Nepaisant vežėjo pareigų, įvežimo bendrąją deklaraciją gali pateikti vienas iš šių asmenų:

a) importuotojas, gavėjas ar kitas asmuo, kurio vardu ar kurio interesais veikia vežėjas;

b) bet kuris asmuo, kuris gali įvežimo muitinės įstaigai pateikti atitinkamas prekes arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos.

5. Įvežimo bendrojoje deklaracijoje pateikiami duomenys, būtini rizikos analizei, atliekamai saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais.

6. Konkrečiais atvejais, ►C2 kai 4 dalyje nurodyti asmenys negali pateikti visų 5 dalyje nurodytų duomenų ◄, gali būti reikalaujama, kad juos pateiktų kiti asmenys, kurie turi tuos duomenis ir atitinkamas teises juos pateikti.

7. Muitinė gali sutikti, kad pateikiant įvežimo bendrąją deklaraciją būtų naudojamasi verslo, uostų arba transporto informacinėmis sistemomis, jeigu tokiose sistemose saugomi tokioje deklaracijoje pateikiami duomenys ir jeigu tokie duomenys prieinami per konkretų terminą prieš prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją.

8. Muitinė gali sutikti, kad vietoj įvežimo bendrosios deklaracijos būtų pateikiamas pranešimas ir suteikiama prieiga prie įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominės veiklos vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

128 straipsnis

Rizikos analizė

127 straipsnio 3 dalyje nurodyta muitinės įstaiga užtikrina, kad remiantis 127 straipsnio 1 dalyje nurodyta įvežimo bendrąja deklaracija arba 127 straipsnio 8 dalyje nurodytais duomenimis per konkretų laikotarpį būtų atlikta rizikos analizė, pirmiausia – saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais, ir imasi tos rizikos analizės rezultatais pagrįstų būtinų priemonių.

129 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos taisymas ir pripažinimas negaliojančia

1. Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną ar daugiau jau pateiktos įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų elementų.

Taisyti neleidžiama po to, kai:

a) muitinė pranešė įvežimo bendrąją deklaraciją pateikusiam asmeniui, kad ketina patikrinti prekes; arba

▼B

b) muitinė nustatė, kad įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys yra neteisingi; arba

c) prekės jau pateiktos muitinei.

▼M2

2. Jei prekės, nurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, neįvežamos į Sąjungos muitų teritoriją, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

a) deklaranto prašymu arba

b) praėjus 200 dienų po deklaracijos pateikimo.

▼B

130 straipsnis

Deklaracijos, pateikiamos vietoj įvežimo bendrosios deklaracijos

1. 127 straipsnio 3 dalyje nurodyta muitinės įstaiga gali nereikalauti, kad būtų pateikta įvežimo bendroji deklaracija, jeigu nepasibaigus tos deklaracijos pateikimo terminui, atitinkamos prekės deklaruojamos pateikiant muitinės deklaraciją. Tuo atveju muitinės deklaracijoje nurodomi bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje. Kol muitinės deklaracija nepriimama pagal 172 straipsnį, ji laikoma turinčia įvežimo bendrosios deklaracijos statusą.

2. 127 straipsnio 3 dalyje nurodyta muitinės įstaiga gali nereikalauti, kad būtų pateikta įvežimo bendroji deklaracija, jeigu nepasibaigus tos deklaracijos pateikimo terminui, atitinkamos prekės deklaruojamos pateikiant laikinojo saugojimo deklaraciją. Toje deklaracijoje nurodomi bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje. Tol, kol deklaruotos prekės nepateikiamos muitinei pagal 139 straipsnį, laikinojo saugojimo deklaracija laikoma turinčia įvežimo bendrosios deklaracijos statusą.

131 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

▼C3

a) atvejus, kai pagal 127 straipsnio 2 dalies b punktą netaikoma pareiga pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją;

▼B

b) 127 straipsnio 3 ir 7 dalyse nurodytą konkretų terminą prieš prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją, per kurį, atsižvelgiant į prekių ar transporto rūšį, turi būti pateikta įvežimo bendroji deklaracija;

c) 127 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus ir kitus asmenis, iš kurių tais atvejais gali būti reikalaujama pateikti įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis.

▼B

132 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato:

a) 127 straipsnyje nurodyto įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo procedūrines taisykles;

b) įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų pateikimo procedūrines taisykles, taikomas, kai šiuos duomenis pateikia kiti asmenys, nurodyti 127 straipsnio 6 dalyje;

c) terminą, per kurį pagal 128 straipsnį turi būti atlikta rizikos analizė ir imtasi būtinų priemonių;

d) įvežimo bendrosios deklaracijos taisymo pagal 129 straipsnio 1 dalį procedūrines taisykles;

e) įvežimo bendrosios deklaracijos pripažinimo negaliojančia pagal 129 straipsnio 2 dalį procedūrines taisykles, atsižvelgdama į tinkamą prekių įvežimo stebėseną.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Prekių atvežimas

1 skirsnis

Prekių įvežimas į Sąjungos muitų teritoriją

133 straipsnis

Pranešimas apie jūrų laivo arba orlaivio atvykimą

1. Į Sąjungos muitų teritoriją atvykstančio jūrų laivo arba orlaivio naudotojas apie transporto priemonės atvykimą praneša pirmajai įvežimo muitinės įstaigai.

Jeigu muitinei prieinama informacija apie jūrų laivo ar orlaivio atvykimą, ji gali nereikalauti, kad būtų pateikiamas pirmoje pastraipoje nurodytas pranešimas.

2. Muitinė gali sutikti, kad apie transporto priemonės atvykimą būtų pranešama naudojantis uosto ar oro uosto sistemomis arba kitais prieinamais informacijos perdavimo būdais.

▼B

134 straipsnis

Muitinės priežiūra

1. Į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo yra muitinės prižiūrimos ir gali būti jos tikrinamos. Kai taikytina, joms taikomi draudimai ir apribojimai, pagrįsti, *inter alia*, visuomenės dorovės, viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės apsaugos, aplinkos apsaugos, nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos, pramoninės ar komercinės nuosavybės apsaugos reikalavimais, įskaitant narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių), tam tikras intelektinės nuosavybės teises pažeidžiančių prekių ir grynųjų pinigų kontrolės reikalavimus, o jų atžvilgiu įgyvendinamos žuvų išteklių apsaugos bei valdymo priemonės ir prekybos politikos priemonės.

Tos prekės taip prižiūrimos tol, kol nustatomas jų muitinis statusas, ir negali būti paimtos iš muitinės priežiūros be muitinės leidimo.

Nedarant poveikio 254 straipsniui, nustačius, kad prekės turi Sąjungos prekių muitinį statusą, tos prekės toliau muitinės nebeprižiūrimos.

Ne Sąjungos prekės muitinės prižiūrimos tol, kol pasikeičia jų muitinis statusas arba kol jos išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinamos.

2. Muitinės prižiūrimų prekių turėtojas gali, muitinei leidus, bet kuriuo metu tas prekes patikrinti arba paimti jų pavyzdžius, visų pirma jeigu to reikia jų tarifiniam klasifikavimui, muitinei vertei arba muitiniam statusui nustatyti.

135 straipsnis

Pristatymas į tinkamą vietą

1. Asmuo, kuris įveža prekes į Sąjungos muitų teritoriją, nedelsdamas jas pristato į muitinės nurodytą muitinės įstaigą arba į kitą muitinės nustatytą arba jai priimtiną vietą, arba į laisvąją zoną, vykdamas muitinės nurodytu maršrutu ir laikydamasis muitinės nurodymų, jeigu muitinė jų duoda.

2. Į laisvąją zoną pristatomos prekės į tą laisvąją zoną vežamos tiesiogiai jūrų arba oro transportu arba, jei vežama sausuma, nevežant jų per kitą Sąjungos muitų teritorijos dalį, jeigu laisvoji zona ribojasi su valstybės narės ir trečiosios šalies sausumos siena.

3. Bet kuris asmuo, prisiimantis atsakomybę už prekių vežimą po to, kai jos įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją, tampa atsakingu už 1 ir 2 dalyse nustatytų pareigų vykdymą.

▼B

4. Prekėms, kurias pagal susitarimą, sudarytą su atitinkama Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančia šalimi ar teritorija, valstybės narės muitinė gali tikrinti dar jų neįvežus į Sąjungos muitų teritoriją, taikoma ta pati tvarka, kaip ir į Sąjungos muitų teritoriją įvežtoms prekėms.

5. 1 ir 2 dalys neužkerta kelio taikyti specialias taisykles pasienio zonose arba vamzdynais ir laidais gabenamoms prekėms bei prekėms, kurių gabenimas ekonomiškai nereikšmingas, pvz., laiškams, atvirukams ir spaudiniams bei jų elektroniniams atitikmenims, laikomiems kitose laikmenose, arba keleivių vežamoms prekėms, jeigu tai neigiamai nepaveikia muitinės priežiūros ir muitinio tikrinimo galimybių.

6. 1 dalis netaikoma transporto priemonėms, vykstančioms tik per Sąjungos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo toje teritorijoje, bei tokiomis transporto priemonėmis vežamoms prekėms.

▼M1

136 straipsnis

Prekės, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru

1. 127–130 straipsniai ir 133 straipsnis netaikomi tais atvejais, kai ne Sąjungos prekės įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos jūra ar oru ir vežamos tiesioginiu maršrutu be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų.

2. 127–130 straipsniai ir 133 straipsnis netaikomi tais atvejais, kai Sąjungos prekės, kurių turimą Sąjungos prekių muitinį statusą reikia įrodyti pagal 153 straipsnio 2 dalį, įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos jūra ar oru ir vežamos tiesioginiu maršrutu be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų.

3. 127–130 straipsniai ir 133, 139 ir 140 straipsniai netaikomi tais atvejais, kai Sąjungos prekės, kurias gabenant jų turimas muitinis statusas nesikeičia pagal 155 straipsnio 2 dalį, įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos jūra ar oru ir vežamos tiesioginiu maršrutu be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų.

▼B

137 straipsnis

Vežimas susiklosčius ypatingoms aplinkybėms

1. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* 135 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos neįmanoma įvykdyti, asmuo, privalantis įvykdyti tą pareigą, arba bet kuris kitas minėto asmens interesais veikiantis asmuo nedelsdamas informuoja muitinę apie susidariusią padėtį. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* prekės nėra visiškai prarastos, muitinė taip pat informuojama apie tikslią jų buvimo vietą.

▼B

2. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* laivas arba orlaivis, kuriam taikoma 135 straipsnio 6 dalis, yra priverstas laikinai įplaukti į Sąjungos muitų teritorijoje esantį uostą arba nusileisti šioje teritorijoje, o 135 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos neįmanoma įvykdyti, asmuo, įplukdęs laivą į Sąjungos muitų teritoriją arba nutupdęs orlaivį šioje teritorijoje, arba bet kuris kitas to asmens interesais veikiantis asmuo nedelsdamas informuoja muitinę apie susidariusią padėtį.

3. Muitinė nustato priemones, kurių reikia imtis siekiant sudaryti galimybes vykdyti 1 dalyje nurodytų prekių ►C2 arba, susiklosčius 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, laivo ar orlaivio bei juose esančių prekių muitinės priežiūrą ◄ ir siekiant prireikus užtikrinti, kad šios prekės būtų vėliau pristatytos į muitinės įstaigą arba į kitą muitinės nustatytą arba jai priimtiną vietą.

138 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 133 straipsnyje nurodyto pranešimo apie atvykimą pateikimo tvarką;

b) 135 straipsnio 5 dalyje nurodytų prekių gabenimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Prekių pateikimas, iškrovimas ir tikrinimas

139 straipsnis

Prekių pateikimas muitinei

1. Į Sąjungos muitų teritoriją įvežtas prekes, po to, kai jos atvežamos į nurodytą muitinės įstaigą ar kitą muitinės nustatytą ar jai priimtiną vietą, arba į laisvąją zoną, muitinei nedelsdamas pateikia vienas iš šių asmenų:

a) į Sąjungos muitų teritoriją prekes įvežęs asmuo;

b) asmuo, kurio vardu arba kurio interesais veikia prekes į tą teritoriją įvežęs asmuo;

c) asmuo, prisiėmęs atsakomybę už ►C2 prekių vežimą po to, kai jos buvo įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją. ◄

2. Prekės, kurios į Sąjungos muitų teritoriją įvežamos jūrų ar oro transportu ir, kurių neiškrovus, toliau vežamos ta pačia transporto priemone, pateikiamos muitinei tik tame uoste ar oro uoste, kuriame jos iškraunamos ar perkraunamos. Tačiau į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės, kurios iškraunamos ir vėl pakraunamos į tą pačią toliau jas vešiančią transporto priemonę, kad būtų įmanoma iškrauti ar pakrauti kitas prekes, muitinei tame uoste ar oro uoste nepateikiamos.

▼B

3. Nepriklausomai nuo 1 dalyje nurodyto asmens pareigų, vietoj jo prekes muitinei gali pateikti vienas iš šių asmenų:

a) bet kuris asmuo, kuris nedelsdamas pateikia prekes muitinės procedūrai įforminti;

b) asmuo, kuriam suteiktas leidimas turėti prekių sandėlį, arba bet kuris laisvojoje zonoje savo veiklą vykdantis asmuo.

4. Prekes muitinei pateikiantis asmuo nurodo deklaruojant tas prekes pateiktą įvežimo bendrąją deklaraciją, arba, 130 straipsnyje nurodytais atvejais, muitinės deklaraciją, arba laikinojo saugojimo deklaraciją, išskyrus atvejus, kai pareiga pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją netaikoma.

▼M2

5. Jeigu muitinei pateikiamos ne Sąjungos prekės, nenurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, išskyrus atvejus, kai pareiga pateikti tokią deklaraciją netaikoma, vienas iš 127 straipsnio 4 dalyje nurodytų asmenų, nedarant poveikio 127 straipsnio 6 daliai, nedelsdamas pateikia tokią deklaraciją arba, jeigu muitinė leidžia, vietoj jos pateikia muitinės deklaraciją ar laikinojo saugojimo deklaraciją. Jeigu tokiomis aplinkybėmis pateikiama muitinės deklaracija arba laikinojo saugojimo deklaracija, deklaracijoje nurodomi bent jau tie duomenys, kuriuos būtina pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje.

▼B

6. 1 dalis neužkerta kelio taikyti specialias taisykles pasienio zonose arba vamzdynais ir laidais gabenamoms prekėms bei prekėms, kurių gabenimas ekonomiškai nereikšmingas, pvz., laiškams, atvirukams ir spaudiniams bei jų elektroniniams atitikmenims, laikomiems kitose laikmenose, arba keleivių vežamoms prekėms, jeigu tai neigiamai nepaveikia muitinės priežiūros ir muitinio tikrinimo galimybių.

7. Muitinei pateiktos prekės negali būti paimtos iš jų pateikimo vietos be muitinės leidimo.

140 straipsnis

Prekių iškrovimas ir tikrinimas

1. Prekės iškraunamos iš jas vežančių transporto priemonių arba perkraunamos į kitas transporto priemones tik muitinei leidus ir tik muitinės nustatytose arba jai priimtinose vietose.

Tačiau tokį leidimą gauti neprivaloma neišvengiamo pavojaus atveju, kai būtina nedelsiant iškrauti visas prekes arba jų dalį. Tokiu atveju apie tai nedelsiant informuojama muitinė.

2. Muitinė, norėdama patikrinti prekes, paimti jų pavyzdžių arba patikrinti jas vežančias transporto priemones, gali bet kuriuo metu pareikalauti iškrauti ir išpakuoti prekes.

141 straipsnis

Tranzitu gabenamos prekės

1. 135 straipsnio 2–6 dalys, 139, 140 ir 144–149 straipsniai netaikomi, jeigu į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms prekėms jau įforminta tranzito procedūra.

▼B

2. Ne Sąjungos prekėms, gabenamoms įforminus tranzito procedūrą, kai šios prekės pateikiamos Sąjungos muitų teritorijoje veikiančiai paskirties muitinės įstaigai laikantis tranzito procedūros taikymo tvarkos taisyklių, taikomi 140 ir 144–149 straipsniai.

142 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti 139 straipsnio 1 dalyje nurodytų vietų pripažinimo priimtinomis sąlygas.

143 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 139 straipsnyje nurodyto prekių pateikimo muitinei procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 skirsnis

Prekių laikinasis saugojimas

144 straipsnis

Laikinai saugomos prekės

Ne Sąjungos prekės laikinai saugomos nuo jų pateikimo muitinei momento.

145 straipsnis

Laikinojo saugojimo deklaracija

1. Muitinei pateiktos ne Sąjungos prekės nurodomos laikinojo saugojimo deklaracijoje, kurioje pateikiami visi duomenys, būtini laikinojo saugojimo tvarką reglamentuojančioms nuostatoms taikyti.

2. Dokumentai, susiję su laikinai saugomomis prekėmis, pateikiami muitinei, kai to reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus arba kai jų reikia muitiniam tikrinimui atlikti.

▼C3

3. Laikinojo saugojimo deklaraciją pateikia vienas iš 139 straipsnio 1 ar 3 dalyje nurodytų asmenų ne vėliau kaip prekių pateikimo muitinei metu.

▼B

4. Laikinojo saugojimo deklaracijoje turi būti pateikta nuoroda į bet kurią įvežimo bendrąją deklaraciją, pateiktą deklaruojant muitinei pateiktas prekes, išskyrus atvejus, kai pareiga pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją netaikoma ir kai prekės jau buvo laikinai saugomos arba joms jau buvo įforminta muitinės procedūra ir jos nebuvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos.

▼B

5. Muitinė gali sutikti, kad laikinojo saugojimo deklaracijai pateikti taip pat būtų naudojama viena iš šių formų:

a) nuoroda į bet kurią įvežimo bendrąją deklaraciją, pateiktą deklaruojant atitinkamas prekes, papildyta laikinojo saugojimo deklaracijos duomenimis;

b) manifestas arba kitas transporto dokumentas, jeigu jame nurodyti laikinojo saugojimo deklaracijos duomenys, įskaitant nuorodą į bet kurią įvežimo bendrąją deklaraciją, pateiktą deklaruojant atitinkamas prekes.

6. Muitinė gali sutikti, kad pateikiant laikinojo saugojimo deklaraciją būtų naudojamasi verslo, uostų arba transporto informacinėmis sistemomis, jeigu jose saugomi tokioje deklaracijoje pateikiami duomenys ir jeigu šie duomenys prieinami pagal 3 dalį.

7. Laikinojo saugojimo deklaracijai taikomi 188–193 straipsniai.

8. Laikinojo saugojimo deklaracija gali būti naudojama ir šiais tikslais:

a) 133 straipsnyje nurodytam pranešimui apie atvykimą pateikti; arba

b) 139 straipsnyje nurodytam prekių pateikimui muitinei, jei prekės pateikiamos laikantis tose nuostatose nustatytų sąlygų.

9. Laikinojo saugojimo deklaracijos nereikalaujama tada, kai vėliausiai prekių pateikimo muitinei metu pagal 153–156 straipsnius nustatoma, kad jos turi Sąjungos prekių muitinį statusą.

10. Laikinojo saugojimo deklaracija paliekama muitinėje arba užtikrinamas jos prieinamumas, kad būtų įmanoma patikrinti, ar su ja susijusioms prekėms vėliau pagal 149 straipsnį buvo įforminta muitinės procedūra arba jos buvo reeksportuotos.

11. Taikant 1–10 dalis, kai ne Sąjungos prekės, gabentos įforminus tranzito procedūrą, pateikiamos Sąjungos muitų teritorijoje veikiančiai paskirties muitinės įstaigai, atitinkamos tranzito operacijos duomenys laikomi laikinojo saugojimo deklaracija, jei jie atitinka tam nustatytus reikalavimus. Tačiau užbaigus tranzito procedūrą prekių turėtojas gali pateikti laikinojo saugojimo deklaraciją.

146 straipsnis

Laikinojo saugojimo deklaracijos taisymas ir pripažinimas negaliojančia

1. Deklarantui jo prašymu leidžiama pataisyti vieną arba daugiau jau pateiktos laikinojo saugojimo deklaracijos duomenų elementų. Šiuo taisymu deklaracija negali būti pakeista tiek, kad ji galėtų būti taikoma ne toms prekėms, kurios iš pradžių buvo joje nurodytos.

▼B

Taisyti neleidžiama po to, kai:

a) muitinė pranešė deklaraciją pateikusiam asmeniui, kad ketina patikrinti prekes;

b) muitinė nustatė, kad deklaracijos duomenys yra neteisingi.

▼M2

2. Jei prekės, nurodytos laikinojo saugojimo deklaracijoje, nepateikiamos muitinei, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

a) deklaranto prašymu arba

b) praėjus 30 dienų po deklaracijos pateikimo.

▼B

147 straipsnis

Prekių laikinojo saugojimo sąlygos ir atsakomybė už šį saugojimą

1. Laikinai saugomos prekės saugomos tik laikinojo saugojimo sandėliuose pagal 148 straipsnį arba, kai tai pagrįsta, kitose muitinės nustatytose arba jai priimtinose vietose.

2. Nedarant poveikio 134 straipsnio 2 daliai, su laikinai saugomomis prekėmis galima atlikti tik tokias jų tvarkymo operacijas, kurių reikia nepakitusiai prekių būklei išsaugoti, nepakeičiant prekių išvaizdos ir techninių charakteristikų.

3. 148 straipsnyje nurodyto leidimo turėtojas arba asmuo, saugantis prekes tais atvejais, kai prekės saugomos kitose muitinės nustatytose ar jai priimtinose vietose, atsako už visą tai, kas išvardyta toliau:

a) užtikrina, jog laikinai saugomos prekės nebūtų paimtos iš muitinės priežiūros;

b) vykdo pareigas, susijusias su laikinai saugomų prekių saugojimu.

4. Jeigu dėl kokių nors priežasčių prekės negali būti toliau laikinai saugomos, muitinė nedelsdama imasi visų priemonių, būtinų su prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti pagal 197, 198 ir 199 straipsnius.

148 straipsnis

Leidimas turėti laikinojo saugojimo sandėlius

1. Laikinojo saugojimo sandėliams turėti reikalingas muitinės leidimas. Tokio leidimo nereikia, jei laikinojo saugojimo sandėlio turėtojas yra pati muitinė.

Sąlygos, kuriomis leista turėti laikinojo saugojimo sandėlį, nurodomos leidime.

▼B

2. 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik asmenims, įvykdžiusiems visas šias sąlygas:

a) ►C2 įsisteigusiems ◄ Sąjungos muitų teritorijoje;

b) deramai užtikrinusiems, kad operacijos bus tinkamai atliekamos; įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas) laikomas įvykdžiusiu šią sąlygą, jei 38 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytame leidime atsižvelgta į laikinojo saugojimo sandėlio turėjimą;

c) pateikusiems garantiją pagal 89 straipsnį.

Kai pateikiama bendroji garantija, su ta garantija susijusių pareigų vykdymas stebimas atliekant atitinkamą auditą.

3. 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik tais atvejais, kai muitinė gali vykdyti muitinės priežiūrą nenaudodama administracinių priemonių, kurios būtų neproporcingos siekiamai gauti ekonominei naudai.

4. Leidimo turėtojas tvarko atitinkamus apskaitos registrus laikydamasis muitinės nustatytos tvarkos.

Apskaitos registrai turi būti tvarkomi taip, kad naudodamasi juose registruojama informacija ir duomenimis muitinė galėtų prižiūrėti veiklą, vykdomą laikinojo saugojimo sandėliuose, visų pirma identifikuoti saugomas prekes, jų muitinį statusą ir gabenimo operacijas.

Įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas) laikomas įvykdžiusiu pirmoje ir antroje pastraipose nurodytą pareigą, jeigu jo tvarkomi apskaitos registrai yra tinkami laikinojo saugojimo sandėliui turėti.

5. Muitinė gali leisti leidimo turėtojui pergabenti laikinai saugomas prekes iš vieno laikinojo saugojimo sandėlio į kitą, su sąlyga, kad dėl tokių gabenimų nepadidės sukčiavimo rizika:

a) kai už tokio gabenimo priežiūrą yra atsakinga viena muitinė;

b) kai toks gabenimas vykdomas tik pagal vieną leidimą, suteiktą įgaliotajam ekonominės veiklos vykdytojui (muitinės formalumų supaprastinimas); arba

c) kitais gabenimo atvejais.

6. Jeigu yra ekonominis poreikis ir jeigu tai neturės neigiamos įtakos muitinės priežiūrai, muitinė gali leisti, kad laikinojo saugojimo sandėliuose būtų saugomos Sąjungos prekės. Šios prekės nelaikomos laikinai saugomomis prekėmis.

▼B

149 straipsnis

Laikinojo saugojimo pabaiga

Laikinai saugomoms ne Sąjungos prekėms per 90 dienų turi būti įforminta muitinės procedūra arba jos turi būti reeksportuotos.

150 straipsnis

Muitinės procedūros pasirinkimas

Jeigu nenustatyta kitaip, deklarantas gali, neatsižvelgdamas į prekių rūšį, kiekį ar jų kilmės, išsiuntimo arba paskirties šalį, savo nuožiūra ir atitinkamai procedūrai taikomomis sąlygomis pasirinkti muitinės procedūrą, kurią jis toms prekėms norėtų įforminti.

151 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) 147 straipsnio 1 dalyje nurodytų vietų pripažinimo priimtinomis sąlygas;

b) 148 straipsnyje nurodyto leidimo turėti laikinojo saugojimo sandėlį suteikimo sąlygas;

c) 148 straipsnio 5 dalies c punkte nurodytus kitus gabenimo atvejus.

152 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 145 straipsnyje nurodytos laikinojo saugojimo deklaracijos pateikimo tvarką;

b) laikinojo saugojimo deklaracijos taisymo pagal 146 straipsnio 1 dalį tvarką;

c) laikinojo saugojimo deklaracijos pripažinimo negaliojančia pagal 146 straipsnio 2 dalį tvarką;

d) 148 straipsnio 5 dalyje nurodyto laikinai saugomų prekių gabenimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS, SUSIJUSIOS SU MUITINIU STATUSU, MUITINĖS PROCEDŪROS ĮFORMINIMU PREKĖMS, TIKRINIMU, IŠLEIDIMU IR DISPONAVIMU PREKĖMIS

1 SKYRIUS

Prekių muitinis statusas

153 straipsnis

Prielaida, kad prekės turi Sąjungos prekių muitinį statusą

1. Laikoma, kad visos Sąjungos muitų teritorijoje esančios prekės turi Sąjungos prekių muitinį statusą, išskyrus atvejus, kai nustatoma, kad jos nėra Sąjungos prekės.

2. Konkrečiais atvejais, kai 1 dalyje išdėstyta prielaida netaikoma, Sąjungos prekių muitinį statusą reikia įrodyti.

3. Konkrečiais atvejais prekės, gautos tik Sąjungos muitų teritorijoje, neturi Sąjungos prekių muitinio statuso, jeigu jos gautos iš laikinai saugomų prekių arba iš prekių, kurioms įforminta išorinio tranzito procedūra, saugojimo procedūra, laikinojo įvežimo procedūra arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūra.

154 straipsnis

Sąjungos prekių muitinio statuso praradimas

Sąjungos prekės tampa ne Sąjungos prekėmis šiais atvejais:

a) kai jos išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, jeigu netaikomos vidinio tranzito taisyklės;

b) kai joms įforminama išorinio tranzito procedūra, saugojimo procedūra arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, jeigu muitų teisės aktai tai leidžia;

c) kai joms įforminama galutinio vartojimo procedūra ir jos vėliau arba perduodamos valstybės nuosavybėn, arba sunaikinamos ir po jų sunaikinimo lieka atliekų;

d) kai prekes išleidus jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminta deklaracija pripažįstama negaliojančia.

155 straipsnis

Laikinai iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamos Sąjungos prekės

1. 227 straipsnio 2 dalies b–f punktuose nurodytais atvejais prekės nepraranda jų turimo Sąjungos prekių muitinio statuso tik tuomet, kai tas statusas nustatomas muitų teisės aktuose nustatytu būdu ir laikantis tam tikrų sąlygų.

▼B

2. Konkrečiais atvejais Sąjungos prekės gali būti gabenamos iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą ir laikinai išvežamos iš tos teritorijos neįforminus joms muitinės procedūros ir nesikeičiant jų muitiniam statusui.

156 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) atvejus, kai netaikoma 153 straipsnio 1 dalyje nustatyta prielaida;

b) palengvinto Sąjungos prekių muitinio statuso įrodymo patvirtinimo sąlygas;

c) atvejus, kai 153 straipsnio 3 dalyje nurodytos prekės neturi Sąjungos prekių muitinio statuso;

d) atvejus, kai nesikeičia 155 straipsnio 2 dalyje nurodytų prekių muitinis statusas.

157 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato Sąjungos prekių muitinio statuso įrodymo pateikimo ir tikrinimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Muitinės procedūros įforminimas prekėms

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

158 straipsnis

Prekių deklaravimas muitinei ir Sąjungos prekių muitinės priežiūra

1. Visos prekės, kurioms norima įforminti muitinės procedūrą, ►C2 išskyrus laisvosios zonos procedūrą, nurodomos muitinės deklaracijoje, pateiktoje atitinkamai procedūrai įforminti. ◄

▼C3

2. Konkrečiais atvejais, nenurodytais 6 straipsnio 3 dalyje, muitinės deklaracija gali būti pateikta naudojantis ne elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis.

▼B

3. Sąjungos prekės, deklaruotos eksporto, vidinio Sąjungos tranzito ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai įforminti, yra muitinės prižiūrimos nuo 1 dalyje nurodytos deklaracijos priėmimo iki jų išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos, perdavimo valstybės nuosavybėn, sunaikinimo arba iki joms įformintos muitinės deklaracijos pripažinimo negaliojančia.

159 straipsnis

Kompetentingos muitinės įstaigos

1. Jeigu Sąjungos teisės aktuose nenustatyta kitaip, valstybės narės nustato jų teritorijoje veikiančių įvairių muitinės įstaigų išdėstymą ir kompetenciją.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytas tų įstaigų oficialus darbo laikas, kuris, atsižvelgus į prekių gabenimo bei pačių prekių pobūdį ir į muitinės procedūras, kurios toms prekėms turi būti įformintos, būtų pagrįstas ir tinkamas, nekliudantis tarptautinio prekių gabenimo srautui ir jo netrikdantis.

3. Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, muitinės įstaiga, kurios kompetencijai priklauso įforminti prekėms muitinės procedūrą, yra muitinės įstaiga, kurios kompetencijai priklauso prekių pateikimo muitinei vietos priežiūra.

160 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti atvejus, kai pagal 158 straipsnio 2 dalį muitinės deklaracija gali būti pateikta naudojantis ne elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis.

161 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 159 straipsnio 3 dalyje nenurodytų kompetentingų muitinės įstaigų, įskaitant įvežimo muitinės įstaigas ir išvežimo muitinės įstaigas, nustatymo tvarką;

b) muitinės deklaracijos pateikimo 158 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2 skirsnis

Standartinės muitinės deklaracijos

162 straipsnis

Standartinės muitinės deklaracijos turinys

Standartinėse muitinės deklaracijose pateikiami visi duomenys, būtini taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką.

163 straipsnis

Deklaraciją papildantys dokumentai

1. Muitinės deklaracijos pateikimo metu deklarantas turi turėti ir laikyti muitinės žinioje deklaraciją papildančius dokumentus, būtinus taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką.

2. Deklaraciją papildantys dokumentai pateikiami muitinei, kai to reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus arba kai jų reikia muitiniam tikrinimui atlikti.

3. Konkrečiais atvejais, turėdami muitinės leidimą, ekonominės veiklos vykdytojai gali surašyti deklaraciją papildančius dokumentus.

164 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos 163 straipsnio 3 dalyje nurodyto leidimo suteikimo taisyklės.

165 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 162 straipsnyje nurodytos standartinės muitinės deklaracijos pateikimo tvarką;

b) 163 straipsnio 1 dalyje nurodytų deklaraciją papildančių dokumentų prieinamumo užtikrinimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3 skirsnis

Supaprastintos muitinės deklaracijos

166 straipsnis

Supaprastinta deklaracija

1. Muitinė gali sutikti, kad asmuo prekėms taikytinos muitinės procedūros įforminimui naudotų supaprastintą deklaraciją, galėdamas joje nepateikti tam tikrų 162 straipsnyje nurodytų duomenų arba neturėdamas tam tikrų 163 straipsnyje nurodytų ją papildančių dokumentų.

2. Reguliariam naudojimuisi 1 dalyje nurodyta supaprastinta deklaracija būtina turėti muitinės suteiktą leidimą.

167 straipsnis

Papildoma deklaracija

1. Supaprastintos deklaracijos pateikimo pagal 166 straipsnį arba įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus pagal 182 straipsnį atveju deklarantas kompetentingai muitinės įstaigai per konkretų laikotarpį pateikia papildomą deklaraciją, kurioje nurodo duomenis, reikalingus atitinkamai muitinės procedūrai įforminti.

Supaprastintos deklaracijos pateikimo pagal 166 straipsnį atveju deklarantas per konkretų laikotarpį turi turėti ir laikyti muitinės žinioje būtinus tą deklaraciją papildančius dokumentus.

Papildoma deklaracija gali būti apibendrinta, periodinė arba suvestinė.

2. Nuo pareigos pateikti papildomą deklaraciją atleidžiama šiais atvejais:

a) kai prekėms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra;

b) kitais konkrečiais atvejais.

3. Muitinė gali nereikalauti, kad papildoma deklaracija būtų pateikiama esant tokioms sąlygoms:

a) supaprastinta deklaracija pateikta deklaruojant prekes, kurių vertė ir kiekis mažesni už statistinę ribą;

b) supaprastintoje deklaracijoje jau yra pateikta visa informacija, būtina atitinkamai muitinės procedūrai įforminti; ir

c) supaprastinta deklaracija pateikta ne įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus būdu.

4. 166 straipsnyje nurodyta supaprastinta deklaracija arba 182 straipsnyje nurodytas įtraukimas į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus ir papildoma deklaracija laikomi vienu nedalomu dokumentu, kuris atitinkamai įsigalioja tą dieną, kai pagal 172 straipsnį priimama supaprastinta deklaracija, ir tą dieną, kai prekės įtraukiamos į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus.

▼B

5. Taikant 87 straipsnį, vieta, kurioje turi būti pateikta papildoma deklaracija, laikoma muitinės deklaracijos pateikimo vieta.

168 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) 166 straipsnio 2 dalyje nurodyto leidimo suteikimo sąlygas;

b) konkretų ►C2 167 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ◄ nurodytą laikotarpį, per kurį turi būti pateikta papildoma deklaracija;

c) konkretų 167 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį, per kurį deklarantas turi turėti deklaraciją papildančius dokumentus;

d) konkrečius atvejus, kai pagal 167 straipsnio 2 dalies b punktą atleidžiama nuo pareigos pateikti papildomą deklaraciją.

169 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 166 straipsnyje nurodytos supaprastintos deklaracijos pateikimo tvarką;

b) 167 straipsnyje nurodytos papildomos deklaracijos pateikimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 skirsnis

Visoms muitinės deklaracijoms taikomos nuostatos

170 straipsnis

Muitinės deklaracijos pateikimas

1. Nedarant poveikio 167 straipsnio 1 daliai, muitinės deklaraciją gali pateikti bet kuris asmuo, kuris gali pateikti visą informaciją, reikalingą taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai įforminti deklaruotos prekės, atlikimo tvarką. Šis asmuo taip pat turi galėti pateikti atitinkamas prekes muitinei arba užtikrinti, kad tos prekės jai būtų pateiktos.

Tačiau, jeigu dėl muitinės deklaracijos priėmimo konkrečiam asmeniui atsiranda tam tikrų pareigų, tą deklaraciją turi pateikti pats asmuo arba jo atstovas.

▼B

2. Deklarantas turi būti įsisteigęs Sąjungos muitų teritorijoje.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, nereikalaujama, kad Sąjungos muitų teritorijoje būtų įsisteigę šie deklarantai:

a) asmenys, pateikiantys tranzito ar laikinojo įvežimo muitinės deklaraciją;

b) asmenys, retkarčiais pateikiantys muitinės deklaraciją, taip pat ir galutinio vartojimo arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti, jeigu, muitinė laiko, kad tai yra pagrįsta;

c) asmenys, įsisteigę šalyje, kurios teritorija ribojasi su Sąjungos muitų teritorija, ir pateikiantys prekes, nurodytas muitinės deklaracijoje, greta tos šalies veikiančiai Sąjungos pasienio muitinės įstaigai, su sąlyga, kad šalis, kurioje asmenys įsisteigę, abipusiškumo pagrindais taiko palankias sąlygas asmenims, įsisteigusiems Sąjungos muitų teritorijoje.

4. Muitinės deklaracijų autentiškumas turi būti patvirtintas.

171 straipsnis

Muitinės deklaracijos pateikimas prieš pateikiant prekes

Muitinės deklaracija gali būti pateikta prieš numatomą prekių pateikimą muitinei. Jeigu prekės nepateikiamos per 30 dienų nuo muitinės deklaracijos pateikimo, muitinės deklaracija laikoma nepateikta.

172 straipsnis

Muitinės deklaracijos priėmimas

1. Muitinė iš karto priima muitinės deklaracijas, kurios atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas, jeigu jose nurodytos prekės pateiktos muitinei.

2. Jeigu nenustatyta kitaip, muitinės deklaracijos priėmimo muitinėje data yra ta data, kuri turi būti naudojama taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, ir atliekant visus kitus importo ar eksporto formalumus.

173 straipsnis

Muitinės deklaracijos taisymas

1. Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną arba daugiau muitinės jau priimtos muitinės deklaracijos duomenų elementų. Šiuo taisymu muitinės deklaracija negali būti pakeista tiek, kad ji galėtų būti taikoma ne toms prekėms, kurios iš pradžių buvo joje nurodytos.

▼B

2. Taisyti neleidžiama, jeigu prašymas pateikiamas po to, kai:

a) muitinė pranešė deklarantui, kad ketina patikrinti prekes; arba

b) muitinė nustatė, kad muitinės deklaracijos duomenys yra neteisingi; arba

c) muitinė išleido prekes.

3. Per trejus metus nuo muitinės deklaracijos priėmimo dienos deklarantui pateikus prašymą, gali būti leista pataisyti muitinės deklaraciją ir po prekių išleidimo, kad deklarantas galėtų įvykdyti savo pareigas, susijusias su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu prekėms.

174 straipsnis

Muitinės deklaracijos pripažinimas negaliojančia

1. Deklaranto prašymu jau priimtą muitinės deklaraciją muitinė pripažįsta negaliojančia, jeigu jai pakanka įrodymų, bet kuriuo iš šių atvejų:

a) prekės turi būti nedelsiant pateiktos kitai muitinės procedūrai įforminti;

b) susiklosčius ypatingoms aplinkybėms nebetikslinga prekėms įforminti muitinės procedūrą, kuriai įforminti jos buvo deklaruotos.

Tačiau jeigu muitinė yra pranešusi deklarantui apie savo ketinimą patikrinti prekes, prašymas pripažinti muitinės deklaraciją negaliojančia nepriimamas, kol šis tikrinimas neatliktas.

2. Jeigu nenustatyta kitaip, muitinės deklaracija negali būti pripažinta negaliojančia išleidus prekes.

175 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti 174 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, kai muitinės deklaracija pripažįstama negaliojančia išleidus prekes.

176 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) muitinės deklaracijos pateikimo pagal 171 straipsnį tvarką;

b) muitinės deklaracijos priėmimo, nurodyto 172 straipsnyje, tvarką, įskaitant tų taisyklių taikymo 179 straipsnyje nurodytais atvejais tvarką;

▼B

c) muitinės deklaracijos taisymo po prekių išleidimo pagal 173 straipsnio 3 dalį tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 skirsnis

Kiti supaprastinimai

177 straipsnis

Muitinės deklaracijų surašymo supaprastinimas, taikomas prekėms, priskiriamoms skirtingoms muitų tarifo subpozicijoms

1. Jeigu prekių siuntą sudaro prekės, priskiriamos skirtingoms muitų tarifo subpozicijoms, ir jeigu surašant muitinės deklaraciją atskirai pateikti duomenis pagal kiekvieną iš šių prekių muitų tarifo subpoziciją reikėtų neproporcingai daug darbo ir išlaidų, palyginti su taikytinu importo ar eksporto muitu, deklaranto prašymu muitinė gali sutikti, kad visai prekių siuntai būtų taikomas importo ar eksporto muitas, apskaičiuotas pagal muitų tarifo subpoziciją, kuriai priskiriamoms prekėms taikoma didžiausia importo ar eksporto muito norma.

2. Muitinė nesutinka, kad 1 dalyje nurodytu supaprastinimu būtų naudojamasi deklaruojant prekes, kurioms taikomi draudimai ar apribojimai arba akcizas, kai priemonei taikyti reikia tikslios prekių klasifikacijos.

178 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, patvirtina priemones, skirtas nustatyti muitų tarifo subpozicijas pagal 177 straipsnio 1 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

179 straipsnis

Centralizuotas muitinis įforminimas

1. Muitinė, gavusi prašymą, gali leisti asmeniui pateikti muitinės deklaraciją muitinės įstaigai, kurios kompetencijai priklauso tokio asmens įsisteigimo vietos priežiūra, kai deklaruojamos prekės pateikiamos muitinei kitoje muitinės įstaigoje.

Reikalavimas turėti pirmoje pastraipoje nurodytą leidimą gali būti netaikomas, jei muitinės deklaracija ir prekės pateikiamos muitinės įstaigoms, pavaldžioms vienai muitinei.

▼B

2. Asmuo, prašantis suteikti 1 dalyje nurodytą leidimą, turi būti įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas).

3. Muitinės įstaiga, kuriai pateikta muitinės deklaracija:

a) prižiūri, kad prekėms būtų įforminta atitinkama muitinės procedūra;

b) atlieka muitinį tikrinimą, susijusį su muitinės deklaracijos tikrinimu, nurodytu 188 straipsnio a ir b punktuose;

c) pagrįstais atvejais prašo muitinės įstaigos, kuriai pateiktos prekės, atlikti muitinį tikrinimą, susijusį su muitinės deklaracijos tikrinimu, nurodytu 188 straipsnio c ir d punktuose; ir

d) atlieka muitinės formalumus, susijusius su importo ar eksporto muito sumos, atitinkančios skolą muitinei, išieškojimu.

4. Muitinės įstaiga, kuriai pateikta muitinės deklaracija, ir muitinės įstaiga, kuriai pateiktos prekės, keičiasi informacija, būtina muitinės deklaracijos tikrinimui ir prekių išleidimui.

5. Muitinės įstaiga, kuriai pateiktos prekės, nepažeisdama savo teisės tikrinti į Sąjungos muitų teritoriją įvežtas ar iš jos išvežamas prekes, ►C2 atlieka 3 dalies c punkte nurodytą muitinį tikrinimą ◄ ir pateikia šio tikrinimo rezultatus muitinės įstaigai, kuriai pateikta muitinės deklaracija.

6. Muitinės įstaiga, kuriai pateikta muitinės deklaracija, išleidžia prekes pagal 194 ir 195 straipsnius, atsižvelgdama į:

a) savo atlikto muitinės deklaracijos tikrinimo rezultatus;

b) muitinės įstaigos, kuriai pateiktos prekės, atlikto muitinės deklaracijos tikrinimo ir įvežtų į Sąjungos muitų teritoriją ar iš jos išvežamų prekių tikrinimo rezultatus.

180 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

►C2 Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai ◄ priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti 179 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto leidimo suteikimo sąlygas.

181 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) centralizuoto muitinio įforminimo, nurodyto 179 straipsnyje, ►C2 įskaitant su juo susijusius muitinės formalumus ir tikrinimą, tvarką; ◄

▼B

b) 182 straipsnio 3 dalyje nurodyto atleidimo nuo pareigos pateikti prekes taikant centralizuotą muitinį įforminimą tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

182 straipsnis

Įtraukimas į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus

1. Muitinė, gavusi prašymą, gali leisti asmeniui pateikti muitinės deklaraciją, įskaitant supaprastintą deklaraciją, įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus būdu, jeigu tuo metu, kai muitinės deklaracija pateikiama įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus būdu, tos deklaracijos duomenys saugomi muitinės žinioje deklaranto elektroninėje sistemoje.

2. Deklaracija laikoma priimta tuo momentu, kai prekės įtraukiamos į apskaitos registrus.

3. Muitinė, gavusi prašymą, gali atleisti nuo pareigos pateikti prekes. Tokiu atveju laikoma, kad prekės yra išleistos jų įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus momentu.

Nuo tos pareigos gali būti atleidžiama, jei įvykdytos visos šios sąlygos:

a) deklarantas yra įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas);

b) tai leistina dėl atitinkamų prekių pobūdžio ir srauto, kurie muitinei žinomi;

c) prižiūrinti muitinės įstaiga turi prieigą prie visos informacijos, kurios, jos nuomone, jai reikia, kad prireikus galėtų pasinaudoti teise patikrinti prekes;

d) įtraukimo į apskaitos registrus metu prekėms nebetaikomi draudimai arba apribojimai, išskyrus atvejus, kai leidime nurodyta kitaip.

Vis dėlto prižiūrinti muitinės įstaiga gali pareikalauti, kad susidarius tam tikroms situacijoms prekės būtų jai pateiktos.

4. Leidime nurodomos sąlygos, kurioms esant galimas prekių išleidimas.

183 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti 182 straipsnio 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimo sąlygas.

▼B

184 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 182 straipsnyje nurodyto įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus procedūrines taisykles, įskaitant su tuo susijusių muitinės formalumų atlikimo ir tikrinimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

185 straipsnis

Savikontrolė

1. Muitinė, gavusi prašymą, gali leisti ekonominės veiklos vykdytojui pačiam atlikti tam tikrus muitinės formalumus, kuriuos paprastai turi atlikti muitinė, apskaičiuoti mokėtiną importo ir eksporto muito sumą ir muitinei prižiūrint atlikti tam tikrus tikrinimus.

2. Asmuo, prašantis suteikti 1 dalyje nurodytą leidimą, turi būti įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas).

186 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti:

a) ►C2 185 straipsnio 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimo sąlygas; ◄

b) ►C2 muitinės formalumus ir tikrinimus, kuriuos turi atlikti ◄ 185 straipsnio 1 dalyje nurodyto leidimo turėtojas.

187 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias muitinės formalumų ir tikrinimų, kuriuos pagal 185 straipsnio 1 dalį turi atlikti leidimo turėtojas, tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3 SKYRIUS

Prekių tikrinimas ir išleidimas

1 skirsnis

Tikrinimas

188 straipsnis

Muitinės deklaracijos tikrinimas

Tikrindama priimtoje muitinės deklaracijoje pateiktų duomenų teisingumą, muitinė gali:

a) patikrinti deklaraciją ir ją papildančius dokumentus;

b) reikalauti, kad deklarantas pateiktų kitus dokumentus;

c) tikrinti prekes;

d) imti prekių pavyzdžius analizei arba detaliam patikrinimui.

189 straipsnis

Prekių tikrinimas ir pavyzdžių ėmimas

1. Deklarantas arba, jo atsakomybe, kitas asmuo nuveža prekes į jų tikrinimo ir pavyzdžių ėmimo vietas, taip pat atlieka visas prekių tvarkymo operacijas, reikalingas tokiam tikrinimui arba pavyzdžių ėmimui. Patirtas išlaidas apmoka deklarantas.

2. Deklarantas turi teisę dalyvauti ar būti atstovaujamas tikrinant prekes ir imant jų pavyzdžius. Muitinė, pagrįstai manydama, kad tai būtina, gali reikalauti, kad deklarantas arba jo atstovas dalyvautų tikrinant prekes ar imant jų pavyzdžius arba suteiktų muitinei pagalbą, būtiną tokiam tikrinimui arba pavyzdžių ėmimui palengvinti.

3. Jeigu pavyzdžiai imami laikantis galiojančių nuostatų, muitinė neprivalo mokėti jokios kompensacijos už jų paėmimą, tačiau apmoka pavyzdžių analizės arba tikrinimo išlaidas.

190 straipsnis

Dalinis prekių tikrinimas ir pavyzdžių ėmimas

1. Jeigu tikrinama tik dalis muitinės deklaracijoje nurodytų prekių arba imami tik dalies prekių pavyzdžiai, dalinio prekių tikrinimo arba pavyzdžių analizės ar tikrinimo rezultatai taikomi visoms toje deklaracijoje nurodytoms prekėms.

Tačiau deklarantas, manydamas, kad dalinio prekių tikrinimo arba paimtų pavyzdžių analizės arba tikrinimo rezultatų negalima taikyti likusiai deklaruotų prekių daliai, gali reikalauti, kad prekės būtų toliau tikrinamos arba imami papildomi pavyzdžiai. Toks reikalavimas patenkinamas, jeigu prekės nebuvo išleistos arba jeigu deklarantas įrodo, kad išleistos prekės niekaip nepakeistos.

▼B

2. Taikant 1 dalį, kai muitinės deklaracijoje nurodytos dviejų ar daugiau rūšių prekės, su kiekviena prekių rūšimi susiję duomenys laikomi sudarančiais atskirą deklaraciją.

191 straipsnis

Tikrinimo rezultatai

1. Muitinės deklaracijos tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos muitinės procedūros atlikimo tvarką.

2. Jeigu muitinės deklaracija nebuvo patikrinta, 1 dalis taikoma remiantis toje deklaracijoje pateiktais duomenimis.

3. Muitinės atlikto tikrinimo rezultatai visoje Sąjungos muitų teritorijoje turi tokią pačią įrodomąją galią.

192 straipsnis

Identifikavimo priemonės

1. Muitinė arba atitinkamais atvejais muitinės leidimą gavę ekonominės veiklos vykdytojai imasi priemonių, reikalingų prekėms identifikuoti, jeigu tokio identifikavimo reikia siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų, reglamentuojančių muitinės procedūros, kuriai įforminti tos prekės buvo deklaruotos, atlikimo tvarką.

Tos identifikavimo priemonės visoje Sąjungos muitų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią.

2. Nuimti arba sunaikinti ant prekių, jų pakuočių arba transporto priemonių uždėtus identifikavimo ženklus turi teisę tik muitinė arba muitinės leidimą gavę ekonominės veiklos vykdytojai, išskyrus atvejus, kai juos nuimti arba sunaikinti būtina susiklosčius nenumatytoms aplinkybėms arba dėl *force majeure*, norint išsaugoti prekes arba transporto priemones.

193 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato muitinės deklaracijos tikrinimo, prekių tikrinimo ir pavyzdžių ėmimo bei tikrinimo rezultatų vertinimo priemones.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2 skirsnis

Išleidimas

194 straipsnis

Prekių išleidimas

1. Jeigu įvykdomos atitinkamos muitinės procedūros įforminimo prekėms sąlygos ir jeigu prekėms jau pritaikyti visi įmanomi apribojimai ir netaikomi jokie draudimai, muitinė išleidžia prekes iš karto, kai patikrinami arba be patikrinimo priimami muitinės deklaracijoje pateikti duomenys.

Pirma pastraipa taip pat taikoma tais atvejais, kai 188 straipsnyje nurodyto tikrinimo neįmanoma atlikti per pagrįstai tam reikalingą laiką ir kai tolesniam tikrinimui atlikti prekės nebereikalingos.

2. Visos toje pačioje deklaracijoje nurodytos prekės išleidžiamos tuo pat metu.

►C2 Taikant pirmą pastraipą, kai muitinės deklaracijoje ◄ nurodytos dviejų ar daugiau rūšių prekės, su kiekviena prekių rūšimi susiję duomenys laikomi sudarančiais atskirą deklaraciją.

195 straipsnis

Išleidimas tik sumokėjus importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią skolą muitinei, arba pateikus garantiją

1. Jeigu prekėms įforminus muitinės procedūrą atsiranda skola muitinei, prekės išleidžiamos tik tuomet, kai sumokama skolą muitinei atitinkanti importo ar eksporto muito suma arba pateikiama pareigos sumokėti tą skolą įvykdymą užtikrinanti garantija.

Tačiau, nedarant poveikio trečios pastraipos taikymui, pirma pastraipa netaikoma laikinojo įvežimo atveju, kai prekės iš dalies neapmokestinamos importo muitu.

Jeigu laikydamasi nuostatų, reglamentuojančių muitinės procedūros, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, muitinė reikalauja pateikti garantiją, tos prekės neišleidžiamos atitinkamai muitinės procedūrai atlikti, kol tokia garantija nepateikiama.

2. Konkrečiais atvejais prekės išleidžiamos nereikalaujant pateikti garantiją už tas prekes, dėl kurių pateiktas prašymas pasinaudoti tarifine kvota.

3. Kai taikomas 166, 182 ir 185 straipsniuose nurodytas supaprastinimas ir pateikta bendroji garantija, prekės išleidžiamos muitinei netaikant garantijos stebėsenos priemonių.

▼B

196 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti 195 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus.

4 SKYRIUS

Disponavimas prekėmis

197 straipsnis

Prekių sunaikinimas

Turėdama pagrįstų priežasčių muitinė gali reikalauti, kad jai pateiktos prekės būtų sunaikintos, ir apie tai atitinkamai informuoja prekių turėtoją. Su sunaikinimu susijusias išlaidas apmoka prekių turėtojas.

198 straipsnis

Priemonės, kurių turi imtis muitinė

1. Muitinė imasi visų būtinų disponavimo prekėmis priemonių, įskaitant konfiskavimą ir pardavimą ar sunaikinimą, šiais atvejais:

a) jei nebuvo įvykdyta bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, arba prekės buvo nuslėptos nuo muitinės priežiūros;

b) jei prekės negali būti išleistos dėl kurios nors iš šių priežasčių:

   i) dėl nuo deklaranto priklausančių priežasčių per muitinės nustatytą laiką nebuvo įmanoma pradėti arba tęsti prekių tikrinimo;

   ii) nebuvo pateikti dokumentai, kuriuos privaloma pateikti prieš įforminant prekėms pageidaujamą muitinės procedūrą arba prieš išleidžiant jas tai procedūrai atlikti;

   iii) per nustatytą laiką nebuvo sumokėtas atitinkamai importo arba eksporto muitas arba nepateikta garantija, nors tai turėjo būti padaryta;

   iv) prekėms taikomi draudimai ar apribojimai;

c) jei išleistos prekės nepaimamos per pagrįstai tam reikalingą laiką;

d) jei po prekių išleidimo nustatoma, kad jų išleidimo reikalavimai nebuvo įvykdyti; arba

e) jei prekės perduodamos valstybės nuosavybėn pagal 199 straipsnį.

▼B

2. Kai ne Sąjungos prekės yra perduodamos valstybės nuosavybėn, sulaikomos arba konfiskuojamos, laikoma, kad joms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra. Jos įtraukiamos į muitinės sandėlio turėtojo tvarkomus apskaitos registrus, o jei prekes saugo muitinė, – į muitinės tvarkomus apskaitos registrus.

Jeigu prekėms, kurias ketinama sunaikinti, perduoti valstybės nuosavybėn, sulaikyti arba konfiskuoti, jau įforminta muitinės deklaracija, apskaitos registruose pateikiama nuoroda į tą muitinės deklaraciją. Muitinė tą muitinės deklaraciją pripažįsta negaliojančia.

3. Su 1 dalyje nurodytomis priemonėmis susijusias išlaidas apmoka:

a) 1 dalies a punkte nurodytu atveju – bet kuris asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas, arba asmuo, kuris nuslėpė prekes nuo muitinės priežiūros;

b) 1 dalies b ir c punktuose nurodytais atvejais – deklarantas;

c) 1 dalies d punkte nurodytu atveju – asmuo, turėjęs įvykdyti prekių išleidimo reikalavimus;

d) 1 dalies e punkte nurodytu atveju – asmuo, perduodantis prekes valstybės nuosavybėn.

199 straipsnis

Prekių perdavimas valstybės nuosavybėn

Gavęs išankstinį muitinės sutikimą, muitinės procedūros vykdytojas arba, atitinkamais atvejais, prekių turėtojas gali perduoti valstybės nuosavybėn ne Sąjungos prekes ir prekes, kurioms taikoma galutinio vartojimo procedūra.

200 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 197 straipsnyje nurodyto prekių sunaikinimo tvarką;

b) 198 straipsnio 1 dalyje nurodyto prekių pardavimo tvarką;

c) prekių perdavimo valstybės nuosavybėn pagal 199 straipsnį tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠLEIDIMAS Į LAISVĄ APYVARTĄ IR ►C2 ATLEIDIMAS NUO EKSPORTO MUITO ◄

1 SKYRIUS

Išleidimas į laisvą apyvartą

201 straipsnis

Taikymo sritis ir poveikis

1. Norint, kad ne Sąjungos prekės patektų į Sąjungos rinką ar galėtų būti naudojamos arba vartojamos Sąjungos muitų teritorijoje asmeninėms reikmėms, toms prekėms įforminama išleidimo į laisvą apyvartą procedūra.

2. Prekių išleidimas į laisvą apyvartą reiškia, kad:

a) surinktos visos privalomos importo muito sumos;

b) atitinkamais atvejais surinkti kiti privalomieji mokėjimai, kaip numatyta atitinkamose galiojančiose nuostatose, susijusiose su tokių mokėjimų rinkimu;

c) pritaikytos prekybos politikos priemonės, draudimai ir apribojimai, jeigu jie neturėjo būti pritaikyti ankstesniame etape; ir

d) atlikti kiti nustatyti prekių importo formalumai.

3. Išleistos į laisvą apyvartą ne Sąjungos prekės įgyja Sąjungos prekių muitinį statusą.

202 straipsnis

Prekybos politikos priemonės

1. Jei perdirbtieji produktai, gauti taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, išleidžiami į laisvą apyvartą, o importo muito suma apskaičiuojama pagal 86 straipsnio 3 dalį, taikomos tos prekybos politikos priemonės, kurios taikytinos išleidžiant į laisvą apyvartą prekes, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra.

2. 1 dalis netaikoma atliekoms ir laužui.

3. Jei perdirbtieji produktai, gauti taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, išleidžiami į laisvą apyvartą, o importo muito suma apskaičiuojama pagal 85 straipsnio 1 dalį, toms prekėms taikytinos prekybos politikos priemonės taikomos tik tuo atveju, jei tos priemonės taikomos ir prekėms, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra.

▼B

4. Jei Sąjungos teisės aktuose nustatytos prekybos politikos priemonės, kurios taikomos išleidimo į laisvą apyvartą atvejais, tokios priemonės netaikomos perdirbtiesiems produktams, išleidžiamiems į laisvą apyvartą po laikinojo išvežimo perdirbti procedūros, jei:

a) perdirbtieji produktai tebėra Sąjungos kilmės prekės pagal 60 straipsnį;

b) laikinai išvežtos perdirbti prekės buvo remontuojamos, be kita ko, taikant 261 straipsnyje nurodytą standartinio prekių pakeitimo sistemą; arba

c) prekės laikinai išvežamos perdirbti po kitų perdirbimo operacijų pagal 258 straipsnį.

2 SKYRIUS

Atleidimas nuo importo muito

1 skirsnis

Grąžintos prekės

203 straipsnis

Taikymo sritis ir poveikis

1. Ne Sąjungos prekės, pirma eksportuotos iš Sąjungos muitų teritorijos kaip Sąjungos prekės, o po to per trejus metus grąžintos atgal į šią teritoriją bei deklaruotos išleidimui į laisvą apyvartą įforminti, suinteresuotojo asmens prašymu atleidžiamos nuo importo muito.

Pirma pastraipa taikoma ir tais atvejais, kai grąžintos prekės sudaro tik dalį anksčiau iš Sąjungos muitų teritorijos eksportuotų prekių.

2. Susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, 1 dalyje nurodytas trejų metų laikotarpis gali būti pratęstas.

3. Jeigu grąžintos prekės, prieš jas eksportuojant iš Sąjungos muitų teritorijos, dėl jų galutinio vartojimo pagal ypatingą paskirtį buvo išleistos į laisvą apyvartą be muito arba pritaikius sumažintą importo muito normą, 1 dalyje nustatytas atleidimas nuo muito joms taikomas tik tuo atveju, jeigu jos išleidžiamos į laisvą apyvartą tam pačiam galutiniam vartojimui.

Jeigu atitinkamos prekės išleidžiamos į laisvą apyvartą nebe tam pačiam galutiniam vartojimui, iš importo muito sumos, mokėtinos už šias prekes, atimama muito suma, surinkta už tas prekes pirmą kartą jas išleidžiant į laisvą apyvartą. Jeigu pastaroji suma yra didesnė už muito sumą, mokėtiną už išleidžiamas į laisvą apyvartą grąžintas prekes, perviršis negrąžinamas.

4. Jeigu į laisvą apyvartą išleidžiamos prekės, kurios prarado turėtą Sąjungos prekių muitinį statusą pagal 154 straipsnį, taikomos 1, 2 ir 3 dalys.

▼B

5. Atleidimas nuo importo muito taikomas tik tuo atveju, jei prekės grąžinamos tokio paties pavidalo, kokio buvo eksportuotos.

6. Atleidimui nuo importo muito pagrįsti pateikiama informacija, įrodanti, kad įvykdytos tokio atleidimo sąlygos.

204 straipsnis

Prekės, kurioms buvo pritaikytos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės

Jeigu konkrečiais atvejais nenustatyta kitaip, 203 straipsnyje numatytas atleidimas nuo importo muito netaikomas prekėms, kurias eksportuojant iš Sąjungos muitų teritorijos buvo pritaikytos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės.

205 straipsnis

Prekės, kurioms anksčiau buvo įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra

1. 203 straipsnis taikomas ir perdirbtiesiems produktams, kurie pirma buvo reeksportuoti iš Sąjungos muitų teritorijos atlikus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

2. Deklarantui pateikus prašymą ir būtiną informaciją, importo muito suma, mokėtina už prekes, kurioms taikoma 1 dalis, apskaičiuojama vadovaujantis 86 straipsnio 3 dalimi. Jų išleidimo į laisvą apyvartą data laikoma reeksporto deklaracijos priėmimo data.

3. 203 straipsnyje numatytas atleidimas nuo importo muito netaikomas perdirbtiesiems produktams, eksportuotiems pagal 223 straipsnio 2 dalies c punktą, išskyrus atvejus, kai užtikrinama, jog jokios prekės nebus pateiktos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.

206 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) atvejus, kai prekės laikomos grąžintomis tokio paties pavidalo, kokio buvo eksportuotos;

b) 204 straipsnyje nurodytus konkrečius atvejus.

207 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 203 straipsnio 6 dalyje nurodyto informacijos pateikimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2 skirsnis

Jūrų žvejybos ir iš jūros išgauti produktai

208 straipsnis

Jūrų žvejybos produktai ir kiti iš jūros išgauti produktai

1. Nedarant poveikio 60 straipsnio 1 daliai, išleidžiant į laisvą apyvartą nuo importo muito atleidžiami:

a) jūrų žvejybos produktai ir kiti produktai, kuriuos Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančios šalies ar teritorijos teritorinėje jūroje sužvejojo arba iš tos jūros išgavo laivai, registruoti tik valstybėje narėje ir plaukiojantys su tos valstybės vėliava;

b) produktai, gauti iš a punkte nurodytų produktų pramoniniuose laivuose, atitinkančiuose tame punkte nustatytas sąlygas.

2. 1 dalyje nurodytam atleidimui nuo importo muito pagrįsti pateikiami įrodymai, kad įvykdytos toje dalyje nustatytos sąlygos.

209 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 208 straipsnio 2 dalyje nurodyto įrodymų pateikimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS PROCEDŪROS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

210 straipsnis

Taikymo sritis

Prekėms gali būti įformintos specialiosios procedūros, priskirtinos kuriai nors iš šių kategorijų:

a) tranzito, kuriai priskiriamos išorinio ir vidinio tranzito procedūros;

b) saugojimo, kuriai priskiriamos muitinio sandėliavimo ir laisvosios zonos procedūros;

c) ►C2 tikslinio naudojimo, kuriai priskiriamos ◄ laikinojo įvežimo ir galutinio vartojimo procedūros;

d) perdirbimo, kuriai priskiriamos laikinojo įvežimo perdirbti ir laikinojo išvežimo perdirbti procedūros.

▼B

211 straipsnis

Leidimas

1. Muitinės leidimo reikia:

a) norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, laikinojo įvežimo ar galutinio vartojimo procedūrą;

b) norint naudoti sandėlius prekių muitiniam sandėliavimui, išskyrus atvejus, kai sandėlio turėtojas yra pati muitinė.

Sąlygos, kuriomis leidžiama naudotis viena arba keliomis pirmoje pastraipoje nurodytomis procedūromis ar turėti sandėlius, nurodomos leidime.

2. Muitinė suteikia leidimą, taikomą atgaline data, kai įvykdytos visos šios sąlygos:

a) yra pagrįstas ekonominis poreikis;

b) prašymas nėra susijęs su bandymu apgauti;

c) pareiškėjas remdamasis ataskaitomis ar apskaitos registrais įrodė, kad:

i) visi procedūros reikalavimai yra įvykdyti;

ii) atitinkamais atvejais prekes įmanoma identifikuoti atitinkamą laikotarpį;

iii) tokios ataskaitos ar apskaitos registrai sudaro sąlygas kontroliuoti kaip atliekama procedūra;

d) gali būti atlikti visi formalumai, būtini su atitinkamomis prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti, įskaitant atitinkamos muitinės deklaracijos pripažinimą negaliojančia, jeigu to reikia;

e) per trejus metus iki prašymo priėmimo dienos pareiškėjui nebuvo suteiktas joks leidimas, taikomas atgaline data;

f) nereikia patikrinti ekonominių sąlygų, išskyrus atvejus, kai prašymas susijęs su leidimo atlikti tos pačios rūšies operacijas su tokiomis pačiomis prekėmis atnaujinimu;

g) prašymas nėra susijęs su sandėlių naudojimu prekių muitiniam sandėliavimui;

h) jei prašymas susijęs su leidimo atlikti tos pačios rūšies operacijas su tokiomis pačiomis prekėmis atnaujinimu, prašymas pateikiamas per trejus metus nuo pirminio leidimo galiojimo pabaigos.

Muitinė gali suteikti leidimą, taikomą atgaline data, ir tuo atveju, jei prekių, kurioms buvo įforminta muitinės procedūra, jau nebėra prašymo suteikti tokį leidimą priėmimo metu.

▼B

3. Jeigu nenumatyta kitaip, 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik asmenims, kurie įvykdo visas šias sąlygas:

a) yra įsisteigę Sąjungos muitų teritorijoje;

b) deramai užtikrina, kad operacijos bus tinkamai atliekamos. Įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas) laikomas įvykdžiusiu šiame punkte nustatytą sąlygą, jei 38 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytame leidime atsižvelgta į jo veiklą, susijusią su atitinkama specialiąja procedūra.

c) pagal 89 straipsnį pateikia garantiją, jeigu prekėms įforminus specialiąją procedūrą gali atsirasti skola muitinei arba pareiga sumokėti kitus privalomuosius mokėjimus;

d) atitinkamai naudoja prekes arba organizuoja jų naudojimą, arba atlieka prekių perdirbimo operacijas arba organizuoja jų vykdymą, jeigu norima taikyti laikinojo įvežimo arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

4. Jeigu nenumatyta kitaip ir be to, kas išdėstyta 3 dalyje, 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) muitinė gali vykdyti muitinės priežiūrą nenaudodama administracinių priemonių, kurios yra neproporcingos siekiamai gauti ekonominei naudai;

b) leidimas taikyti perdirbimo procedūrą neturės neigiamo poveikio esminiams Sąjungos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos).

5. Išskyrus atvejus, kai įrodyta priešingai arba kai ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis, laikoma, kad neigiamas poveikis esminiams Sąjungos gamintojų interesams, nurodytas 4 dalies b punkte, nebus padarytas.

6. Jeigu yra įrodymų, kad gali būti padarytas neigiamas poveikis esminiams Sąjungos gamintojų interesams, Sąjungos mastu atliekamas ekonominių sąlygų tikrinimas.

212 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) leidimo taikyti 211 straipsnio 1 dalyje nurodytas procedūras suteikimo sąlygas;

b) 211 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytų sąlygų taikymo išimtis;

c) atvejus, kai pagal 211 straipsnio 5 dalį ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis.

▼B

213 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 211 straipsnio 6 dalyje nurodyto ekonominių sąlygų tikrinimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

214 straipsnis

Apskaitos registrai

1. Išskyrus tranzito procedūros taikymo atvejus arba atvejus, kai numatyta kitaip, leidimo turėtojas, muitinės procedūros vykdytojas ir visi asmenys, besiverčiantys veikla, susijusia su prekių saugojimu, apdorojimu arba perdirbimu, arba prekių pardavimu arba pirkimu laisvosiose zonose, tvarko atitinkamus apskaitos registrus laikydamiesi muitinės nustatytos tvarkos.

Apskaitos registrai turi būti tvarkomi taip, kad naudodamasi juose registruojama informacija ir duomenimis muitinė galėtų prižiūrėti, kaip atliekama atitinkama procedūra ir, visų pirma, identifikuoti prekes, kurioms ta procedūra įforminta, jų muitinį statusą ir gabenimo operacijas.

2. Įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas) laikomas įvykdžiusiu 1 dalyje nustatytą pareigą, jeigu jo tvarkomi apskaitos registrai yra tinkami atitinkamai specialiajai procedūrai taikyti.

215 straipsnis

Specialiosios procedūros pripažinimas įvykdyta

1. Išskyrus tranzito procedūros taikymo atvejus ir nedarant poveikio 254 straipsnio taikymui, specialioji procedūra pripažįstama įvykdyta, kai prekėms, kurioms buvo įforminta ta procedūra, arba perdirbtiesiems produktams įforminama kita muitinės procedūra, tos prekės ar produktai išvežami iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinami nepaliekant jokių atliekų, arba perduodami valstybės nuosavybėn pagal 199 straipsnį.

2. Muitinė pripažįsta tranzito procedūrą įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra užbaigta teisingai.

3. Muitinė imasi visų priemonių, būtinų su prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti, jeigu joms įforminta procedūra nepripažįstama įvykdyta nustatyta tvarka.

4. Jeigu nenustatyta kitaip, procedūra pripažįstama įvykdyta per tam tikrą terminą.

▼B

216 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti 215 straipsnio 4 dalyje nurodytą terminą.

217 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

▼C3

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 215 straipsnyje nurodytos specialiosios procedūros pripažinimo įvykdyta procedūrines taisykles.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

218 straipsnis

Teisių ir pareigų perleidimas

Procedūros vykdytojo teisės ir pareigos, susijusios su prekėmis, kurioms buvo įforminta specialioji procedūra, išskyrus tranzitą, gali būti visos ar iš dalies perleistos kitam asmeniui, atitinkančiam tai procedūrai nustatytas sąlygas.

219 straipsnis

Prekių gabenimas

Konkrečiais atvejais prekės, kurioms įforminta specialioji procedūra, išskyrus prekes, kurioms įforminta tranzito procedūra, ir laisvojoje zonoje esančias prekes, gali būti gabenamos į įvairias Sąjungos muitų teritorijos vietas.

220 straipsnis

Įprastinės prekių tvarkymo operacijos

Su prekėmis, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo arba perdirbimo procedūra, arba su laisvojoje zonoje esančiomis prekėmis gali būti atliekamos įprastinės prekių tvarkymo operacijos, skirtos nepakitusiai prekių būklei išsaugoti, jų išvaizdai ar prekinei kokybei pagerinti arba joms paruošti paskirstymui ar perpardavimui.

221 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

►C2 Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai ◄ priimti deleguotuosius aktus:

a) nustatančius prekių, kurioms įforminta specialioji procedūra, išskyrus prekes, kurioms įforminta tranzito procedūra, ir laisvojoje zonoje esančias prekes, gabenimo pagal 219 straipsnį atvejus ir sąlygas;

▼B

b) ►C2 nustatančius įprastines prekių tvarkymo operacijas, kurios, ◄ kaip nurodyta 220 straipsnyje, gali būti atliekamos su prekėmis, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo arba perdirbimo procedūra, arba su laisvojoje zonoje esančiomis prekėmis.

222 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) procedūros vykdytojo teisių ir pareigų, susijusių su prekėmis, kurioms įforminta specialioji procedūra, išskyrus tranzitą, perleidimo pagal 218 straipsnį tvarką;

b) prekių, kurioms įforminta specialioji procedūra, išskyrus prekes, kurioms įforminta tranzito procedūra, ir laisvojoje zonoje esančias prekes, gabenimo pagal 219 straipsnį tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

223 straipsnis

Ekvivalentiškos prekės

1. Ekvivalentiškos prekės yra Sąjungos prekės, kurios yra saugomos, naudojamos arba perdirbamos vietoj prekių, kurioms įforminta specialioji procedūra.

Taikant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, ekvivalentiškos prekės yra ne Sąjungos prekės, kurios yra perdirbamos vietoj Sąjungos prekių, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra.

Jeigu nenumatyta kitaip, ekvivalentiškų prekių aštuonženklis Kombinuotosios nomenklatūros kodas, prekinė kokybė ir techninės charakteristikos turi būti tokie pat kaip ir prekių, kurias jos pakeičia.

2. Jeigu užtikrinama, kad procedūra bus tinkamai atliekama, visų pirma – muitinės priežiūros požiūriu, muitinė, gavusi prašymą, leidžia atlikti toliau nurodytus veiksmus:

a) naudoti ekvivalentiškas prekes taikant muitinio sandėliavimo, laisvosios zonos, galutinio vartojimo ir perdirbimo procedūrą;

b) konkrečiais atvejais naudoti ekvivalentiškas prekes taikant laikinojo įvežimo procedūrą;

c) laikinojo įvežimo perdirbti procedūros taikymo atveju – eksportuoti perdirbtuosius produktus, gautus iš ekvivalentiškų prekių, anksčiau nei importuojamos jomis pakeičiamos prekės;

d) laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymo atveju – importuoti perdirbtuosius produktus, gautus iš ekvivalentiškų prekių, anksčiau nei eksportuojamos jomis pakeičiamos prekės.

▼B

Įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas (muitinės formalumų supaprastinimas) laikomas įvykdžiusiu užtikrinimo, kad procedūra bus tinkamai atliekama, sąlygą, jeigu 38 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytame leidime atsižvelgta į veiklą, susijusią su ekvivalentiškų prekių naudojimu atliekant atitinkamą procedūrą.

3. Naudoti ekvivalentiškų prekių neleidžiama nė vienu iš šių atvejų:

a) kai įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą atliekamos tik 220 straipsnyje apibrėžtos įprastinės prekių tvarkymo operacijos;

b) jeigu tarp Sąjungos ir tam tikrų Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų arba tokių šalių ar teritorijų grupių sudarytame lengvatiniame susitarime uždrausta taikyti sąlyginį apmokestinimą arba neapmokestinimą importo muitu kilmės statuso neturinčioms prekėms, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą naudojamoms gaminant produktus, kuriems vadovaujantis minėtais susitarimais išduodamas arba surašomas prekių kilmės įrodymas;

c) jeigu tai sudarytų sąlygas nepagrįstai pasinaudoti palankesnėmis apmokestinimo importo muitu sąlygomis arba jeigu tai numatyta Sąjungos teisės aktuose.

4. 2 dalies c punkte nurodytu atveju ir tada, kai perdirbtieji produktai būtų apmokestinami eksporto muitu, jeigu nebūtų eksportuojami įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, leidimo turėtojas pateikia garantiją, užtikrinančią pareigos sumokėti eksporto muitą įvykdymą, jeigu ne Sąjungos prekės nebūtų importuotos per 257 straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį.

224 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) 223 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos nuostatų taikymo išimtis;

b) ekvivalentiškų prekių naudojimo pagal 223 straipsnio 2 dalį sąlygas;

c) konkrečius ekvivalentiškų prekių naudojimo taikant laikinojo įvežimo procedūrą pagal 223 straipsnio 2 dalies b punktą atvejus;

d) atvejus, kai pagal 223 straipsnio 3 dalies c punktą neleidžiama naudoti ekvivalentiškų prekių.

▼B

225 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato pagal 223 straipsnio 2 dalį leidžiamo ekvivalentiškų prekių naudojimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Tranzitas

1 skirsnis

Išorinis ir vidinis tranzitas

226 straipsnis

Išorinis tranzitas

1. Įforminus išorinio tranzito procedūrą ne Sąjungos prekės gali būti gabenamos iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą joms netaikant:

a) importo muito;

b) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose;

c) prekybos politikos priemonių, jeigu jomis nedraudžiama įvežti prekių į Sąjungos muitų teritoriją arba išvežti iš tos teritorijos.

2. Konkrečiais atvejais Sąjungos prekėms įforminama išorinio tranzito procedūra.

3. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas vienu iš šių būdų:

a) taikant išorinio Sąjungos tranzito procedūrą;

b) pagal TIR konvenciją, jei toks gabenimas:

i) pradėtas arba numatomas baigti ne Sąjungos muitų teritorijoje;

ii) vykdomas vykstant iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą per Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančią šalį ar teritoriją;

c) pagal ATA konvenciją arba Stambulo konvenciją, kai gabenama tranzitu;

d) su Reino manifestu (peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu 9 straipsnis);

▼B

e) su 302-ąja forma, numatyta 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytame Šiaurės Atlanto sutarties šalių susitarime dėl jų karinių pajėgų statuso;

f) pagal pašto sistemą, laikantis Pasaulinės pašto sąjungos aktų, kai prekės vežamos tuose aktuose numatytų teisių ir pareigų subjektų arba jų vardu.

227 straipsnis

Vidinis tranzitas

1. Įforminus vidinio tranzito procedūrą ir laikantis 2 dalyje nustatytų sąlygų Sąjungos prekės gali būti gabenamos iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą vykstant per tai muitų teritorijai nepriklausančią šalį ar teritoriją, ir jų muitinis statusas nepasikeičia.

2. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas vienu iš šių būdų:

a) taikant vidinio Sąjungos tranzito procedūrą, jeigu tokia galimybė numatyta tarptautinėje sutartyje;

b) pagal TIR konvenciją;

c) pagal ATA konvenciją arba Stambulo konvenciją, kai gabenama tranzitu;

d) su Reino manifestu (peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu 9 straipsnis);

e) su 302-ąja forma, kaip numatyta 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytame Šiaurės Atlanto sutarties šalių susitarime dėl jų karinių pajėgų statuso;

f) pagal pašto sistemą, laikantis Pasaulinės pašto sąjungos aktų, kai prekės vežamos tuose aktuose numatytų teisių ir pareigų subjektų arba jų vardu.

228 straipsnis

Viena teritorija tranzito tikslais

Jei prekės gabenamos iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą pagal TIR konvenciją, ATA konvenciją / Stambulo konvenciją, su 302-ąja forma arba pagal pašto sistemą, Sąjungos muitų teritorija tokio vežimo tikslais laikoma viena teritorija.

229 straipsnis

Asmenų teisės vykdyti TIR operacijas atėmimas

1. Jei valstybės narės muitinė nusprendžia iš tam tikro asmens atimti teisę vykdyti TIR operacijas pagal TIR konvencijos 38 straipsnį, tas sprendimas taikomas visoje Sąjungos muitų teritorijoje, o to asmens pateiktų TIR knygelių nepriima jokia muitinės įstaiga.

▼B

2. Valstybė narė praneša apie savo 1 dalyje nurodytą sprendimą ir jo taikymo datą kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

230 straipsnis

Įgaliotasis gavėjas TIR operacijoms

Muitinė, gavusi prašymą, gali įgalioti asmenį (toliau – įgaliotasis gavėjas) gauti prekes, gabenamas pagal TIR konvenciją, leidime nurodytoje vietoje, užbaigiant procedūrą pagal TIR konvencijos 1 straipsnio d punktą.

231 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) konkrečius atvejus, kai pagal 226 straipsnio 2 dalį Sąjungos prekėms įforminama išorinio tranzito procedūra;

b) ►C2 230 straipsnyje nurodyto leidimo suteikimo sąlygas. ◄

232 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 226 straipsnio 3 dalies b–f punktų ir 227 straipsnio 2 dalies b–f punktų taikymo Sąjungos muitų teritorijoje atsižvelgiant į Sąjungos poreikius procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Sąjungos tranzitas

233 straipsnis

Sąjungos tranzito procedūros vykdytojo ir įforminus Sąjungos tranzito procedūrą gabenamų prekių vežėjo bei gavėjo pareigos

1. Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visą tai, kas nurodyta toliau:

a) už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių;

b) už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi;

▼B

c) jeigu muitų teisės aktuose nenumatyta kitaip, už tai, kad būtų pateikta garantija, užtikrinanti galinčios atsirasti pareigos sumokėti importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią skolą muitinei, arba kitus privalomuosius mokėjimus, numatytus kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose, įvykdymą.

2. Procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai.

3. Prekių vežėjas arba gavėjas, kuris priima prekes žinodamas, kad jos gabenamos taikant Sąjungos tranzito procedūrą, taip pat atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių.

4. Gavusi prašymą, muitinė gali leisti naudotis bet kuriuo iš šių supaprastinimų, taikomų įforminant prekėms Sąjungos tranzito procedūrą arba užbaigiant tą procedūrą:

a) įgaliotojo siuntėjo statusu, kurį įgijusiam leidimo turėtojui leidžiama įforminti prekėms Sąjungos tranzito procedūrą nepateikiant jų muitinei;

b) įgaliotojo gavėjo statusu, kurį įgijusiam leidimo turėtojui leidžiama gauti prekes, gabenamas taikant Sąjungos tranzito procedūrą, leidime nurodytoje vietoje, užbaigiant procedūrą pagal 233 straipsnio 2 dalį;

c) naudoti specialias plombas, kai prekių, kurioms įforminta Sąjungos tranzito procedūra, identifikavimui užtikrinti jas reikalaujama plombuoti;

d) Sąjungos tranzito procedūros įforminimui prekėms naudoti muitinės deklaraciją, kurioje reikalaujama pateikti mažiau duomenų;

e) naudoti elektroninį transporto dokumentą kaip muitinės deklaraciją, kuria prekėms įforminama Sąjungos tranzito procedūra, jei jame pateikiami tokios deklaracijos duomenys ir jei tie duomenys prieinami muitinei išvykimo ir paskirties vietose, kad būtų įmanoma vykdyti prekių muitinės priežiūrą ir pripažinti procedūrą įvykdyta.

234 straipsnis

Prekės, kurios įforminus išorinio Sąjungos tranzito procedūrą gabenamos per Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančią šalį ar teritoriją

1. Išorinio Sąjungos tranzito procedūra taikoma prekėms, gabenamoms per Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančią šalį arba teritoriją, jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

a) tai numatyta pagal tarptautinį susitarimą;

b) prekės per tą šalį ar teritoriją vežamos su vienu transporto dokumentu, surašytu Sąjungos muitų teritorijoje.

▼B

2. 1 dalies b punkte nurodytu atveju išorinio Sąjungos tranzito procedūros taikymas sustabdomas, kol prekės yra ne Sąjungos muitų teritorijoje.

235 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti 233 straipsnio 4 dalyje nurodytų leidimų suteikimo sąlygas.

236 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) Sąjungos tranzito procedūros įforminimo prekėms ir šios procedūros užbaigimo tvarką;

b) naudojimosi 233 straipsnio 4 dalyje nurodytais supaprastinimais tvarką;

c) 234 straipsnyje nurodytų prekių, kurios įforminus išorinio Sąjungos tranzito procedūrą gabenamos per Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančią šalį ar teritoriją, muitinės priežiūros tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 SKYRIUS

Saugojimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

237 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įforminus saugojimo procedūrą ne Sąjungos prekės gali būti saugomos Sąjungos muitų teritorijoje joms netaikant:

a) importo muito;

b) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose;

c) prekybos politikos priemonių, jeigu jomis nedraudžiama įvežti prekių į Sąjungos muitų teritoriją arba išvežti iš tos teritorijos.

2. Muitinio sandėliavimo arba laisvosios zonos procedūra taip pat gali būti įforminta ir Sąjungos prekėms, vadovaujantis konkrečias sritis reglamentuojančiais Sąjungos teisės aktais arba norint, kad būtų priimtas sprendimas grąžinti importo muitą arba atsisakyti jį išieškoti.

▼B

3. Jeigu yra ekonominis poreikis ir jeigu tai neturės neigiamos įtakos muitinės priežiūrai, muitinė gali leisti, kad Sąjungos prekės būtų saugomos sandėlyje, skirtame muitiniam sandėliavimui. Nelaikoma, kad toms prekėms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra.

238 straipsnis

Saugojimo procedūros trukmė

1. Saugojimo procedūros taikymo prekėms laikas neribojamas.

2. Susiklosčius ypatingoms aplinkybėms muitinė gali nustatyti terminą, iki kurio saugojimo procedūra turi būti pripažinta įvykdyta, visų pirma, kai ilgalaikio prekių saugojimo atveju dėl jų rūšies ir pobūdžio gali kilti pavojus žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai arba aplinkai.

239 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato muitinio sandėliavimo ar laisvosios zonos procedūros įforminimo Sąjungos prekėms, kaip nurodyta 237 straipsnio 2 dalyje, procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Muitinis sandėliavimas

240 straipsnis

Saugojimas muitinės sandėliuose

1. Įforminus muitinio sandėliavimo procedūrą, ne Sąjungos prekės gali būti muitinei prižiūrint saugomos patalpose ar kitose vietose, kurias muitinė leido naudoti prekių saugojimui taikant tą procedūrą (toliau – muitinės sandėliai).

2. Muitinės sandėliai gali būti tokie, kuriuos prekių muitiniam sandėliavimui gali naudoti bet kuris asmuo (atvirieji muitinės sandėliai), arba tokie, kuriuos prekių saugojimui gali naudoti tik leidimo taikyti muitinio sandėliavimo procedūrą turėtojas (uždarieji muitinės sandėliai).

3. Prekės, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, gali būti laikinai išvežtos iš muitinės sandėlio. Tokiam išvežimui, išskyrus *force majeure* atvejus, reikalingas išankstinis muitinės leidimas.

▼B

241 straipsnis

Perdirbimas

1. Jeigu yra ekonominis poreikis ir jeigu tai neturi neigiamos įtakos muitinės priežiūrai, muitinė gali leisti, kad muitinės sandėlyje būtų atliekamas prekių, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti arba galutinio vartojimo procedūra, perdirbimas, jei laikomasi tų procedūrų taikymui numatytų sąlygų.

2. Nelaikoma, kad 1 dalyje nurodytoms prekėms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra.

242 straipsnis

Leidimo turėtojo arba procedūros vykdytojo atsakomybė

1. Leidimo turėtojas ir procedūros vykdytojas atsako už tai, kad būtų:

a) užtikrinta, kad prekės, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, nebūtų paimtos iš muitinės priežiūros; ir

b) vykdomos pareigos, susijusios su prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, saugojimu.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, leidime turėti atvirąjį muitinės sandėlį gali būti nurodyta, kad už 1 dalies a arba b punktuose nurodytų pareigų vykdymą atsako tik procedūros vykdytojas.

3. Procedūros vykdytojas atsako už pareigų, susijusių su muitinio sandėliavimo procedūros įforminimu prekėms, vykdymą.

3 skirsnis

Laisvosios zonos

243 straipsnis

Laisvųjų zonų statuso suteikimas

1. Valstybės narės gali suteikti Sąjungos muitų teritorijos dalims laisvųjų zonų statusą.

Valstybė narė nustato kiekvienos laisvosios zonos teritoriją ir prekių įvežimo bei išvežimo vietas.

2. Valstybės narės Komisijai praneša apie veikiančias laisvąsias zonas.

3. Laisvosios zonos turi būti aptvertos.

Muitinė prižiūri laisvųjų zonų teritorijos išorines ribas bei prekių įvežimo ir išvežimo vietas.

4. Gali būti atliekamas į laisvąsias zonas atvykstančių ir iš jų išvykstančių asmenų, įvežamų ir išvežamų prekių bei transporto priemonių muitinis tikrinimas.

▼B

244 straipsnis

Statiniai ir veikla laisvosiose zonose

1. Bet kokio statinio statybai laisvojoje zonoje būtina iš anksto gauti muitinės sutikimą.

2. Laikantis muitų teisės aktų, laisvojoje zonoje leidžiama vykdyti bet kokią pramoninę, prekybos arba paslaugų teikimo veiklą. Apie tokios veiklos vykdymą iš anksto pranešama muitinei.

3. Muitinė, atsižvelgdama į atitinkamų prekių pobūdį arba muitinės priežiūros reikalavimus, arba saugumo ir saugos reikalavimus, gali nustatyti 2 dalyje nurodytai veiklai taikomus draudimus arba apribojimus.

4. Asmenims, kurie deramai neužtikrina, kad bus laikomasi muitų teisės aktų nuostatų, muitinė gali uždrausti vykdyti veiklą laisvojoje zonoje.

245 straipsnis

Prekių pateikimas ir procedūros įforminimas

1. Į laisvąją zoną įvežtos prekės pateikiamos muitinei ir atliekami joms numatyti muitinės formalumai, bet kuriuo iš šių atvejų:

a) tos prekės į laisvąją zoną tiesiogiai įvežamos ne iš Sąjungos muitų teritorijos;

b) joms buvo įforminta muitinės procedūra, kuri užbaigiama arba pripažįstama įvykdyta laisvosios zonos procedūros įforminimo toms prekėms metu;

c) laisvosios zonos procedūra joms įforminama norint, kad būtų priimtas sprendimas grąžinti importo muitą arba atsisakyti jį išieškoti;

d) tokie formalumai numatyti ne muitų teisės aktuose.

2. Prekių, kurios į laisvąją zoną įvežamos 1 dalyje nenurodytomis aplinkybėmis, muitinei pateikti nereikia.

3. ►C2 Nedarant poveikio 246 straipsniui, ◄ laikoma, kad į laisvąją zoną įvežtoms prekėms laisvosios zonos procedūra įforminama:

a) jų įvežimo į laisvąją zoną metu, išskyrus atvejus, kai joms jau įforminta kita muitinės procedūra; arba

b) tranzito procedūros užbaigimo metu, išskyrus atvejus, kai joms nedelsiant įforminama kita muitinės procedūra.

246 straipsnis

Laisvosiose zonose esančios Sąjungos prekės

1. Sąjungos prekės gali būti įvežtos į laisvąją zoną, joje saugomos, gabenamos, naudojamos, perdirbamos arba suvartojamos. Tokiais atvejais nelaikoma, kad prekėms įforminta laisvosios zonos procedūra.

▼B

2. Suinteresuotojo asmens prašymu muitinė patvirtina, kad bet kurios iš toliau nurodytų prekių turi Sąjungos prekių muitinį statusą:

a) į laisvąją zoną įvežamos Sąjungos prekės;

b) Sąjungos prekės, su kuriomis laisvojoje zonoje buvo atliktos perdirbimo operacijos;

c) laisvojoje zonoje į laisvą apyvartą išleistos prekės.

247 straipsnis

Laisvosiose zonose esančios ne Sąjungos prekės

1. Laisvojoje zonoje esančios ne Sąjungos prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą arba joms gali būti įforminta laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo arba galutinio vartojimo procedūra, laikantis šioms procedūroms nustatytų reikalavimų.

Tokiais atvejais nelaikoma, kad prekėms įforminta laisvosios zonos procedūra.

2. Nedarant poveikio nuostatoms, taikytinoms atsargų tiekimui arba maisto produktų saugojimui, jeigu taip numatyta atitinkamos procedūros atlikimo tvarkoje, 1 dalis nekliudo naudoti arba vartoti prekių, kurių išleidimo į laisvą apyvartą arba laikinojo įvežimo atvejais netaikomas importo muitas arba priemonės, nustatytos įgyvendinant bendrąją žemės ūkio arba prekybos politiką.

Tokio naudojimo arba vartojimo atveju nereikia pateikti muitinės deklaracijos išleidimo į laisvą apyvartą arba laikinojo įvežimo procedūrai įforminti.

Tačiau tokią deklaraciją reikalaujama pateikti, jeigu tokioms prekėms taikoma tarifinė kvota arba tarifinė riba.

248 straipsnis

Prekių išvežimas iš laisvosios zonos

1. Nedarant poveikio kitų nei muitų teisė sričių teisės aktams, laisvojoje zonoje esančios prekės gali būti eksportuojamos ar reeksportuojamos iš Sąjungos muitų teritorijos arba įvežamos į kitą Sąjungos muitų teritorijos dalį.

2. Iš laisvosios zonos į kitas Sąjungos muitų teritorijos dalis išvežamoms prekėms taikomi 134–149 straipsniai.

249 straipsnis

Muitinis statusas

Kai prekės išvežamos iš laisvosios zonos į kitą Sąjungos muitų teritorijos dalį arba kai joms įforminama muitinės procedūra, jos laikomos ne Sąjungos prekėmis, išskyrus atvejus, kai įrodoma, kad jos turi Sąjungos prekių muitinis statusą.

▼B

Tačiau taikant eksporto muitą ir eksporto licencijas ar eksporto kontrolės priemones, nustatytas įgyvendinant bendrąją žemės ūkio ar prekybos politiką, tokios prekės laikomos Sąjungos prekėmis, jei nėra nustatyta, kad jos neturi Sąjungos prekių muitinio statuso.

4 SKYRIUS

Tikslinis naudojimas

1 skirsnis

Laikinasis įvežimas

250 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įforminus laikinojo įvežimo procedūrą, ne Sąjungos prekės, kurias ketinama reeksportuoti, gali būti naudojamos pagal tikslinę paskirtį Sąjungos muitų teritorijoje, visai arba iš dalies jas atleidžiant nuo importo muito ir netaikant joms nė vienos iš šių priemonių:

a) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose;

b) prekybos politikos priemonių, jeigu jomis nedraudžiama įvežti prekių į Sąjungos muitų teritoriją arba išvežti iš tos teritorijos.

2. Laikinojo įvežimo procedūra gali būti naudojama tik, jeigu laikomasi šių sąlygų:

a) prekių neketinama niekaip keisti, išskyrus normalų nusidėvėjimą dėl jų naudojimo;

b) įmanoma užtikrinti, kad prekes, kurioms įforminta procedūra, bus įmanoma identifikuoti, išskyrus atvejus, kai dėl prekių pobūdžio arba numatomo naudojimo identifikavimo priemonių nenaudojimas nesudarytų sąlygų piktnaudžiauti šia procedūra arba kai 223 straipsnyje nurodytais atvejais galima patikrinti, ar laikomasi nustatytų ekvivalentiškų prekių naudojimo sąlygų;

c) procedūros vykdytojas yra įsisteigęs ne Sąjungos muitų teritorijoje, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip;

d) laikomasi muitų teisės aktuose nustatytų reikalavimų, taikomų, kai prekės visai arba iš dalies atleidžiamos nuo muito.

251 straipsnis

Laikinojo įvežimo procedūros taikymo prekėms terminas

1. Muitinė nustato terminą, per kurį prekės, kurioms įforminta laikinojo įvežimo procedūra, turi būti reeksportuotos arba per kurį joms turi būti įforminta kita muitinės procedūra. Toks terminas turi būti pakankamas leidžiamo prekių naudojimo tikslui pasiekti.

▼B

2. Jeigu nenustatyta kitaip, ilgiausias terminas, kai siekiant to paties tikslo ir atsakomybę prisiėmus tam pačiam leidimo turėtojui prekėms gali būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra, yra 24 mėnesiai, kuris negali būti viršytas net ir tuo atveju, kai ši procedūra pripažįstama įvykdyta prekėms įforminus kitą specialiąją procedūrą, o po to vėl įforminama laikinojo įvežimo procedūra.

3. Jeigu susiklosčius ypatingoms aplinkybėms leidžiamo prekių naudojimo tikslo neįmanoma pasiekti per 1 ir 2 dalyse nurodytą terminą, muitinė gali, gavusi deramai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, pagrįstai reikalingam laikui tą terminą pratęsti.

4. Bendras laikotarpis, per kurį prekėms gali būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra, negali viršyti 10 metų, išskyrus atvejus, kai įvyksta nenumatyti įvykiai.

252 straipsnis

Importo muito suma laikinojo įvežimo atveju, kai iš dalies atleidžiama nuo importo muito

1. Prekėms įforminus laikinojo įvežimo procedūrą, atliekamą iš dalies jas atleidžiant nuo importo muito, mokama importo muito suma sudaro 3 % prekėms nustatytos importo muito sumos, kuri turėtų būti sumokėta, jeigu tos prekės būtų išleistos į laisvą apyvartą tą dieną, kai joms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra.

Ši suma mokama už kiekvieną mėnesį arba mėnesio dalį, kai prekėms buvo taikoma laikinojo įvežimo procedūra iš dalies atleidžiant jas nuo importo muito.

2. Importo muito suma negali būti didesnė už sumą, kurią būtų reikėję sumokėti, jeigu atitinkamos prekės būtų išleistos į laisvą apyvartą tą dieną, kai joms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra.

253 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

▼C3

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

▼B

a) 250 straipsnio 1 dalyje nurodytą tikslinę paskirtį;

b) 250 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytus reikalavimus.

2 skirsnis

Galutinis vartojimas

254 straipsnis

Galutinio vartojimo procedūra

1. Įforminus galutinio vartojimo procedūrą, prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą dėl jų tikslinės paskirties neapmokestinant muitu arba taikant sumažintą muito normą.

▼B

2. Kai prekių gamybos etapas yra toks, kuriame gali būti pasiektas tik ekonomiškai naudingas numatytas galutinis vartojimas, muitinė leidime gali nustatyti sąlygas, kai būtų laikoma, kad prekės suvartotos pagal paskirtį, dėl kurios prekės neapmokestinamos muitu arba joms taikoma sumažinta muito norma.

3. Jei prekės yra tinkamos vartoti pakartotinai ir muitinė laiko, kad jų tolimesnė muitinės priežiūra yra reikalinga siekiant išvengti piktnaudžiavimo, ►C2 ji tęsiama ne ilgesnį kaip dvejų metų laikotarpį, ◄ skaičiuojamą nuo tos dienos, kai prekės buvo pirmą kartą pavartotos pagal paskirtį, dėl kurios jos neapmokestinamos muitu arba joms taikoma sumažinta muito norma.

4. Taikant galutinio vartojimo procedūrą, muitinės priežiūra baigiama bet kuriuo iš šių atvejų:

a) kai prekės suvartojamos pagal paskirtį, dėl kurios jos neapmokestinamos muitu arba joms taikoma sumažinta muito norma;

b) kai prekės išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, sunaikinamos arba perduodamos valstybės nuosavybėn;

c) kai prekės suvartojamos ne pagal tą paskirtį, pagal kurią jos neapmokestinamos muitu arba joms taikoma sumažinta muito norma, ir sumokamas prekėms taikytinas importo muitas.

5. Jei privaloma nustatyti išeigą, galutinio vartojimo procedūrai taikomas 255 straipsnis.

6. Atliekos ir laužas, susidarantys apdorojant arba perdirbant prekes pagal nustatytą jų galutinio vartojimo paskirtį, ir dėl natūralaus mažėjimo patirti nuostoliai laikomi prekėmis, kurioms įformintas galutinis vartojimas pagal nustatytą paskirtį.

7. Laikoma, kad atliekoms ir laužui, susidariusiems sunaikinus prekes, kurioms įforminta galutinio vartojimo procedūra, įforminta muitinio sandėliavimo procedūra.

5 SKYRIUS

Perdirbimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

255 straipsnis

Išeiga

Išskyrus atvejus, kai išeiga yra nustatyta konkrečias sritis reglamentuojančiuose Sąjungos teisės aktuose, muitinė nustato perdirbimo operacijos išeigą arba vidutinę išeigą, arba, atitinkamais atvejais, tokios išeigos nustatymo būdą.

▼B

Išeiga arba vidutinė išeiga nustatoma įvertinus faktines aplinkybes, kuriomis atliekamos arba turi būti atliekamos perdirbimo operacijos. Ta išeiga prireikus gali būti tikslinama pagal 28 straipsnį.

2 skirsnis

Laikinasis įvežimas perdirbti

256 straipsnis

Taikymo sritis

1. Nedarant poveikio 223 straipsniui, ne Sąjungos prekėms įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, jos gali būti naudojamos Sąjungos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų tokioms prekėms netaikant:

a) importo muito;

b) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose;

c) prekybos politikos priemonių, jeigu jomis nedraudžiama įvežti prekių į Sąjungos muitų teritoriją arba išvežti iš tos teritorijos.

2. Laikinojo įvežimo perdirbti procedūra gali būti taikoma ne remonto ir sunaikinimo atvejais tik tada, jeigu, nekliudant naudoti gamybos priedus, prekes, kurioms įforminta procedūra, įmanoma identifikuoti perdirbtuosiuose produktuose.

223 straipsnyje nurodytu atveju procedūra gali būti taikoma tada, kai įmanoma patikrinti, ar laikomasi nustatytų ekvivalentiškų prekių naudojimo sąlygų.

3. Be to, kas išdėstyta 1 ir 2 dalyse, laikinojo įvežimo perdirbti procedūra taip pat gali būti taikoma bet kurioms iš šių prekių:

a) prekėms, su kuriomis ketinama atlikti operacijas, kuriomis siekiama užtikrinti jų atitiktį išleidimo į laisvą apyvartą techniniams reikalavimams;

b) prekėms, su kuriomis ►C2 turi būti atliktos įprastinės tvarkymo operacijos pagal 220 straipsnį. ◄

257 straipsnis

Procedūros pripažinimo įvykdyta laikotarpis

1. ►C3 Muitinė nustato laikotarpį, per kurį laikinojo įvežimo perdirbti procedūra turi būti pripažinta įvykdyta pagal 215 straipsnį. ◄

Šis laikotarpis skaičiuojamas nuo tos dienos, kurią ne Sąjungos prekėms įforminama procedūra, ir nustatomas įvertinus laiką, kurio reikia perdirbimo operacijoms atlikti ir procedūrai pripažinti įvykdyta.

▼B

2. Muitinė gali, gavusi deramai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, pratęsti laikotarpį, nustatytą pagal 1 dalį, iki pagrįstai reikalingos trukmės.

Leidime gali būti nurodyta, kad atitinkamą mėnesį, ketvirtį arba pusmetį prasidėjęs laikotarpis baigiasi atitinkamai kito mėnesio, ketvirčio arba pusmečio paskutinę dieną.

3. Ankstesnio eksporto pagal 223 straipsnio 2 dalies c punktą atveju leidime nustatomas laikotarpis, per kurį ne Sąjungos prekės turi būti deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti, įvertinus laiką, kurio reikia jų įsigijimui ir atvežimui į Sąjungos muitų teritoriją.

Pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis nustatomas mėnesiais ir negali viršyti šešių mėnesių. Jis skaičiuojamas nuo eksporto deklaracijos, pateiktos deklaruojant perdirbtuosius produktus, gautus iš atitinkamų ekvivalentiškų prekių, priėmimo dienos.

4. Leidimo turėtojo prašymu 3 dalyje nurodytas šešių mėnesių laikotarpis gali būti pratęstas ir jam pasibaigus, su sąlyga, kad bendras laikotarpis neviršytų 12 mėnesių.

258 straipsnis

Laikinasis reeksportas tolesniam perdirbimui

Muitinė, gavusi prašymą, gali leisti kai kurias arba visas prekes, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, arba perdirbtuosius produktus laikinai reeksportuoti tolesniam perdirbimui ne Sąjungos muitų teritorijoje laikantis laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai nustatytų sąlygų.

3 skirsnis

Laikinasis išvežimas perdirbti

259 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, Sąjungos prekės gali būti laikinai eksportuojamos iš Sąjungos muitų teritorijos perdirbimo operacijoms atlikti. Iš šių prekių gauti perdirbtieji produktai gali būti išleisti į laisvą apyvartą visai arba iš dalies juos atleidžiant nuo importo muito gavus prašymą, kurį pateikia leidimo turėtojas ar bet kuris kitas Sąjungos muitų teritorijoje įsisteigęs asmuo, jei tas asmuo yra gavęs leidimo turėtojo sutikimą ir įvykdytos leidime nustatytos sąlygos.

2. Laikinojo išvežimo perdirbti procedūros neleidžiama taikyti bet kurioms iš šių Sąjungos prekių:

a) prekėms, kurias eksportavus grąžinamas importo muitas arba atsisakoma jį išieškoti;

▼B

b) prekėms, kurios prieš jų eksportą dėl jų galutinio vartojimo buvo išleistos į laisvą apyvartą jų neapmokestinus muitu arba pritaikius sumažintą muito normą, tačiau jų galutinio vartojimo tikslai nebuvo pasiekti, išskyrus atvejus, kai reikia atlikti šių prekių remonto operacijas;

c) prekėms, kurias eksportavus mokamos eksporto grąžinamosios išmokos;

d) prekėms, kurias eksportavus įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką gaunama kitokia finansinė nauda, išskyrus c punkte nurodytas eksporto grąžinamąsias išmokas.

3. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį perdirbtųjų produktų pavidalą įgijusios laikinai eksportuotos prekės turi būti reimportuotos į Sąjungos muitų teritoriją ir per kurį jos turi būti išleistos į laisvą apyvartą tam, kad būtų galima jas visai arba iš dalies atleisti nuo importo muito. Gavusi deramai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, muitinė gali tą laikotarpį pratęsti iki pagrįstai reikalingos trukmės.

260 straipsnis

Nemokamai remontuojamos prekės

1. Jeigu pateikiami muitinei priimtini įrodymai, kad prekės buvo remontuojamos nemokamai vykdant sutartyje arba teisės akte numatytą pareigą, susijusią su duota garantija, arba dėl gamybos ar panaudotos medžiagos defekto, jos visai atleidžiamos nuo importo muito.

2. 1 dalis netaikoma, jeigu į gamybos ar panaudotos medžiagos defektą buvo atsižvelgta pirmą kartą išleidžiant atitinkamas prekes į laisvą apyvartą.

▼M2

260a straipsnis

Pagal tarptautinius susitarimus remontuojamos arba pakeistos prekės

1. Perdirbtieji produktai, gauti iš prekių, kurioms buvo įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra, visai atleidžiami nuo importo muito, jeigu pateikiami muitinei priimtini įrodymai, kad:

a) tos prekės buvo remontuojamos arba pakeistos Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančioje šalyje arba teritorijoje, su kuria Sąjunga yra sudariusi tarptautinį susitarimą, kuriame numatytas toks atleidimas, ir

b) vykdomos a punkte nurodytame susitarime nustatytos atleidimo nuo importo muito sąlygos.

2. 1 dalis netaikoma perdirbtiesiems produktams, gautiems iš 223 straipsnyje nurodytų ekvivalentiškų prekių, ir pakaitos produktams, nurodytiems 261 ir 262 straipsniuose.

▼B

261 straipsnis

Standartinio prekių pakeitimo sistema

1. Taikant standartinio prekių pakeitimo sistemą, importuoti produktai (pakaitos produktai) gali, laikantis 2–5 dalių, pakeisti perdirbtuosius produktus.

2. Muitinė, gavusi prašymą, leidžia taikyti standartinio prekių pakeitimo sistemą, jeigu perdirbimo operacijos turinį sudaro defektų turinčių Sąjungos prekių remontas ir jeigu toms prekėms netaikomos įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką nustatytos priemonės arba speciali tvarka, kuri taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus.

3. Pakaitos produktų aštuonženklis Kombinuotosios nomenklatūros kodas, prekinė kokybė ir techninės charakteristikos turi būti tokie pat kaip ir defektų turinčių prekių, jeigu šios prekės būtų suremontuotos.

4. Jeigu defektų turinčios prekės prieš jas eksportuojant buvo naudotos, pakaitos produktai taip pat turi būti naudoti.

Tačiau muitinė netaiko pirmoje pastraipoje nustatyto reikalavimo, jeigu pakaitos produktai buvo pateikti nemokamai vykdant sutartyje arba teisės akte numatytą pareigą, susijusią su duota garantija, arba dėl panaudotos medžiagos ar gamybos defekto.

5. Nuostatos, taikytinos perdirbtiesiems produktams, taikomos ir pakaitos produktams.

262 straipsnis

Ankstesnis pakaitos produktų importas

1. Muitinė leidžia, kad, laikantis jos nustatytų sąlygų ir gavus suinteresuotojo asmens prašymą, pakaitos produktai būtų importuoti anksčiau nei eksportuojamos defektų turinčios prekės.

Pakaitos produktų ankstesnio importo atveju pateikiama garantija, užtikrinanti, kad bus įvykdyta pareiga sumokėti importo muitą, kurį reikėtų sumokėti, jeigu defektų turinčios prekės nebūtų eksportuotos pagal 2 dalį.

2. Defektų turinčios prekės eksportuojamos per du mėnesius nuo deklaracijos pakaitos produktų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti priėmimo muitinėje dienos.

3. Jeigu, susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, defektų turinčios prekės negali būti eksportuotos per 2 dalyje nurodytą laikotarpį, muitinė gali, suinteresuotajam asmeniui pateikus deramai pagrįstą prašymą, pratęsti tą laikotarpį iki pagrįstai reikalingos trukmės.

▼B

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKIŲ IŠVEŽIMAS IŠ SĄJUNGOS MUITŲ TERITORIJOS

1 SKYRIUS

Formalumai prieš prekių išvežimą

263 straipsnis

Išankstinės išvežimo deklaracijos pateikimas

1. Iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamos prekės turi būti nurodytos išankstinėje išvežimo deklaracijoje, kuri pateikiama kompetentingai muitinės įstaigai per konkretų terminą iki prekių išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos.

2. 1 dalyje nurodyta pareiga netaikoma:

a) kai transporto priemonės vyksta tik per Sąjungos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo toje teritorijoje ir kai prekės vežamos tokiomis transporto priemonėmis; arba

b) konkrečiais atvejais, deramai pagrįstais prekių ar transporto rūšimi arba tarptautinių susitarimų reikalavimais.

3. ►C2 Išankstinei išvežimo deklaracijai pateikti naudojama ◄ kuri nors iš šių formų:

a) muitinės deklaracija, jei prekėms, kurios išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, įforminta muitinės procedūra, kurią įforminant reikalaujama pateikti tokią deklaraciją;

b) reeksporto deklaracija, pateikiama pagal 270 straipsnį;

c) išvežimo bendroji deklaracija, pateikiama pagal 271 straipsnį.

4. Išankstinėje išvežimo deklaracijoje pateikiami duomenys, būtini rizikos analizei, atliekamai saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais.

264 straipsnis

Rizikos analizė

Muitinės įstaiga, kuriai pateikiama 263 straipsnyje nurodyta išankstinė išvežimo deklaracija, užtikrina, kad remiantis ta deklaracija per nustatytą terminą būtų atlikta rizikos analizė, pirmiausia – saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais, ir imasi tos rizikos analizės rezultatais pagrįstų būtinų priemonių.

265 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti:

a) 263 straipsnio 1 dalyje nurodytą konkretų terminą prieš prekių išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos, per kurį, atsižvelgiant į transporto rūšį, turi būti pateikta išankstinė išvežimo deklaracija;

▼C3

b) konkrečius atvejus, kai pagal 263 straipsnio 2 dalies b punktą netaikoma pareiga pateikti išankstinę išvežimo deklaraciją.

▼B

266 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 264 straipsnyje nurodytą terminą, per kurį, atsižvelgiant į 263 straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą, turi būti atlikta rizikos analizė.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Prekių išvežimo formalumai

267 straipsnis

Muitinės priežiūra ir išvežimo formalumai

1. Iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamos prekės yra muitinės prižiūrimos ir gali būti atliekamas jų muitinis tikrinimas. Atitinkamais atvejais muitinė gali nustatyti prekių išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos maršrutą ir terminą.

2. Iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamas prekes jų išvežimo vietoje muitinei pateikia vienas iš šių asmenų:

a) iš Sąjungos muitų teritorijos prekes išvežantis asmuo;

b) asmuo, kurio vardu ar kurio interesais veikia asmuo, išvežantis prekes iš Sąjungos muitų teritorijos;

c) asmuo, prisiėmęs atsakomybę už prekių vežimą iki jų išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos.

3. Išvežant prekes iš Sąjungos muitų teritorijos atitinkamais atvejais:

a) grąžinamas importo muitas arba atsisakoma jį išieškoti;

b) mokamos eksporto grąžinamosios išmokos;

c) renkamas eksporto muitas;

d) atliekami formalumai, privalomi pagal galiojančias nuostatas dėl kitų privalomųjų mokėjimų;

e) taikomi draudimai ir apribojimai, pagrįsti, *inter alia*, visuomenės dorovės, viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės apsaugos, aplinkos apsaugos, nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos, pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos reikalavimais, įskaitant susijusius su narkotikų prekursorių kontrole, tam tikras intelektinės nuosavybės teises pažeidžiančiomis prekėmis ir grynaisiais pinigais, taip pat žuvų išteklių apsaugos bei valdymo priemonių ir prekybos politikos priemonių įgyvendinimu.

▼B

4. Muitinė išleidžia prekes išvežti, jeigu jos iš Sąjungos muitų teritorijos bus išvežtos tokios pat būklės, kokios jos buvo:

a) muitinės deklaracijos arba reeksporto deklaracijos priėmimo metu; arba

b) išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo metu.

268 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 267 straipsnyje nurodyto išvežimo procedūrines taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 SKYRIUS

Eksportas ir reeksportas

269 straipsnis

Sąjungos prekių eksportas

1. Iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamoms Sąjungos prekėms įforminama eksporto procedūra.

2. 1 dalis netaikoma ►C2 nė vienoms ◄ iš šių Sąjungos prekių:

a) prekėms, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra;

b) prekėms, išvežamoms iš Sąjungos muitų teritorijos po to, kai joms buvo įforminta galutinio vartojimo procedūra;

c) prekėms, kurioms tiekiamos kaip PVM ar akcizais neapmokestinamos orlaivių ar laivų atsargos, nepaisant orlaivio ar laivo paskirties vietos, kai reikia tokio tiekimo įrodymo;

d) prekėms, kurioms įforminta vidinio tranzito procedūra;

e) prekėms, kurios laikinai išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos pagal 155 straipsnį.

3. 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytais atvejais taikomi muitų teisės aktuose nustatyti formalumai, kurie taikomi eksporto muitinės deklaracijos pateikimo atvejais.

270 straipsnis

Ne Sąjungos prekių reeksportas

1. Iš Sąjungos muitų teritorijos išvežant ne Sąjungos prekes, kompetentingai muitinės įstaigai turi būti pateikta reeksporto deklaracija.

▼B

2. Reeksporto deklaracijai taikomi 158–195 straipsniai.

3. 1 dalis netaikoma ►C2 nė vienoms ◄ iš šių prekių:

a) prekėms, kurioms įforminta išorinio tranzito procedūra ir kurios vežamos tik per Sąjungos muitų teritoriją;

b) laisvojoje zonoje perkraunamoms arba tiesiogiai iš jos reeksportuojamoms prekėms;

c) laikinai saugomoms prekėms, kurios tiesiogiai reeksportuojamos iš prekių laikinojo saugojimo sandėlio.

4 SKYRIUS

Išvežimo bendroji deklaracija

271 straipsnis

Išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimas

1. Jeigu prekės išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos nepateikus kaip išankstinės išvežimo deklaracijos muitinės deklaracijos ar reeksporto deklaracijos, išvežimo muitinės įstaigai pateikiama išvežimo bendroji deklaracija.

Muitinė gali leisti, kad išvežimo bendroji deklaracija būtų pateikta kitai muitinės įstaigai, jeigu pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis išvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

2. Išvežimo bendrąją deklaraciją pateikia vežėjas.

Nepaisant vežėjo pareigų, vietoj jo išvežimo bendrąją deklaraciją gali pateikti vienas iš šių asmenų:

a) eksportuotojas, siuntėjas ar kitas asmuo, kurio vardu arba kurio interesais veikia vežėjas;

b) bet kuris asmuo, kuris gali išvežimo muitinės įstaigai pateikti atitinkamas prekes arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos.

3. Muitinė gali sutikti, kad pateikiant išvežimo bendrąją deklaraciją būtų naudojamasi verslo, uostų arba transporto informacinėmis sistemomis, jeigu jose saugomi tokioje deklaracijoje pateikiami duomenys ir jeigu šie duomenys prieinami per konkretų laikotarpį prieš prekių išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos.

4. Muitinė gali sutikti, kad vietoj išvežimo bendrosios deklaracijos būtų pateikiamas pranešimas ir suteikiama prieiga prie išvežimo bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominės veiklos vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

▼B

272 straipsnis

Išvežimo bendrosios deklaracijos taisymas ir pripažinimas negaliojančia

1. Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną ar daugiau jau pateiktos išvežimo bendrosios deklaracijos duomenų elementų.

Taisyti neleidžiama po to, kai:

a) muitinė pranešė išvežimo bendrąją deklaraciją pateikusiam asmeniui, kad ketina patikrinti prekes arba

b) muitinė nustatė, kad vienas ar daugiau išvežimo bendrojoje deklaracijoje pateiktų duomenų elementų yra netikslūs ar neišsamūs;

c) muitinė jau išleido prekes išvežti.

▼M2

2. Jei prekės, nurodytos išvežimo bendrojoje deklaracijoje, neišvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

a) deklaranto prašymu arba

b) praėjus 150 dienų po deklaracijos pateikimo.

▼B

273 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 271 straipsnyje nurodyto išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo tvarką;

b) išvežimo bendrosios deklaracijos taisymo pagal 272 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą tvarką;

c) išvežimo bendrosios deklaracijos pripažinimo negaliojančia pagal 272 straipsnio 2 dalį tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 SKYRIUS

Pranešimas apie reeksportą

274 straipsnis

Pranešimo apie reeksportą pateikimas

1. Jei 270 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytos ne Sąjungos prekės išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos ir netaikoma pareiga pateikti išvežimo bendrąją deklaraciją, kurioje tos prekės būtų nurodytos, pateikiamas pranešimas apie reeksportą.

▼B

2. Pranešimą apie reeksportą prekių išvežimo muitinės įstaigai pateikia asmuo, atsakingas už prekių pateikimą jų išvežimo vietoje pagal 267 straipsnio 2 dalį.

3. Pranešime apie reeksportą pateikiami duomenys, būtini laisvosios zonos procedūrai pripažinti įvykdyta arba laikinajam saugojimui užbaigti.

Muitinė gali sutikti, kad pateikiant pranešimą apie reeksportą būtų naudojamasi verslo, uostų arba transporto informacinėmis sistemomis, jeigu jose saugomi tokiame pranešime pateikiami duomenys ir jeigu šie duomenys prieinami prieš prekių išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos.

4. Muitinė gali sutikti, kad vietoj pranešimo apie reeksportą būtų pateikiamas pranešimas ir suteikiama prieiga prie pranešimo apie reeksportą duomenų, saugomų ekonominės veiklos vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

275 straipsnis

Pranešimo apie reeksportą taisymas ir pripažinimas negaliojančiu

1. Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną ar daugiau jau pateikto pranešimo apie reeksportą duomenų elementų.

Taisyti neleidžiama po to, kai:

a) muitinė pranešė pranešimą apie reeksportą pateikusiam asmeniui, kad ketina patikrinti prekes;

b) muitinė nustatė, kad vienas ar daugiau pranešime apie reeksportą pateiktų duomenų elementų yra netikslūs ar neišsamūs;

c) muitinė jau išleido prekes išvežti.

▼M2

2. Jei prekės, nurodytos pranešime apie reeksportą, neišvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, muitinė nedelsdama pripažįsta tą pranešimą negaliojančiu bet kuriuo iš šių atvejų:

a) deklaranto prašymu arba

b) praėjus 150 dienų po pranešimo pateikimo.

▼B

276 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrines taisykles, reglamentuojančias:

a) 274 straipsnyje nurodyto pranešimo apie reeksportą pateikimo tvarką;

b) pranešimo apie reeksportą taisymo pagal 275 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą tvarką;

▼B

c) pranešimo apie reeksportą pripažinimo negaliojančiu pagal 275 straipsnio 2 dalį tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 SKYRIUS

▼C2

Atleidimas nuo eksporto muito

▼B

277 straipsnis

Sąjungos prekių, kurios buvo laikinai eksportuotos, atleidimas nuo eksporto muito

Nedarant poveikio 259 straipsniui, Sąjungos prekės, kurios laikinai eksportuojamos iš Sąjungos muitų teritorijos, atleidžiamos nuo eksporto muito, jei jos bus reimportuotos.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

▼C2

ELEKTRONINĖS SISTEMOS, SUPAPRASTINIMAI, ĮGALIOJIMŲ DELEGAVIMAS, KOMITETO PROCEDŪRA IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

▼B

1 SKYRIUS

Elektroninių sistemų kūrimas

▼M3

278 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Ne ilgiau kaip iki 2020 m. gruodžio 31 d. informacijos mainų ir saugojimo priemonės, kurios nėra 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės duomenų apdorojimo priemonės, gali būti naudojamos pereinamuoju laikotarpiu, kol dar neveikia Kodekso nuostatoms taikyti būtinos elektroninės sistemos, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas sistemas.

2. Ne ilgiau kaip iki 2022 m. gruodžio 31 d. priemonės, kurios nėra 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės duomenų apdorojimo priemonės, gali būti naudojamos pereinamuoju laikotarpiu, kol dar neveikia elektroninės sistemos, kurios yra būtinos taikyti šioms Kodekso nuostatoms:

a) 133, 139, 145 ir 146 straipsniuose įtvirtintoms nuostatoms dėl pranešimo apie atvykimą, dėl pateikimo ir dėl laikinojo saugojimo deklaracijų ir

b) 158, 162, 163, 166, 167, 170–174, 201, 240, 250, 254 ir 256 straipsniuose įtvirtintoms nuostatoms, susijusioms su prekių, įvežtų į Sąjungos muitų teritoriją, muitinės deklaracija.

▼M3

3. Ne ilgiau kaip iki 2025 m. gruodžio 31 d. priemonės, kurios nėra 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės duomenų apdorojimo priemonės, gali būti naudojamos pereinamuoju laikotarpiu, kol dar neveikia elektroninės sistemos, kurios yra būtinos taikyti šioms Kodekso nuostatoms:

a) 89 straipsnio 2 dalies b punkte ir 89 straipsnio 6 dalyje įtvirtintoms nuostatoms dėl garantijų, pateikiamų dėl galinčių atsirasti arba atsiradusių skolų muitinei;

b) 46, 47, 127, 128 ir 129 straipsniuose įtvirtintoms nuostatoms dėl įvežimo bendrųjų deklaracijų ir rizikos analizės;

c) 153 straipsnio 2 dalyje įtvirtintoms nuostatoms dėl prekių muitinio statuso;

d) 179 straipsnyje įtvirtintoms nuostatoms dėl centralizuoto muitinio įforminimo;

e) 210 straipsnio a punkte, 215 straipsnio 2 dalyje ir 226, 227, 233 ir 234 straipsniuose įtvirtintoms nuostatoms dėl tranzito ir

f) 258, 259, 263, 267, 269, 270, 271, 272, 274 ir 275 straipsniuose įtvirtintoms nuostatoms dėl laikinojo išvežimo perdirbti, išankstinių išvežimo deklaracijų, prekių išvežimo formalumų, Sąjungos prekių eksporto, ne Sąjungos prekių reeksporto ir prekių, išvežamų iš Sąjungos muitų teritorijos, išvežimo bendrųjų deklaracijų.

278a straipsnis

Ataskaitų teikimo pareigos

1. Ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d., o po to – kasmet iki dienos, kurią 278 straipsnyje nurodytos elektroninės sistemos, pradės veikti visu pajėgumu, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia metinę tų elektroninių sistemų kūrimo pažangos ataskaitą.

2. Metinėje ataskaitoje įvertinama Komisijos ir valstybių narių pažanga kuriant kiekvieną elektroninę sistemą, ypač atsižvelgiant į šiuos orientyrus:

a) elektroninės sistemos išorės komunikacijos techninių specifikacijų paskelbimo datą;

b) atitikties testų, vykdomų su ekonominės veiklos vykdytojais, laikotarpį ir

c) numatytas ir faktines elektroninių sistemų įdiegimo datas.

3. Jei, atlikus įvertinimą, paaiškėja, kad pažanga nepatenkinama, ataskaitoje taip pat aprašomi rizikos mažinimo veiksmai, kurių reikia imtis siekiant užtikrinti elektroninių sistemų įdiegimą iki taikomo pereinamojo laikotarpio pabaigos.

4. Valstybės narės du kartus per metus pateikia Komisijai atnaujintą savo pažangos kuriant ir diegiant elektronines sistemas lentelę. Komisija skelbia tokią atnaujintą informaciją savo interneto svetainėje.

▼M3

279 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos duomenų mainų ir saugojimo taisyklės, esant 278 straipsnyje nurodytiems atvejams.

▼B

280 straipsnis

Darbo programa

1. Siekdama teikti paramą 278 straipsnyje nurodytų elektroninių sistemų kūrimui ir reglamentuoti pereinamųjų laikotarpių nustatymo tvarką, Komisija ne vėliau kaip 2014 m. gegužės 1 d. parengia darbo programą, susijusią su 16 straipsnio 1 dalyje nurodytų elektroninių sistemų kūrimu ir diegimu.

2. 1 dalyje nurodyta darbo programa rengiama remiantis šiais prioritetais:

a) suderinti informacijos mainai, vykdomi remiantis tarptautiniu mastu pripažintais duomenų modeliais ir pranešimų formatais;

b) muitinių vykdomų ir su jų veikla susijusių procesų pertvarkymas siekiant padidinti jų veiksmingumą, rezultatyvumą ir taikymo vienodumą, taip pat sumažinti reikalavimų laikymosi išlaidas; ir

c) plataus elektroninės muitinės paslaugų asortimento siūlymas ekonominės veiklos vykdytojams, sudarant jiems sąlygas tokiu pačiu būdu bendrauti su bet kurios valstybės narės muitine.

3. 1 dalyje nurodyta darbo programa reguliariai atnaujinama.

281 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija priimdama įgyvendinimo aktus priima 280 straipsnyje nurodytą darbo programą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼C3

Jei komitetas nepateikia savo nuomonės, Komisija nepriima šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytų įgyvendinimo aktų ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

▼B

2 SKYRIUS

Muitų teisės aktų taikymo supaprastinimai

282 straipsnis

Bandymai

Komisija, gavusi prašymą, gali leisti vienai ar daugiau valstybių narių ribotą laikotarpį išbandyti muitų teisės aktų taikymo supaprastinimus, visų pirma susijusius su informacinėmis technologijomis. Bandymai neturi daryti poveikio muitų teisės aktų taikymui tuose bandymuose nedalyvaujančiose valstybėse narėse ir turi būti periodiškai įvertinami.

283 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas

Komisija priimdama įgyvendinimo aktus priima 282 straipsnyje nurodytus sprendimus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 285 straipsnio 4 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 SKYRIUS

Įgaliojimų delegavimas ir komiteto procedūra

284 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C3 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 ir 279 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. spalio 30 d.. Komisija parengia ataskaitą apie naudojimąsi suteiktais įgaliojimais likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 2, 7, 10,20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C3 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 ir 279 straipsniuose nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie jį tuo pat metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

▼B

5. Pagal 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C3 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, ►C2 265 arba 279 straipsnius priimtas ◄ deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

285 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su 4 straipsniu.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

5. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su 5 straipsniu.

6. Jei komiteto nuomonė turi būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, ir daroma nuoroda į šią dalį, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato tik tada, jei per nuomonei pateikti nustatytą terminą taip nusprendžia komiteto pirmininkas.

4 SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

286 straipsnis

Galiojančių teisės aktų panaikinimas ir dalinis pakeitimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 450/2008 panaikinamas.

2. Reglamentas (EEB) Nr. 3925/91, Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 ir Reglamentas (EB) Nr. 1207/2001 panaikinami nuo 288 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos.

3. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal priede pateiktas atitikties lenteles.

4. (Netaikoma redakcijai lietuvių kalba).

5. Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 9 straipsnio 1 dalies a punkto pirma įtrauka išbraukiama nuo datos, nurodytos 288 straipsnio 2 dalyje.

▼B

287 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

288 straipsnis

Taikymas

1. 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 ir 286 straipsniai taikomi nuo 2013 m. spalio 30 d..

▼C1

2. 1 dalyje nenurodyti straipsniai taikomi nuo 2016 m. gegužės 1 d..

▼B

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 ir 2 dalys	1 straipsnio 1 ir 2 dalys
1 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	1 straipsnio 3 dalis
1 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	2 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis, 1–8 punktai	5 straipsnis, 1–8 punktai
4 straipsnis, 9 punktas	5 straipsnis, 9 ir 10 punktai
4 straipsnis, 10 punktas	5 straipsnis, 12 punktas
4 straipsnis, 11 ir 12 punktai	5 straipsnis, 15 ir 16 punktai
4 straipsnis, 13–17 punktai	5 straipsnis, 18–22 punktai
4 straipsnio 18 punkto a papunkčio pirmas sakinys	5 straipsnio 23 punkto a papunktis
4 straipsnio 18 punkto a papunkčio antras sakinys	130 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 18 punkto b ir c papunkčiai	5 straipsnio 23 punkto b ir c papunkčiai
4 straipsnis, 19–26 punktai	5 straipsnis, 24–31 punktai
4 straipsnis, 27–32 punktai	5 straipsnis, 33–38 punktai
4 straipsnis, 33 punktas	—
5 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	6 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos	6 straipsnio 3 dalis ir 7 straipsnio b punktas
5 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio a punktas ir 8 straipsnio 1 dalies a punktas
6 straipsnis	12 straipsnis
7 straipsnis	13 straipsnis
8 straipsnis	14 straipsnis
9 straipsnis	15 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	9 straipsnis ir 16 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalis	10, 11 ir 17 straipsnis
11 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos	18 straipsnis
11 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	18 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 3 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
11 straipsnio 3 dalies a punktas	18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 21 straipsnis
11 straipsnio 3 dalies b punktas	21 straipsnis
11 straipsnio 3 dalies c punktas	—
12 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
12 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	19 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 20 straipsnio b punktas
13 straipsnio 1 dalis	38 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 2 dalis	38 straipsnio 2 ir 3 dalys
13 straipsnio 3 dalis	38 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 4 dalis	38 straipsnio 5 dalies pirmas sakinys
13 straipsnio 5 dalis	—
13 straipsnio 6 dalis	23 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	39 straipsnis
15 straipsnio 1 dalies a punktas	22 straipsnis, 24 straipsnio a–g punktai ir 25 straipsnio a ir b punktai
15 straipsnio 1 dalies b punktas	23 straipsnio 4 dalies b punktas ir 24 straipsnio h punktas
15 straipsnio 1 dalies c punktas	—
15 straipsnio 1 dalies d punktas	22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir 24 straipsnio a punktas
15 straipsnio 1 dalies e punktas	40 straipsnio b punktas
15 straipsnio 1 dalies f punktas	25 straipsnio b punktas
15 straipsnio 1 dalies g punktas	23 straipsnio 4 dalies b punktas, 24 straipsnio c punktas, 28 straipsnis, 31 straipsnio b punktas ir 32 straipsnis
15 straipsnio 1 dalies h punktas	—
15 straipsnio 2 dalis	—
16 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos
16 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 3 dalies pirma ir antra pastraipos
16 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 2 dalis
16 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	22 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys
16 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	22 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos antras sakinys ir 22 straipsnio 7 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
16 straipsnio 5 dalies a punktas	22 straipsnio 6 dalies antra pastraipa ir 24 straipsnio g punktas
16 straipsnio 5 dalies b punktas	24 straipsnio f punktas
16 straipsnio 6 dalis	23 straipsnio 3 dalis
16 straipsnio 7 dalis	29 straipsnis
17 straipsnis	26 straipsnis
18 straipsnio 1–3 dalys	27 straipsnis
18 straipsnio 4 dalis	32 straipsnis
19 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalies a punktas
19 straipsnio 2 ir 3 dalys	28 straipsnio 2 ir 3 dalys
19 straipsnio 4 dalis	28 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa ir antros pastraipos pirmas sakinys
19 straipsnio 5 dalis	31 straipsnio a punktas
20 straipsnio 1–4 dalys	33 straipsnis
20 straipsnio 5 dalis	34 straipsnio 4 dalis
20 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa	34 straipsnio 5 dalies pirmas sakinys
20 straipsnio 6 dalies antra pastraipa	34 straipsnio 6 dalis
20 straipsnio 7 dalis	22, 23, 24, 25 ir 32 straipsnis
20 straipsnio 8 dalies a punktas	34 straipsnio 1–3 dalys
20 straipsnio 8 dalies b punktas	34 straipsnio 9 dalis ir 37 straipsnio 1 dalies a punktas
20 straipsnio 8 dalies c punktas	34 straipsnio 11 dalis ir 37 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 9 dalis	35 straipsnis, 36 straipsnio b punktas ir 37 straipsnio 1 dalies c ir d punktai
21 straipsnis	42 straipsnis
22 straipsnis	43 straipsnis
23 straipsnis	44 straipsnis
24 straipsnio 1 ir 2 dalys	45 straipsnio 1 ir 2 dalys
24 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	45 straipsnio 3 dalis
24 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
25 straipsnio 1 dalis	46 straipsnio 1 dalis
25 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	46 straipsnio 2 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
25 straipsnio 2 dalies antra ir trečia pastraipos	46 straipsnio 3 dalis
25 straipsnio 3 dalis	46 straipsnio 4–8 dalys ir 50 straipsnio 1 dalis
26 straipsnis	47 straipsnis
27 straipsnis	48 straipsnis
28 straipsnio 1 ir 2 dalys	49 straipsnis
28 straipsnio 3 dalis	50 straipsnio 2 dalis
29 straipsnis	51 straipsnis
30 straipsnio 1 dalis	52 straipsnis
30 straipsnio 2 dalis	—
31 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis
31 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 3 dalis
31 straipsnio 3 dalis	54 straipsnis
32 straipsnis	55 straipsnis
33 straipsnio 1–4 dalys	56 straipsnio 1–4 dalys
33 straipsnio 5 dalis	56 straipsnio 5 dalis ir 58 straipsnio 1 dalis
34 straipsnis	57 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
35 straipsnis	59 straipsnis
36 straipsnis	60 straipsnis
37 straipsnis	61 straipsnis
38 straipsnis	62, 63, 67 ir 68 straipsniai
39 straipsnio 1 ir 2 dalys	64 straipsnio 1 ir 2 dalys
39 straipsnio 3 dalis	64 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
39 straipsnio 4 ir 5 dalys	64 straipsnio 4 ir 5 dalys
39 straipsnio 6 dalis	64 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 64 straipsnio 6 dalis ir 63–68 straipsniai
40 straipsnis	69 straipsnis
41 straipsnis	70 straipsnis
42 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 1 dalis
42 straipsnio 2 dalis	74 straipsnio 2 dalies a–c punktai ir d punkto įvadinis sakinys
42 straipsnio 3 dalis	74 straipsnio 3 dalis
43 straipsnio a punktas	71 ir 72 straipsniai ir 76 straipsnio a punktas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
43 straipsnio b punktas	74 straipsnio 2 dalies d punkto i, ii ir iii papunkčiai
43 straipsnio c punktas	—
43 straipsnio d punktas	73 ir 75 straipsniai ir 76 straipsnio b ir c punktai
44 straipsnis	77 straipsnis
45 straipsnis	78 straipsnis
46 straipsnis	79 straipsnis
47 straipsnis	80 straipsnis
48 straipsnis	81 straipsnis
49 straipsnis	82 straipsnis
50 straipsnis	83 straipsnis
51 straipsnis	84 straipsnis
52 straipsnis	85 straipsnis
53 straipsnio 1–3 dalys	86 straipsnio 1–3 dalys
53 straipsnio 4 dalis	86 straipsnio 6 dalis
54 straipsnio a ir b punktai	86 straipsnio 5 dalis ir 88 straipsnio a punktas
54 straipsnio c punktas	86 straipsnio 4 dalis ir 88 straipsnio b dalis
55 straipsnio 1 dalis	87 straipsnio 1 dalis
55 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	87 straipsnio 2 dalis
55 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	88 straipsnio c punktas
55 straipsnio 3 ir 4 dalys	87 straipsnio 3 ir 4 dalys
56 straipsnio 1–5 dalys	89 straipsnio 1–5 dalys
56 straipsnio 6 dalis	89 straipsnio 7 dalis
56 straipsnio 7 dalis	89 straipsnio 9 dalis
56 straipsnio 8 dalis	89 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
56 straipsnio 9 dalies pirma įtrauka	100 straipsnio 1 dalies b punktas
56 straipsnio 9 dalies antra įtrauka	89 straipsnio 8 dalis ir 99 straipsnio a punktas
56 straipsnio 9 dalies trečia įtrauka	89 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
57 straipsnio 1 ir 2 dalys	90 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
57 straipsnio 3 dalis	100 straipsnio 1 dalies a punktas
58 straipsnio pirma pastraipa	91 straipsnis
58 straipsnio antra pastraipa	—
59 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	100 straipsnio 1 dalis
59 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	99 straipsnio b punktas
59 straipsnio 2 dalis	92 straipsnio 2 dalis
60 straipsnis	93 straipsnis
61 straipsnis	94 straipsnis
62 straipsnio 1 ir 2 dalys	95 straipsnio 1 ir 2 dalys
62 straipsnio 3 dalis	22 straipsnis, 24 straipsnio a–g punktai, 25 straipsnio a ir b punktai ir 99 straipsnio c punktas
63 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
63 straipsnio 3 dalies a punktas	—
63 straipsnio 3 dalies b punktas	96 straipsnio 1 dalies a punktas, 96 straipsnio 2 dalis, 100 straipsnio 1 dalies c punktas ir 100 straipsnio 2 dalis
63 straipsnio 3 dalies c punktas	96 straipsnio 1 dalies b punktas, 96 straipsnio 2 dalis, 100 straipsnio 1 dalies c punktas ir 100 straipsnio 2 dalis
64 straipsnis	97 straipsnis
65 straipsnio 1 ir 2 dalys	98 straipsnis
65 straipsnio 3 dalis	99 straipsnio d punktas ir 100 straipsnio 1 dalies b punktas
66 straipsnis	101 straipsnio 1 ir 2 dalys
67 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos	102 straipsnio 1 dalis
67 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	106 straipsnis
67 straipsnio 2 ir 3 dalys	102 straipsnio 2 dalis ir 3 dalies pirma pastraipa
68 straipsnio 1 ir 2 dalys	103 straipsnio 1 ir 2 dalys
68 straipsnio 3 dalis	103 straipsnio 3 dalies a punktas
68 straipsnio 4 dalis	103 straipsnio 4 dalis
69 straipsnis	104 straipsnis
70 straipsnis	105 straipsnio 1–5 dalys
71 straipsnis	105 straipsnio 6 dalis
72 straipsnio 1 ir 2 dalys	108 straipsnio 1 ir 2 dalys

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
72 straipsnio 3 dalis	108 straipsnio 3 dalis ir 115 straipsnis
73 straipsnis	109 straipsnis
74 straipsnis	110 straipsnis
75 straipsnis	111 straipsnis
76 straipsnis	—
77 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	112 straipsnio 1 dalis
77 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos	112 straipsnio 2 dalis
77 straipsnio 2 dalis	112 straipsnio 3 dalis
77 straipsnio 3 dalis	112 straipsnio 4 dalis
78 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	113 straipsnis
78 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	99 straipsnio d punktas ir 100 straipsnio 1 dalies b punktas
78 straipsnio 2–4 dalys	114 straipsnio 1–3 dalys
78 straipsnio 5 dalis	114 straipsnio 4 dalis
79 straipsnio 1 dalis	116 straipsnio 1 dalis
79 straipsnio 2–5 dalys	116 straipsnio 4–7 dalys
80 straipsnis	117 straipsnio 1 dalis
81 straipsnio 1 ir 2 dalys	118 straipsnio 1 ir 2 dalys
81 straipsnio 3 dalis	118 straipsnio 4 dalis
82 straipsnio 1 dalis	119 straipsnio 1 dalis
82 straipsnio 2 dalis	119 straipsnio 3 dalis
83 straipsnis	120 straipsnio 1 dalis
84 straipsnio 1 dalis	121 straipsnio 1 dalis
84 straipsnio 2 dalis	121 straipsnio 3 dalis
85 straipsnio pirmas sakinys	116 straipsnio 2 dalis, 117 straipsnio 2 dalis, 118 straipsnio 3 dalis, 119 straipsnio 2 dalis, 120 straipsnio 2 dalis, 121 straipsnio 2 dalis ir 123 straipsnio 1 dalis
85 straipsnio antra sakinys	106 straipsnio 3 dalis, 122 straipsnis ir 123 straipsnio 2 dalis
86 straipsnio 1 dalies įžanginis sakinys	124 straipsnio 1 dalies įžanginis sakinys ir a punktas
86 straipsnio 1 dalies a–c punktai	124 straipsnio 1 dalies b–d punktai
86 straipsnio 1 dalies d ir e punktai	124 straipsnio 1 dalies e punktas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
86 straipsnio 1 dalies f–k punktai	124 straipsnio 1 dalies f–k punktai
86 straipsnio 2 ir 3 dalys	124 straipsnio 2 ir 3 dalys
86 straipsnio 4–6 dalys	124 straipsnio 5–7 dalys
86 straipsnio 7 dalis	126 straipsnis
87 straipsnio 1 dalis	127 straipsnio 1 dalis ir 127 straipsnio 2 dalies a punktas
87 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	127 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
87 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	127 straipsnio 8 dalis
87 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos a punktas	127 straipsnio 2 dalies b punktas ir 131 straipsnio a punktas
87 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b ir c punktas	131 straipsnio b punktas
87 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas	127 straipsnio 3 dalis ir 161 straipsnio a punktas
87 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
88 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys	6 straipsnio 1 dalis
88 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakinys	127 straipsnio 7 dalis
88 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	6 straipsnio 2 dalis
88 straipsnio 2 dalis	127 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
88 straipsnio 3 dalis	127 straipsnio 4 dalies antra pastraipa ir 6 dalis
88 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	133 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
88 straipsnio 4 dalies antra ir trečia pastraipos	6 straipsnio 2 dalis ir 7 straipsnio a punktas
89 straipsnio 1 dalis	129 straipsnio 1 dalis
89 straipsnio 2 dalis	—
90 straipsnis	130 straipsnio 1 dalis
91 straipsnis	134 straipsnis
92 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	135 straipsnio 1 dalis
92 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	135 straipsnio 2 dalis
92 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
92 straipsnio 2–5 dalys	135 straipsnio 3–6 dalys
93 straipsnio 1 dalis	136 straipsnis
93 straipsnio 2 dalis	—
94 straipsnis	137 straipsnis
95 straipsnio 1 dalis	139 straipsnio 1 dalis
95 straipsnio 2 ir 3 dalys	139 straipsnio 3 ir 4 dalys
95 straipsnio 4 dalis	139 straipsnio 6 dalis
96 straipsnio 1 ir 2 dalys	140 straipsnis
96 straipsnio 3 dalis	139 straipsnio 7 dalis
97 straipsnio 1 dalis	149 straipsnis
97 straipsnio 2 dalis	150 straipsnis
98 straipsnio 1 dalis	144 straipsnis
98 straipsnio 2 dalis	139 straipsnio 5 dalis
99 straipsnis	141 straipsnio 1 dalis
100 straipsnis	141 straipsnio 2 dalis
101 straipsnio 1 dalis	153 straipsnio 1 dalis
101 straipsnio 2 dalies a punktas	153 straipsnio 2 dalis ir 156 straipsnio a punktas
101 straipsnio 2 dalies b punktas	156 straipsnio b punktas ir 157 straipsnis
101 straipsnio 2 dalies c punktas	153 straipsnio 3 dalis ir 156 straipsnio c punktas
102 straipsnis	154 straipsnis
103 straipsnis	155 straipsnio 2 dalis ir 156 straipsnio d punktas
104 straipsnio 1 dalis	158 straipsnio 1 dalis
104 straipsnio 2 dalis	158 straipsnio 3 dalis
105 straipsnio 1 dalis	159 straipsnio 1 ir 2 dalys
105 straipsnio 2 dalies a ir b punktai	159 straipsnio 3 dalis ir 161 straipsnio a punktas
105 straipsnio 2 dalies c punktas	22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir 25 straipsnio c punktas
106 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys	179 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
106 straipsnio 1 dalies 1 pirmos pastraipos antras sakinys	—
106 straipsnio 2 dalis	179 straipsnio 3 ir 6 dalys

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
106 straipsnio 3 dalis	179 straipsnio 5 dalis
106 straipsnio 4 dalies pirmosios pastraipos a punktas	22 straipsnis, 24 straipsnio a–g punktai ir 25 straipsnio a ir b punktai
106 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos b punktas	23 straipsnio 4 dalies a punktas ir 24 straipsnio h punktas
106 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktas	179 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 179 straipsnio 2 dalis ir 180 straipsnis
106 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos d punktas	22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir 24 straipsnio a punktas
106 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos e punktas	25 straipsnio b punktas
106 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos f punktas	23 straipsnio 4 dalies b punktas, 24 straipsnio h punktas, 28 straipsnis, 31 straipsnio b punktas ir 32 straipsnis
106 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos g ir h punktai	181 straipsnis
106 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	—
107 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys	6 straipsnio 1 dalis
107 straipsnio 1 dalies antras sakinys	182 straipsnio 1 dalis
107 straipsnio 2 dalis	158 straipsnio 2 dalis
107 straipsnio 3 dalis	160 straipsnis, 161 straipsnio b punktas, 182 straipsnio 2-4 dalys, 183 straipsnis ir 184 straipsnis
108 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys	162 straipsnis
108 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	170 straipsnio a dalis
108 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	6 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio a punktas ir 8 straipsnio 1 dalies a punktas
108 straipsnio 2 dalis	163 straipsnio 1 ir 2 dalys
108 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	6 straipsnio 1 dalis
108 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
108 straipsnio 4 dalis	163 straipsnio 3 dalis, 164 straipsnis ir 165 straipsnio b punktas
109 straipsnio 1 dalis	166 straipsnio 1 dalis
109 straipsnio 2 dalis	166 straipsnio 2 dalis ir 168 straipsnio a punktas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
109 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio a punktas, 8 straipsnio 1 dalies a punktas ir 165 straipsnio a punktas
110 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	167 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
110 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	167 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
110 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	167 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 168 straipsnio d punktas
110 straipsnio 2 ir 3 dalys	167 straipsnio 5 ir 5 dalys
111 straipsnio 1 dalis	170 straipsnio 1 dalis
111 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys	170 straipsnio 2 dalis
111 straipsnio 2 dalies antras sakinys	170 straipsnio 3 dalies a ir b punktai
111 straipsnio 3 dalis	170 straipsnio 3 dalies c punktas
112 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	172 straipsnio 1 dalis
112 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmas sakinys	182 straipsnio 2 dalis
112 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antras sakinys	182 straipsnio 3 dalis
112 straipsnio 2 dalis	—
112 straipsnio 3 dalis	172 straipsnio 2 dalis
112 straipsnio 4 dalis	176 straipsnio b punktas
113 straipsnio 1 ir 2 dalys	173 straipsnio 1 ir 2 dalys
113 straipsnio 3 dalis	173 straipsnio 3 dalis ir 176 straipsnio c punktas
114 straipsnio 1 dalis	174 straipsnio 1 dalis
114 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	174 straipsnio 2 dalis
114 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	175 straipsnis
115 straipsnio pirma pastraipa	177 straipsnio 1 dalis
115 straipsnio antra pastraipa	177 straipsnio 2 dalis ir 178 straipsnis
116 straipsnio 1 dalis	185 straipsnio 1 dalis
116 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos a punktas	22 straipsnis, 24 straipsnio a–g punktai ir 25 straipsnio a ir b punktai

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
116 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas	23 straipsnio 4 dalies a punktas, 23 straipsnio 5 dalis, 24 straipsnio h punktas ir 25 straipsnio c punktas
116 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c ir d punktai	185 straipsnio 2 dalis ir 186 straipsnio a punktas
116 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos e punktas	22 straipsnio 1 dalies trečioji pastraipa ir 24 straipsnio a punktas
116 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos f punktas	25 straipsnio b punktas
116 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos g punktas	23 straipsnio 4 dalies b punktas, 24 straipsnio h punktas, 28 straipsnis, 31 straipsnio b punktas ir 32 straipsnis
116 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos h ir i punktai	186 straipsnio b punktas ir 187 straipsnis
116 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
117 straipsnis	188 straipsnis
118 straipsnis	189 straipsnis
119 straipsnio 1 ir 2 dalys	190 straipsnis
119 straipsnio 3 dalis	193 straipsnis
120 straipsnis	191 straipsnis
121 straipsnis	192 straipsnis
122 straipsnis	193 straipsnis
123 straipsnio 1 ir 2 dalys	194 straipsnis
123 straipsnio 3 dalis	179 straipsnio 4 dalis
124 straipsnio 1 dalis	195 straipsnio 1 dalis
124 straipsnio 2 dalis	195 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 196 straipsnis
125 straipsnis	197 straipsnis
126 straipsnio 1 dalis	198 straipsnio 1 dalis
126 straipsnio 2 dalis	198 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys
127 straipsnis 1 dalis	199 straipsnis
127 straipsnis 2 dalis	198 straipsnio 3 dalies d punktas
128 straipsnis	198 straipsnio 2 dalies, pirmos pastraipos antrasis sakinys ir antroji pastraipa, 198 straipsnio 3 dalies a–c punktai ir 200 straipsnis
129 straipsnis	201 straipsnis
130 straipsnio 1 dalis	203 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
130 straipsnio 2–5 dalys	203 straipsnio 2-5 dalys
131 straipsnio a punktas	—
131 straipsnio b punktas	204 straipsnis
132 straipsnis	205 straipsnis
133 straipsnis	208 straipsnio 1 dalis
134 straipsnis	202 straipsnis, 203 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 203 straipsnio 6 dalis, 206 straipsnis, 207 straipsnis ir 209 straipsnis
135 straipsnis	210 straipsnis
136 straipsnio 1 dalis	211 straipsnio 1 dalis
136 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos a punktas	22 straipsnis, 24 straipsnio a–g punktai ir 25 straipsnio a ir b punktai
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas	23 straipsnio 4 dalies a punktas ir 24 straipsnio h punktas
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas	212 straipsnio a punktas
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos d punktas	22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir 24 straipsnio a punktas
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos e punktas	25 straipsnio b punktas
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos f punktas	23 straipsnio 4 dalies b punktas, 24 straipsnio h punktas, 28 straipsnis, 31 straipsnio b punktas ir 32 straipsnis
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos g punktas	—
136 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos h punktas	—
136 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
136 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos a punktas	211 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos a punktas
136 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punktas	211 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b ir c punktai
136 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punktas	212 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas
136 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	211 straipsnio c punktas
136 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	211 straipsnio 4 dalis
136 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	211 straipsnio 5 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
136 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	211 straipsnio 6 dalis
136 straipsnio 4 dalies ketvirtos pastraipos a ir b punktai	213 straipsnis
136 straipsnio 4 dalies ketvirtos pastraipos c punktas	212 straipsnio d punktas
136 straipsnio 5 dalis	23 straipsnio 2 dalis
137 straipsnio 1 dalis	214 straipsnio 1 dalis
137 straipsnio 2 dalis	214 straipsnio 2 dalis ir 7 straipsnio c punktas
138 straipsnis	215 straipsnio 1-3 dalys
139 straipsnis	218 straipsnis
140 straipsnio 1 dalis	219 straipsnis
140 straipsnio 2 dalis	221 straipsnio a punktas ir 222 straipsnio b punktas
141 straipsnis	220 straipsnis
142 straipsnio 1 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	223 straipsnio 1 dalis
142 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	224 straipsnio a punktas
142 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos a punktas	223 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos a punktas
142 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b ir c punktai	223 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c ir d punktai
142 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	223 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas ir 224 straipsnio c punktas
142 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	223 straipsnio 3 dalis
142 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	224 straipsnio d punktas
142 straipsnio 4 dalis	223 straipsnio 4 dalis
143 straipsnis	211 straipsnio 2 dalis, 216 straipsnis, 217 straipsnis, 221 straipsnio b punktas, 222 straipsnio b punktas, 224 straipsnio b punktas, 225 straipsnis, 228 straipsnis, 229 straipsnis, 230 straipsnis, 231 straipsnio b punktas, 232 straipsnis, 233 straipsnio 4 dalis, 235 straipsnis, 236 straipsnis, 243 straipsnio 2 dalis, 251 straipsnio 4 dalis, 254 straipsnio 2, 3, 6 ir 7 dalys ir 257 straipsnio 4 dalis
144 straipsnio 1 dalis	226 straipsnio 1 dalis
144 straipsnio 2 dalis	226 straipsnio 2 dalis ir 231 straipsnio a punktas
144 straipsnio 3 dalis	226 straipsnio 3 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
144 straipsnio 4 dalis	—
145 straipsnio 1 ir 2 dalys	227 straipsnis
145 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	155 straipsnio 1 dalis
145 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	157 straipsnis
146 straipsnis	233 straipsnio 1-3 dalys
147 straipsnis	234 straipsnis
148 straipsnio 1 dalis	237 straipsnio 1 dalis
148 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	237 straipsnio 2 dalis
148 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	237 straipsnio 3 dalis ir 239 straipsnis
149 straipsnis	242 straipsnis
150 straipsnio 1 dalis	238 straipsnio 1 dalis
150 straipsnio 2 dalies a punktas	—
150 straipsnio 2 dalies b punktas	238 straipsnio 2 dalis
150 straipsnio 3 dalis	—
151 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	144 straipsnis
151 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	145 straipsnio 3 dalis
151 straipsnio 2 dalis	145 straipsnio 5 ir 11 dalys
151 straipsnio 3 dalis	—
151 straipsnio 4 dalis	147 straipsnio 4 dalis
151 straipsnio 5 dalis	145 straipsnio 1, 2, 4 dalys ir 6–10 dalys, 146 straipsnis, 147 straipsnio 3 ir 4 dalys bei 148 ir 151 straipsniai
152 straipsnis	147 straipsnio 1 ir 2 dalys
153 straipsnis	240 straipsnis
154 straipsnio 1 dalies a punktas	237 straipsnio 3 dalies pirmas sakinys
154 straipsnio 1 dalies b punktas	241 straipsnio 1 dalis
154 straipsnio 2 dalis	237 straipsnio 3 dalies antras sakinys ir 241 straipsnio 2 dalis
155 straipsnio 1 dalis	243 straipsnio 1 dalis
155 straipsnio 2 ir 3 dalys	243 straipsnio 3 ir 4 dalys
156 straipsnis	244 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
157 straipsnis	245 straipsnis
158 straipsnis	246 straipsnis
159 straipsnis	247 straipsnis
160 straipsnis	248 straipsnis
161 straipsnis	249 straipsnis
162 straipsnis	250 straipsnis
163 straipsnis	251 straipsnio 1–3 dalys
164 straipsnio pirma pastraipa	253 straipsnis
164 straipsnio antra pastraipa	—
165 straipsnis	252 straipsnis
166 straipsnis 1 dalis	254 straipsnio 1 dalis
166 straipsnis 2 ir 3 dalys	254 straipsnio 4 ir 5 dalys
167 straipsnis	255 straipsnis
168 straipsnis	256 straipsnis
169 straipsnis	257 straipsnio 1–3 dalys
170 straipsnis	258 straipsnis
171 straipsnio 1 ir 2 dalys	259 straipsnio 1 ir 2 dalys
171 straipsnio 3 dalis	86 straipsnio 5 dalis
171 straipsnio 4 dalis	259 straipsnio 3 dalis
172 straipsnis	260 straipsnis
173 straipsnis	261 straipsnis
174 straipsnis	262 straipsnis
175 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	263 straipsnio 1 dalis
175 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	263 straipsnio 2 dalies a punktas
175 straipsnio 2 ir 3 dalys	263 straipsnio 3 ir 4 dalys
176 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	263 straipsnio 2 dalies b punktas ir 265 straipsnio b punktas
176 straipsnio 1 dalies c ir d punktai	265 straipsnio b punktas
176 straipsnio 1 dalies e punktas	161 straipsnio a punktas
176 straipsnio 2 dalis	—
177 straipsnio 1 ir 2 dalys	267 straipsnio 1 ir 3 dalys
177 straipsnio 3 dalis	267 straipsnio 2 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 450/2008	Šis reglamentas
177 straipsnio 4 dalis	267 straipsnio 2 dalis
177 straipsnio 5 dalis	268 straipsnis
178 straipsnio 1 dalis	269 straipsnio 1 dalis
178 straipsnio 2 dalies a punktas	269 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
178 straipsnio 2 dalies b punktas	269 straipsnio 2 dalies d ir e punktai
178 straipsnio 3 dalis	269 straipsnio 3 dalis
179 straipsnis	270 straipsnis
180 straipsnio 1 dalis	271 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
180 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys	6 straipsnio 1 dalis
180 straipsnio 2 dalies antras sakinys	271 straipsnio 3 dalis
180 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	6 straipsnio 2 dalis
180 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	271 straipsnio 4 dalis
180 straipsnio 4 dalis	271 straipsnio 2 dalis
181 straipsnio pirma ir antra pastraipos	272 straipsnio 1 dalis
181 straipsnio antra pastraipa ir trečia pastraipa	—
182 straipsnio 1 dalis	277 straipsnis
182 straipsnio 2 dalis	—
183 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnis
183 straipsnio 2 dalies a ir b punktai	—
183 straipsnio 2 dalies c punktas	280 straipsnis ir 283 straipsnis
184 straipsnis	285 straipsnis
185 straipsnis	—
186 straipsnis	286 straipsnio 2 ir 3 dalys
187 straipsnis	287 straipsnis
188 straipsnio 1 dalis	288 straipsnio 1 dalis
188 straipsnio 2 dalis	288 straipsnio 2 dalis
188 straipsnio 3 dalis	288 straipsnio 1 dalis